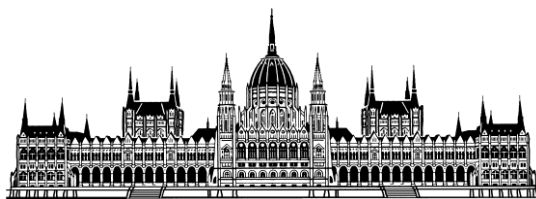

Országgyűlési Napló

Kövér László, Jakab István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Hegedűs Lorántné, Hiszékeny Dezső,***
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	27677
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Kósa Lajos</i> (Fidesz).....	27677
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	27678
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	27679
<i>Cseresnyés Péter</i> nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	27681
<i>Szászfalvi László</i> (KDNP).....	27683
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	27684
<i>Dr. Tóth Bertalan</i> (MSZP).....	27686
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	27687
<i>Volner János</i> (Jobbik).....	27689
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	27690
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	27692
Áder János köztársasági elnök átirata az Országgyűléshez államtitkári megbízatás megszűnéséről:	
/Dr. Berke Barna igazságügyi minisztériumi államtitkár/ <i>Dr. Szűcs Lajos</i> jegyző	27692
Döntések házsabálytól való eltérések tárgyában	27693
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Hartyányi Jaroslava</i> nemzetiségi szószóló.....	27694
<i>Ritter Imre</i> nemzetiségi szószóló	27695
Döntés kivételes eljárásban történő tárgyalásról.....	27697
Döntések napirend módosításáról.....	27697
Az ülés napirendjének elfogadása	27698
A Magyarország Kormánya és Türkmenisztán Kormánya között a jövedelem- és a vagyonadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása.....	27698
A Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya közötti légitököledési megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	27698
Személyi javaslatok:	
<i>Hiszékeny Dezső</i> jegyző	27699
Határozathozatal	27699

Interpellációk

Dr. Szakács László (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „A magyar miniszterelnök valóban Magyarország nemzeti érdekeit tartja szem előtt?” címmel.....	27699
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza	27700
Viszonzválasz:	
Dr. Szakács László (MSZP)	27701
Határozathozatal	27702
Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Az egészségügy mindennapi korrupciója.” címmel.....	27702
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27703

Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	27705
Határozathozatal	27705
Schmuck Erzsébet (LMP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Aszfaltügyi botrány - a korrupciós modell határai és alternatívája” címmel.....	27705
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	27706
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	27708
Határozathozatal	27708
Gyopáros Alpár (Fidesz) - a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez - „Az október 2-ai franciaországi népszavazásról” címmel.....	27708
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának válasza	27709
Viszonzválasz:	
Gyopáros Alpár (Fidesz).....	27710
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Munkavállalói kiszolgáltatottság és fokozódó gondok a hazai munkaerőpiacon!” címmel.....	27711
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	27712
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP)	27713
Határozathozatal	27713
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Önkormányzati köztisztviselők béremeléséről” címmel.....	27714
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	27715
Viszonzválasz:	
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	27716
Határozathozatal	27716
Firtl Máttyás (KDNP) - a honvédelmi miniszterhez - „Miben áll a NATO Erőket Integráló Elem Magyarországon történő aktivizálásának jelentősége?” címmel	27716
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	27717
Viszonzválasz:	
Firtl Máttyás (KDNP).....	27718
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem ingyen javítják ki a selejtes kísérleti tankönyvek hibáit?” címmel.....	27719
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27720
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	27721
Határozathozatal	27722
Witzmann Mihály (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Magyarországot ismét felminősítették. Mit jelent ez az ország gazdasága szempontjából?” címmel	27722
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	27723
Viszonzválasz:	
Witzmann Mihály (Fidesz).....	27724
Gógös Zoltán (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért teszik tönkre szándékosan a magyar vidéket?” címmel.....	27725
Dr. Bitay Márton Örs földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	27726
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP).....	27728
Határozathozatal	27728
Magyar Zoltán és Farkas Gergely (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Cserbenhagyott szőlészek, lenullázott hazai gyümölcságazat.” címmel	27728

Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	27729
Viszonzválasz:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	27731
Határozathozatal	27731
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Hová lettek a Nemzetgazdasági Minisztérium által bemoadásra kifizetett uniós milliárdok?” címmel	27731
Dr. Rákossy Balázs nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	27732
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	27734
Határozathozatal	27734
Demeter Márta (MSZP) - a belügyminiszterhez - „A fideszes haverok a magyar állampolgárságot is pénzért árulhatják?” címmel	27734
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	27735
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (MSZP)	27736
Határozathozatal	27737
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A Miniszter közbelép.” címmel	27737
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	27738
Viszonzválasz:	
Kulcsár Gergely (Jobbik)	27739
Határozathozatal	27739
Heringes Anita (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Ezen a problémán is az unortodox gazdaságpolitika fog segíteni?” címmel	27740
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	27740
Viszonzválasz:	
Heringes Anita (MSZP)	27742
Határozathozatal	27743

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	27743
Tóth Csaba (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Se metró, se villamos!” címmel	27744
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	27745
Viszonzválasz:	
Tóth Csaba (MSZP)	27746
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	27746
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	27747
Z. Kárpát Dániel (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Ki számoltatja el az MNB-t és elnökét?” címmel	27747
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza	27748
Viszonzválasz:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	27748
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	27749
Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	27749
Ikotity István (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Egyetért-e a kormány Parragh László iparkamarai elnökkel, hogy 'Magyarországon ma nincs felnőttképzés, itt gyakorlatilag csak pénzmosásról van szó nálunk ezen címszó alatt?’” címmel	27750
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza	27751

Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP).....	27752
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	27752
Bartos Mónika (Fidesz) - az igazságügyi miniszterhez - „Kiállnak-e a nők jogai mellett a nemzetközi és hazai jogvédő szervezetek?” címmel.....	27753
Dr. Vízkelety Mariann igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	27753
Viszonzválasz:	
Bartos Mónika (Fidesz)	27754
Dr. Vízkelety Mariann igazságügyi minisztériumi államtitkár	27754
Harangozó Gábor István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tudta! Marcaliban megszűnt a szülészet?” címmel.....	27755
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27756
Viszonzválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	27757
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27757
Dr. Lukács László György (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Megy a Palóc a levesbe?” címmel	27758
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	27759
Viszonzválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	27760
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter	27760
Móring József Attila (KDNP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Van-e lehetősége a kormánynak a magyar diótermelés növekedésének elősegítésére?” címmel	27761
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	27761
Viszonzválasz:	
Móring József Attila (KDNP)	27762
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	27762
Dr. Hadházy Ákos (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Tudományos szintre emelte a kormány a korrupciót?” címmel	27763
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	27764
Viszonzválasz:	
Dr. Hadházy Ákos (LMP)	27764
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27765
A megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	27765
Vigh László (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	27766
Felszólalók:	
Dr. Hoppál Péter emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27767
Teleki László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27769
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27770
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	27771
Vigh László (Fidesz) előterjesztői válasza	27773
A Magyar-Bolgár Barátság Napjáról szóló határozati javaslat összevont vitája	27774
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló, a napirendi pont előterjesztője.....	27775
Felszólaló:	
Soltész Miklós emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27778
Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója	27780
Németh Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27781
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	27783
Vágó Sebestyén , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	27784

<i>Firtl Máttyás</i> , a KDNP képviselőcsoportja részéről	27786
A polgári perrendtartásról szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása	27787
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	27788
Napirend utáni felszólalók:	
<i>Dr. Turgyán Tamás</i> , nemzetiségi szószóló	27789
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik)	27791
<i>Varju László</i> (független).....	27792
<i>Hegedűs Lorántné</i> (Jobbik)	27794
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik).....	27795
Az ülésnap bezárása	27798

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. BITAY MÁRTON ÖRS államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, DR. RÁKOSSY BALÁZS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. HOPPÁL PÉTER emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
5. ülésnapja
2016. szeptember 26-án, hétfőn
(13.05 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: (A teremben lévőek felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévőek is leülnek.) Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 5. **ülésnapját megnyitom**. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalás**ra jelentkezett a Fidesz frakcióvezetője, Kósa Lajos úr: „Robbantásos merénylet Magyarországon” címmel. A képviselő úré a szó.

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Döbbenetes eseményre került sor szombat este a fővárosunkban, a Nagykörúton. Egy ismeretlen a Nagykörúton járőröző két rendőrt nyílt színen megkísérelte kivégezni. A jelenleg rendelkezésre álló információk alapján ez a megfogalmazás teljes mértékben a valóságot tükrözi, és azt kell mondjam, hogy mély megdöbbenés és részvétel lett úrrá mindenkin. Legelőször szeretnék részvétet nyilvánítani az áldozatokkal kapcsolatban, és nekik felépülést kívánni. Az egyik sérült a járőrpár közül, a járőrpár hölgy tagja életveszélyes sérüléseket szenvedett, de állapota stabil; a járőrpár férfi tagja súlyos és veszélyes sérüléseket szenvedett, az ő állapota egy kicsit jobb.

Ami történt, az megdöbbentő, példa nélküli, és azt hiszem, a legfontosabb az, hogy minél gyorsabban minden segítséget megadjunk a rendőrségnek, a Nyomozó Főügyészségnek és az érintett szervezeteknek arra vonatkozóan, hogy a tettest előkerítsék.

Ma csak annyit lehet mondani, hogy minden verzió és annak az ellenkezője is napvilágot látott már a sajtóban, de egyiket sem lehet sem megerősíteni, sem megcáfolni. Ami tény, a rendőrséget érte támadás, nemcsak azt a járőrpárt, hanem a rendőrséget mint testületet. Azt a testületet, amelynek a hivatása az, hogy a magyar emberek biztonságát szolgálja, a határok őrzésétől a közterületek figyelésén át a bűnüldözésig, és ha ezt a testületet éri támadás, akkor az a magyar emberek biztonságát illetően támadás, a magyar emberek biztonságát érte támadás. Tehát elemi érdekünk, hogy a leghatározottabban kiálljunk a rendőrség mellett, a leghatározottabban azt mondjuk, hogy példátlan az ügy, erre nem kerülhet sor többet; a tettest minden erővel el kell kapni, hajtóvadászatot kell indítani utána, és világossá kell tenni, hogy ez Magyarországon, a magyar jogállamban, a magyar demokráciában mindenki számára tűrhetetlen.

A bombatámadással kapcsolatban napvilágot látott spekulációkat, összeesküvés-elméleteket vissza kell utasítani, mert semmit nem tudunk azzal kapcsolatban mondani, hogy mi volt a tettes indítéka, mi

volt a motivációja, milyen jellegű a támadás. Egyetlen feltételezést sem szabad sem elfogadni, sem elvetni.

Tisztelt Parlament! Ma reggel a Ház Nemzetbiztonsági bizottsága és Honvédelmi és rendészeti bizottsága közös ülésen hallgatta meg a Belügyminisztérium államtitkárát, az országos rendőrfőkapitányt és az érintett szolgálatokat, a TEK vezetőjét, és az alapján tudjuk elmondani ma azt, amit tudunk. Tehát a feltételezések, a találgatások, az összeesküvés-elméletek sokkal inkább az ezeket hangoztatókra jellemzőek, mint az esetre.

Az eset kapcsán, azt hiszem, csak egyet lehet mondani: kiállunk a rendőrség mellett, és minden erővel azon leszünk, hogy segítsük, hogy elkapják a tettest. Minden kérdést csak utána lehet feltenni, mert ha előkerül a tettes vagy tettesek, akkor lehet megkérdezni azt tőlük, hogy mi volt a motiváció, mi volt az indíték, mi volt a cél. Ma a részvétel és a döbbenet elsősorban a szó, másodsorban pedig a teljes kiállás a rendőrség mellett; minden demokratikus erőnek más feladata nem lehet a jelen helyzetben. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Konrád Károly államtitkár úr kíván válaszolni. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Legelőször is szeretném megköszönni a rendőrség, a magyar emberek melletti kiállását, azt, hogy megfogalmazta, hogy ez a támadás, amely szombat éjjel a Teréz körúton történt, a rendőrök, a rendőrség és a magyar emberek biztonsága ellen irányult.

Tisztelt Országgyűlés! Legelőször is szeretnék itt, a tisztelt Ház falai között is jobbulást és gyógyulást kívánni a rendőr járőrpár tagjainak, akiknek gyógyulása érdekében az orvosok mindent megtesznek, és szeretném azt is kihangsúlyozni, hogy a rendőrség, a Belügyminisztérium és a kormány minden segítséget megad a súlyos sérült rendőröknek a gyógyulásuk érdekében, és visszavárjuk őket a szolgálatba. Köszönjük frakcióvezető úr támogató szavait.

(13.10)

A nyomozás eddigi adatai szerint egyértelmű, hogy a támadás célpontjai a rendőrök voltak. Ez nemcsak a rendőrök, hanem a rendőrség elleni támadás és a magyar emberek elleni támadás is volt. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a rendőrség folyamatosan óriási erővel, mondhatom, hogy minden erejével dolgozik a bűncselekmény felderítésén. Eddig 145 kamerafelvételt már lefoglalt a rendőrség, a felvételek kiértékelését a Nemzeti Nyomozóiroda és a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ munkatársai közreműködésével folyamatosan végzik.

Az eljárás során kiterjesztett helyszíni szemlére, majd szakértői szemlére, tanúkutatásra, adatgyűjtés-

re, szakértők bevonására került sor. A rendőrség szorosan együttműködik a Terrorelhárítási Központtal, a polgári titkosszolgálatokkal, a Nemzeti Védelmi Szolgálattal, és az ügy felderítésén - még egyszer mondom - óriási erővel dolgozik a rendőrség.

A nyomozást nagyban segítheti, hogy egy utcai kamerafelvételről látszik az elkövető. Ezt a felvételt a rendőrség még a mai nap folyamán, ma délután közlé fogja tenni a honlapján, és arra kéri a lakosságot, arra kéri a magyar embereket, hogy segítsenek, hogy az elkövető mielőbb kézre kerüljön. Úgy gondolom, hogy ez Magyarország érdeke, ez minden magyar ember érdeke. Ezért kérem a magyar embereket, hogy a segítséget adják meg.

Tisztelt Országgyűlés! Az ügy további részleteiről ennél többet most nem szeretnék mondani a nyomozás érdekeire tekintettel. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, a rendőrség mindent megtesz, hogy az elkövetőt elfogja. S ezúton is szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik a nyomozást bármilyen módon eddig is segítették. Szeretném hangsúlyozni, hogy a helyszínen a bűncselekmény elkövetését követő pillanatokban nagyon sok segítséget kapott a rendőrség. Az emberek segítettek, információt adtak, együttműködtek a rendőrséggel, hiszen érezték, hogy ez a súlyos támadás nemcsak az áldozatul esett és súlyos sérülést szenvedett rendőr járőrpárt érinti, hanem ez valamennyiünket veszélyezteteti és valamennyiünket fenyegeti.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető Úr! Szeretném önt is és a tisztelt Országgyűlést is tájékoztatni arról, hogy a rendőrség elszánt, és mindent megtesz annak érdekében, hogy az elkövetőt minél hamarabb kézre kerítse és törvény elé állítsa. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti és az LMP-s padsorokban.)*

ELNÖK: „Kinek az érdekeit szolgálja a kormány?” címmel szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett az LMP képviselője, Szél Bernadett aszszony, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Először is engedjék meg, hogy a rendőr áldozatoknak én is felépülést kívánjak, és egyben reményeimtel fejezzem ki azzal kapcsolatban, hogy mielőbb a végére tudnak járni az illetékesek ennek a borzalmas ügynek. A ma reggeli bizottsági ülésünk után azt tudom mondani, hogy ez a reményem megalapozott, mert mind mélységében, mind szélességében - hogy így fejezzem ki magam - az illetékesek teszik a dolgukat. Egyben valóban nagyon fontos a lakosság együttműködése ebben az esetben, úgyhogy én is erre kérek mindenkit: bárki bármit tud ezzel kapcsolatban, segítse rendőreink munkáját.

A napirend előttimnek azt a címet adtam, hogy kinek az érdekeit szolgálja a magyar kormány. Hadd kezdjem ezt a felszólalást egy olyan alapigazsággal, amit normális körülmények között nem is kellene kimondanom. Ez a kézenfekvő igazság úgy szól, hogy ha Magyarországot kormányzod, nem veheted el a

magyar emberek munkáját. Miért kell vajon ezt az alapigazságot ilyen módon hangsúlyoznom? Azért, mert a kormány lelepleződött, és kiderült az, hogy tömegesen és szervezeten készülnek külföldi vendégmunkásokat betelepíteni Magyarországra. Látszik, hogy a Fidesz is kényelmetlenül érzi magát ebben a helyzetben. Látszik, hogy Varga Mihály júliusi coming outja után Lázár János bár pironkodva mondta a kormányinfón, hogy bár tisztelettel van Varga Mihály állítása irányában, a kormány ilyesmit nem tervez, de a múlt héten vagy két hete a parlamenti államtitkár még azt is letagadta, hogy Varga Mihály valaha is külföldi vendégmunkásokról beszélt volna.

Az igazság ezzel szemben olyan prózai, hogy még májusban elfogadta a parlament - ehhez az LMP hozzájárulását nem adta - azt egy migrációs salátatörvény keretében, hogy azok a cégek, akik stratégiai megállapodást kötöttek a kormánnyal vagy éppen kiemelt nemzeti beruházást folytatnak, még hiányszakmákon kívül is tömegesen és szervezeten tudjanak ebbe az országba külföldi vendégmunkásokat behozni. Július óta hatályos ez a törvény. Számításaink szerint körülbelül két hónap, amíg átfut az eljárás, tehát várhatóan hamarosan aktíválni fog ennek a törvénynek a hatása.

Két dolgot szeretnék ezzel kapcsolatban kiemelni. Egyrészt milliárdokat felemésztő volt az a kampány - amennyit önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, fordítottak arra a kampányra -, amelynek az egyik fő szlogenje az volt, hogy ha Magyarországra jössz, nem veheted el a magyarok munkáját. Hát, nem is veszik el, mert a kormány adja oda ezeknek az embereknek, és teszi ezt mindezt olyan körülmények között, hogy azok a magyar emberek, akik itthon vannak és dolgoznak, jórészt maguk sem tudnak megfelelően megélni abból a bérből, amit itthon kapnak, illetve olyan kivándorlás van ebben az országban, hogy teljes szakmák szűnnek meg, hiányszakmák lesznek, illetve komplett generációk tűnnek el egyes vidéki városokból.

Azt gondolom - és ez a másik dolog, amit ki szeretnék emelni -, hogy a kormány most már - és a Fidesz-KDNP - egyöntetűen nyilvánvalóvá tette azt a tényt, hogy a dolgozókkal szemben a kellő lobbierővel rendelkező nagy cégek oldalára állt, és ez a migrációs salátatörvény maga az élő beismerés. Kik számítanak a kormánynak? A stratégiai partnerek. Kik számítanak a kormánynak? A kiemelt beruházást folytatók. Illetve ha hiányszakmákról van szó, akkor könnyített eljárással még szakhatósági engedély sem kell, jöhetnek egyes EU-n kívüli országokból a betelepülő munkások. A helyzet az, hogy két dolgot ebből mindenképpen látni kell. Mi azt mondtuk, hogy kinek kellene stratégiai partnernek lenni ebben az országban: mondjuk, a pékeknek, mondjuk, az ápolóknak, a tanároknak, csupa olyan szakmának, amelyek megbecsültsége Magyarországon most nagyon alacsony, ha például bérekről van szó.

A kkv-kat, a kis- és középvállalkozásokat eddig legalább háromszor átvágta a Fidesz-KDNP. Egyrészt nem ők a stratégiai partnerek, a nagy multik a

stratégiai partnerek. Másrészt, ha megnézzük, hogy mennyit kap egy kkv egy munkahelyért, amit mondjuk, megteremt, jó esetben 1-3 millió forintot. Ezzel szemben tudunk olyan multiról, aki 30 millió forintot kapott egy megteremtett munkahelyért.

Ez a törvény, amit önök átvittek a parlamenten, arról szól, hogy adóforintokból megtámogatják ezeket a cégeket, iszonyatos támogatásokat kapnak munkahelyek után, és utána el sem várják ezektől a cégektől, hogy magyarokat alkalmazzanak. Mert ezek a cégek mostantól kezdve azt mondhatják, hogy még az a bér is drága, amit Magyarországon adni kell a munkásoknak. Behoznak külföldi országokból, tőlünk alacsonyabb bérszínvonalú országokból olyan munkásokat, akik annyiért megcsinálják, amennyiért egy magyar ember már nem csinálja meg, inkább elmegy Londonba, Németországba, Ausztriába, de nem azért, mert olyan jól akar élni, hanem azért, mert meg akar élni. És ez egy nagyon nagy különbség. Ráadásul a kkv-k azért is rosszul jártak, mert őket is érinti a munkaerőhiány. A multik eddig is elszívták előlük, most majd még jobban el fogják, hiszen ők ebben a salátatörvényben nem szerepelnek mint kiemelt célcsoport.

Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Nem tegnap képződött Magyarországon a munkaerőhiány, és nem tegnapelőtt jött létre a bérválság, amiben ez az ország van. 2011 óta erősödik a kivándorlás az országból. 2013-ban már én magam hallottam, hogy cégek segélykiáltással fordultak hozzánk (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy munkaerőhiány van, nem tudnak mit tenni.

Nem fogadjuk el ezt a megoldást, nem fogadjuk el a külföldi vendégmunkások betelepítését! Mit szándékoznak tenni? (*Taps az LMP padsoraiban.*)

ELNÖK: Cseresnyés Péter államtitkár úrnak adom meg a szót, parancsoljon!

(13.20)

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem tudom, hányadszor próbálja körüljárni ezeket a kérdéseket, amelyeket felhozott, nem kevés csúsztatással, folyamatosan összekeverve sok mindent egy ötperces hozzászólásban munkaerőhiányról, külföldi munkavállalókról, foglalkoztatáspolitikáról, kkv-król, multinacionális cégekről. De hogy az eredeti szándékának megfelelő kérdésre megadjam a választ, néhány gondolatot szeretnék önnel megosztani.

Szeretném felhívni a figyelmét: örömdetes az, hogy a gazdasági fordulatot követően a versenyszektor munkaerő-keresletének élénkülésével értelemszerűen nőtt a munkaerőigény, és átmenetileg néhány helyen akár még munkaerőhiány is lépett fel. A versenyszektorban 2016 második negyedévében közel 40 ezer üres pozíciót kínáltak a legalább öt főt foglalkoztató vállalkozások. A kereslet élénkülése, ahogy említettem, nem egyenlő azonban a munka-

erőhiánnyal, tartós hiányról csak akkor beszélhetünk, ha hosszú időn keresztül nem találnak adott állásra megfelelő szakembert a cégek. Ez eddig, hál' istennek, teljes mértékűen nem mondható, nincs ilyen probléma ma Magyarországon.

Meg kell jegyezni, elmondom önnek, amit már sokszor mondtam, cáfolva azt, amit ön itt felhozott, hogy a foglalkoztatottak száma az elmúlt hat évben, tehát a 2010-es kormányváltás óta közel 660 ezerrel növekedett. Ez azt jelenti, hogy a munkanélküliség legalább ebben az arányban csökkent. Ez 250 ezer fővel csökkent, ami azt jelenti, hogy 5 százalékra esett vissza.

Azt is szeretném hangsúlyozni, hogy a foglalkoztatásban az egyik legfőbb probléma most az, hogy az a kompetencia, az a képesítés, amivel a belépők vagy a belépést megtenni szándékoznak rendelkeznek, nem feltétlen felel meg annak, amit a munkaadók elvárnak tőle, tehát képezni kell őket hosszabb-rövidebb ideig. Többek között a szakképzési rendszerünket is azért alakítjuk át, mert a munkaerőpiaci igényeknek, a korszerű szaktudásnak és az ottani elvárásoknak próbálunk ezzel eleget tenni. A fentebb említett két folyamat eredményeként a kereslet és a kínálat között egyrészt területi, másrészt szakmaszerkezeti egyensúlytalanságok alakultak ki, és ahogy mondtam, ennek ellenére teljes munkaerőhiányról nem beszélhetünk.

A kormány határozott és kezdettől fogva hangoztatott álláspontja az, hogy a magyarországi üres álláshelyeket elsősorban magyar állampolgárokkal kell betölteni. Ezt itt, a Parlament falai között több alkalommal önnek is elmondtam. Nem egy alkalommal, hanem több alkalommal is elmondtuk. Ez azt jelenti, hogy az EU-n kívülről érkező munkavállalók csak akkor jogosultak Magyarországon munkát végezni, ha az üres álláshelyeket magyar munkavállalókkal nem tudjuk időlegesen, rövidebb vagy hosszabb ideig betölteni. Tartózkodási engedélyt, amely egyben munkavállalásra is jogosít, kizárólag munkaerőhiány esetén és határozott - hangsúlyozom: határozott - időre kaphatnak harmadik országból érkező munkavállalók Magyarországon. Ha nem hiszi, képviselő asszony, mert állandóan ingatja a fejét, nézzen már utána, hogy miről szól a jogszabály, amely ezt szabályozza. Utána kéne nézni! Az engedélykiadás szigorú feltétele, hogy adott munkapozícióra sem magyar, sem uniós állampolgárt nem tud a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat felvenni. Hangsúlyozandó, hogy a külföldiek magyarországi munkavállalása nem korlátlan, sem időben, sem munkakörben, sem egyéb feltételeket tekintve. Ezt is szeretném hangsúlyozni.

Arra, hogy ez a folyamat nem most alakult ki, hadd mondjak egy számot önnek: 2004-ben mintegy 65 ezer munkavállalási engedélyt adott ki Magyarország harmadik országok állampolgárainak. Tehát 65 ezer munkavállalási engedélyt adtak ki. Ez a tavalyi évben 5 ezer volt, és az idei évben is körülbelül e körül a szám körül jár az a mennyiségű munkavállalási engedély, amit kiadtunk, annak ellenére, hogy az a kvótaszám, hogy mennyit lehetne kiadni, évek óta meghatározott: 49 ezer. Ezért mondom, hogy nem

kell csúsztatni, mert azok a számok és azok a vészjósló jóslatok, amiket ön itt folyamatosan, szinte hétről hétre megfogalmaz a parlamentben, nem jöttek be, és nem is fognak bejönni a szabályozás okán.

Tehát senkinek nem kell aggódnia Magyarországon a magyar munkavállalók körében, hogy bármiféle harmadik országbeli szakember foglalkoztatása okán el fogja veszíteni a munkahelyét. Sőt, várjuk vissza azokat is, akik külföldön szerencsét próbáltak, kipróbálták magukat. Jelentem, hogy az ő visszatérésük is egyre nagyobb mértékű, egyre többen jönnek vissza Magyarországra dolgozni azok közül, akik átmenetileg máshol vállaltak munkát. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportjának képviselője, Szászfalvi László úr következik: „A népszavazás tétje” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A KDNP frakciója is megdöbbenéssel értesült a budapesti robbantásról. Résztvünket fejezzük ki az áldozatok felé, és mielőbbi gyógyulást kívánunk nekik. Kiállunk a magyar rendőrök mellett, és azt kívánjuk, hogy mielőbb megtalálják a bűncselekmény elkövetőit.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Csak a vak nem látja, hogy a brüsszeli bürokraták és egyes európai politikusok hibát hibára halmozó döntései következtében Európa, az Európai Unió soha nem látott kihívásokkal néz szembe. Ezek a kihívások már sorozatos terrorcselekmények, nők és gyermekek elleni atrocitások és agresszív megnyilvánulások formájában lassan hétköznapi valósággá válnak. Ebben a folyamatban a következő lépés a kényszerbetelepítés felső limit nélküli intézményesítése. Az Európai Unió felelőtlen vezetői és bürokratái egy olyan új mechanizmust kívánnak lenyomni a nemzetállamok és az európai polgárok torkán, amire semmiféle felhatalmazásuk nincs, s amely a szakadék szélére löki Európát, benne az európai polgárokat. Felfoghatatlan és érthetetlen, hogy mi mozgatja ezeket a szándékokat. De ravasz szándékaik, javaslataik következményeiből nagyon is felfogható, hogy itt Európa gyengítése, kiszolgáltatása és teljes feladása zajlik, kiüresedett ideológiai köntösbe burkolva. Ennyire kiégett volna Európa, hogy széttárt karral tudomásul veszi mindezt?

Tisztelt Ház! Sajnos, eközben a magyar baloldal ebben a kérdésben sem az ország érdekeit tartja szem előtt, hanem inkább a felelőtlen európai vezetőkkel fúj egy követ, csupán kisztílv politikai haszon-szerzés céljából. Az MSZP bő másfél évvel ezelőtt problémáinak nevezte a migránshelyzetet *(Kunhalmi Ágnes: Álnépszavazás!)*, voltak olyan baloldali vezetők, akik békés ünneplő tömeget láttak bennük. Eközben az ország több pontján, köztük választókerületemben, Belső-Somogyban is a bőrünkön tapasztalhattuk tavaly, hogy egyáltalán nem álprob-

lémáról van szó. Példaként említhetem Zákány települést, amelyen egy éjszaka alatt több mint 10 ezren vonultak végig, egy hónap alatt majd' 150 ezren. A számuk csak azért nem lett nagyobb, mert a kormány megtette a szükséges intézkedéseket, a rendőrök és a katonák pedig megvédték a magyar embereket, amiért itt és most is nagy köszönettel tartozunk nekik.

A védelem mellett ugyanakkor a humanitárius ellátás is igen magas szintű volt. Soltész Miklós államtitkár úrral, a Karitatív Tanács elnökével többször a helyszínen bizonyosodtunk meg erről. A kormány e szervezetek munkáját két év alatt 450 millió forinttal támogatta. A migránsok sokszor visszautasították, megalázták őket, de mégis helyálltak. Köszönjük meg nekik is ezt az áldozatos munkát.

Most, egy év elteltével a magyar baloldal teljesen érthetetlen okokból arra buzdítja az embereket, hogy ne mondjanak véleményt a hazánk jövőjét érintő legfontosabb kérdésben. Most is álproblémáról beszélnek a kényszerbetelepítés kapcsán, pedig mindez messze túlmutat a pártpolitikán. Ez az ország, a nemzet jövőjét hosszú időre alapvetően meghatározó kérdés, amelynek megválaszolásában közös felelőségünk van.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezeknek a napoknak, a vasárnapi népszavazásnak az a tétje, hogy beletörődünk-e Európa és hazánk gyengítésébe, hagyjuk-e, hogy a brüsszeli bürokraták elorozzák szuverenitásunkat, vagy a sarkunkra állunk. Ennyire egyszerű és világos a kérdés. Nincs baloldal vagy jobboldal, nincs hívó vagy ateista, nincs magyar, cigány, horvát vagy német; egy nemzet, egy társadalom, egy közösség vagyunk. Ebben a történelmi helyzetben nincs baloldali vagy jobboldali nő, gyermek, unoka; csak európai magyar emberek vannak, nők, asszonyok, lányok, fiúk, unokák, közösségek, tájak, házak és a haza.

Talán most igazán aktuális Bethlen Gábor fejedelem gondolata: „Úgy cselekedjünk, hogy megmaradjunk: magyarokul, őseink nyelvében és vallásában, gyermekeink fényes tekintetében és a szülőföldhöz való ragaszkodásban.” Október 2-án eljön az idő, a közös cselekvés ideje. A KDNP parlamenti frakciója arra kér minden választópolgárt, hogy menjen el a népszavazásra és nyilvánítson véleményt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

13.30)

ELNÖK: Válaszadásra Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön felszólalásában a Somogy megyei tapasztalatokról szolt. Ezt azért tartom fontosnak, mert rávilágít a brüsszeli kvótacsomag egyik alábecsült kockázatára, arra, hogy a betelepítési program fő terheit végső soron a települések, a falvak és a városok viselik. Európa számos országában ugyanis már most is létezik betelepítési program, most is léteznek kvóták,

így hát jól ismerjük a tapasztalatokat is. Ennek alapján egyértelmű, hogy a betelepítési programokat nem úgy kell elképzelni, hogy az egyes országokba telepített bevándorlók egy nagy táborban élnek, hanem úgy, hogy elosztják őket az egyes tartományok, megyék, városok és falvak között. Ez aztán súlyos helyi konfliktusokhoz vezet, mivel az egyes tartományok megpróbálnak részkvótákat lenyomni a települések torkán. Éppen ezért minden települést és minden önkormányzati vezetőt arra kérünk, mérlegelje, hogy saját lakóhelyére nézve milyen következményekkel járna a kvótarendszer bevezetése.

Tisztelt Képviselő Úr! A brüsszeli kvótacsomagnak, sokat beszéltünk már erről, rengeteg kockázata van. A legfontosabb talán a biztonsági kockázat. Ugyanis a terroristák jól szervezett módon kihasználják az ellenőrizetlen bevándorlást, hogy elvegyüljenek a bevándorlók között. Ugyan a bevándorlók túlnyomó többsége áldozat, áldozata sok mindennek, a saját kormányaiknak, az embercsempészeknek és az elhibázott brüsszeli politikának, de ettől még a biztonsági kockázatokat nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Senki sem kényszerítheti a magyar embereket arra, hogy elviseljék az ellenőrizetlen bevándorlás minden biztonsági kockázatát.

Tisztelt Ház! Magyarországon keresztül az elmúlt hónapokban tömegek érkeztek Európába. Sokfelől érkeztek, és sokfelé tartottak. De volt köztük egy terrorista, Salah Abdeslam a neve, aki a Keleti pályaudvarnál toborzott magának társakat, és nem sokkal később Salah Abdeslam olyan terrortámadásokban vett részt, olyan terrortámadásokat hajtott végre, amelyek következtében ártatlan emberek tucatjai veszítették életüket. Azt is jól tudjuk, hogy a wüzburgi baltás merénylő a főtí intézetből szökött meg.

A beáramló tömegek között tehát ott vannak azok is, akik beilleszkedés helyett hidegvérrel gyilkolnának. Ezt a biztonsági kockázatot nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Aki elvitatja a brüsszeli kvótacsomag biztonsági kockázatait, annak azt javasoljuk, hogy elemezze a három bevándorló által megerősített magyar lány ügyét, vagy nézze meg a Calais-nál brutálisan megvert kamionsofőrrel készült interjút. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)* Önöknek is ezt javaslom. Ha nem figyelünk eléggé, ha most nem cselekszünk, akkor azok a súlyos incidensek, azok a súlyos támadások, amelyek Nyugat-Európában megtörténtek, nálunk is megtörténhetnek.

Az október 2-ai népszavazás nem a szokásos belpolitikai küzdelmeinkbe illeszkedik, ez nemzeti ügy, mert Magyarország jövőjéről, Magyarország biztonságáról szól. Nekünk, magyaroknak túl drágán adták a biztonságot ahhoz, hogy ne vegyünk figyelembe minden kockázatot. Magyarország biztonsága megér egy sétát a szavazófülkéig. Ezért is kérünk mindenkit arra, hogy éljen demokratikus jogával, vegyen részt a népszavazáson, és szavazzon nemmel. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Most Tóth Bertalan úr következik, az MSZP frakcióvezetője, aki „Felelősségről és bizton-

ságról” címmel mondja el napirend előtti hozzászólását. Parancsoljon!

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor felelősségről és biztonságról beszélünk, akkor nem mehetünk el szó nélkül két dolog mellett. Az egyik a szombat esti robbantás, a másik, ami mellett nem mehetünk el, az a hisztéria, az a hisztériakeltés, amit a kormány és a Fidesz hónapok óta tesz Magyarországon és külföldön egyaránt. Az előttem elhangzott felszólalások is ezt erősítik.

Az MSZP képviselőcsoportja nevében mindekelőtt ezúton kívánunk mielőbbi felépülést a sérült rendőröknek, és ezzel kapcsolatban mi is elvárjuk, hogy a nyomozó hatóság minél előbb kiderítse az ügy részleteit, és elkapja az elkövetőt. Hiszen az elmúlt időszakban a kormány mindent megkapott ahhoz, hogy a magyar emberek biztonságát megvédje. Éppen ezért súlyos hibának tartjuk, hogy a nyomozó szervek egy ilyen esemény után húsz óráig nem adtak hivatalos tájékoztatást, és ezzel elősegítették a hisztériakeltést, a bizonytalanságot, amit a kormány hónapok óta folytat.

A népszavazás előtt, az európai terrorfenyegetettség idején a magyar lakosság sokkal érzékenyebb, ezért is lett volna fontos a gyors tájékoztatás. Főleg annak tükrében, hogy megismétlem, a kormány mindent megkapott, hogy megvédje a magyar emberek biztonságát, mindent megkapott, hogy ellássa feladatait. Hiszen itt van a TEK, létrejött a Tibek, különböző jogszabályokat fogadott el a parlament, és milliárdokat biztosított az ország költségvetéséből. Ezek után nem csoda, hogy mindez táplálja a különböző összeesküvés-elméleteket.

De, tisztelt képviselőtársaim, a kérdésem az, hogy hol van ilyenkor a miniszterelnök. Hol van ilyenkor a belügyminiszter? Mert amikor a saját érdekeit kell védenie itt a parlamentben, a saját mondkáját kell elmondani, akkor itt van. De most azért, hogy tájékoztatást adjon, hogy megnyugtassa az embereket, hogy választ adjon a felmerült kérdésekre, nincs itt. Mert el kéne mondani, hogyan védik meg az átlagembereket, ha a rendőreinkkel ez történhet. A tájékoztatás elmaradásából származó bizonytalanság és hisztéria azonban felelőtlen, nem növeli a biztonságot, nem old meg semmit. Mindössze a miniszterelnök pártpolitikai céljait szolgálja.

Az október 2-i népszavazás sem szól másról. Hiszen ez a népszavazás értelmetlen, mert ezzel nem lehet megoldani a menekültválságot. Felesleges, mert bármi lesz az eredménye, nem kötelezi semmire sem Magyarországot, sem az Uniót. Hazug, egy blöff, mert a kérdésben megfogalmazott kötelező betelepítési kvóta nincs és nem is lesz. Drága, mert eddig több mint 11 milliárd forintot költöttek el közpénzből a Habony-Vajna-Matolcsy-média irányába, mindeközben pedig nincs pénz a mentősök létszámának növelésére. És cinikus, mert háború elől menekülő szír, afgán és más menekültek ellen uszítanak. Mindeközben a kormány offshore cégek közbeiktatásával egy kisvárosnyi orosz, szír, afgán és más

nemzetiségű gazdasági bevándorlónak biztosított letelepedést Magyarországon, és Afrikában hirdeti, hogy milyen jó Magyarországon élni, jó sok pénzért, ami az önök barátainak a zsebébe tömi.

Tisztelt Képviselőtársaim! Önök is pontosan tudják, hogy a népszavazás nem a menekültekről, hanem Orbán Viktorról szól. Az a célja, hogy a félelem- és gyűlöletkeltés elterelje a figyelmet az ország igazi problémáiról, hogy nem működnek a kórházak, hogy nem képesek az iskolákat, az oktatási rendszert rendbe tenni. Miért van ez? Miért nem kaphatnak használható tudást a magyar gyermekek az iskolákban? És miért ment el több mint félmillió magyar állampolgár? Miközben Orbán haverjai, Mészárosok, Voldemortok, Matolcsy, Rogánok mindent visznek, amit tudnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP felelős és a magyar emberek biztonságát szem előtt tartó pártként elutasítja a gyűlöletkeltést és a félelemkeltést. Ezért felelős ellenzéki alternatívát javasol a Fidesz populista, korrupt és magyarellenes politikájával szemben. Éppen ezért arra szólítunk föl minden magyar embert: ha elege van az Orbán-kormány korrupt és magyarellenes politikájából, akkor maradjon otthon, és ne vegyen részt az október 2-i népszavazáson.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg a szót válaszadásra. Parancsoljon! *(Nincs hang.)* Kérem Dömötör Csaba... *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból.)* Kérem az MSZP frakciójának tagjait, őrizzék meg a higgadtságukat, a kiegészítő személynézetet pedig kérem, hogy kapcsolják be államtitkár úr mikrofonját. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót. Ami a tegnapi robbantást illeti, egy gyalázatos és gyáva bűncselekményről van szó, amit két közrendet felügyelő rendőr ellen követtek el. Azt gondoljuk, és minden szereplőt arra kérünk, tanúsítson felelősséget és visszafogottságot, segítsük ezzel is a rendőrök munkáját. Sajnáljuk, hogy a baloldal ezt az ügyet is pártpolitikai célokra használja. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Ez egyébként így van a népszavazás kérdésével kapcsolatban is. Azt gondolom, már önök is jól tudják, hogy a népszavazás ezeknek a hónapoknak, de lehet, hogy ezeknek az éveknek a legfontosabb eseménye. A pártelnökük is jól tudja ezt, hiszen ebben a témában adott interjút az egyik országos napilapnak a minap. Ezért hozom fel ezt a kérdést, mert egy kicsit csalódottak vagyunk.

Azt gondoltuk, az MSZP félre tudja tenni a nyers pártpolitikai megfontolásokat, és a népszavazás ügyében végre képes az ország érdekeit nézni. Ehelyett azonban csak összevissza beszélésre futotta. Azt már fel sem hozom, hogy valóban azt mondták korábban, hogy a bevándorlás álprobléma.

A déli határzárát meg keményen támadták, de augusztus 31-én az MSZP egy közleményben még úgy fogalmazott, hogy ne tegyünk úgy, mintha lenne brüsszeli kvóta, mert ilyen nincs, aztán az MSZP elnöke másnap kiállt, és azt mondta, hogy támogatja a kormányt a kvóta elleni küzdelemben. Aztán eltelt pár nap, megszólalt egy MSZP-s önkormányzati képviselő, aki elmondta, hogy ellenzi a migránsok betelepítését. Nem tudjuk, hogy az MSZP elnöksége mivel fenyegette meg a képviselő asszonyt, de egy biztos, Móricz Eszternek vissza kellett vonnia a szavait, és azokkal teljesen ellentétes közleményt kellett kiadnia. Így megy ez abban a pártban, amelyik elvileg fontosnak tartja a véleményszabadságot.

(13.40)

Tisztelt MSZP-s Képviselő! Az önök pártelnöke, és talán ön is így fogalmazott, frakcióvezető úr, azt mondta, hogy nincs jó válasz a népszavazáson feltett kérdésre. Ha ezt így gondolják, ha ezt önök így gondolják, akkor hadd tegyem fel a kérdést, hogy EP-képviselőik miért szavaztak igennel az Európai Parlament állásfoglalására pár nappal ezelőtt. Arról az állásfoglalásról van szó, amelyik megerősítette a kvótacsomagot, felgyorsítaná a betelepítési programokat, új országokra terjesztené azt ki; pénzbüntetést helyez kilátásba azon országoknak, akik nem szeretnének ebben részt venni. Önök ezt az állásfoglalást megszavazták, idehaza meg összevissza beszélnek a magyaroknak. Rég láttunk ennyire cinikus hozzáállást. *(Közbeszólások.)* Önök is nagyon jól tudják, hogy az Európai Bizottság is többször egyértelművé tette: esze ágában sincs visszavonni a kvótacsomagot. Ennek három különösen veszélyes eleme van: a bevándorlók kötelező szétosztása, a pénzbüntetés és a családegyesítések megkönnyítése. Épp elég kockázat ez ahhoz, hogy hangos nemet mondjunk rá.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Felszólalásának az volt a címe, ha jól emlékszem, hogy felelősség és biztonság. Ezekben a napokban semmi sem szól jobban a felelősségről és a biztonságról, mint a vasárnapi népszavazás. Van még pár nap a referendumig. Ez elég arra, hogy önök is felismerjék, hogy ez nem pártpolitika, hanem nemzeti ügy: Magyarország biztonságáról, a magyar emberek biztonságáról van szó, pártpolitikai nézetektől függetlenül. Jól tudjuk, hogy a brüsszeli kvótacsomag súlyos kulturális, gazdasági és biztonsági kockázatokkal jár, amelyet nem lehet és nem is szabad felvállalnunk. Ezt egyébként az önök szavazói is nagyon jól tudják; nem értjük, hogy legalább őket miért nem képviselik.

Egy biztos, a hátralévő pár nap elég idő arra, hogy feledtessék az eddigi mellébeszélést, és végre tisztázzák, hogy igennel vagy nemmel szavaznak október 2-án. Egy ország várja önöktől az őszinte szót és az egyenes választ. Köszönöm szépen. *(Dr. Szakács László: Ezt is írja ki a buszok hátuljára! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Most a Jobbik frakcióvezetője következik, Volner János képviselő úr: „Miért finanszírozza az

adófizetők pénzéből Orbán Viktor kormánya a több bírósági ítélet által is bizonyítottan hazudozó, ellenzéki politikusokat lejáratni próbáló Fidesz-közeli médiumokat?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is a napirend előtti felszólalásom elején el szeretném mondani, hogy mielőbbi gyógyulást kívánunk azoknak a bombatámadásban megsérült rendőröknek, akiknek jelenleg az egészségéért küzdenek az orvosok. A részvéteimet és a fájdalommat egyébként az is indokolja, hogy én is annak a kerületnek az utcáin védtem éveken át rendőrként a közrendet, ahol ezek a járőrök megsérültek. Tehát higgyék el, hogy szinte a bőrömon érzem ezt az egész helyzetet.

De áttérve a napirend előtti felszólalásom tárgyára, tavasszal Kövér László házelnök úrnál jártam egyszer egy olyan egyeztetésen, amikor a házelnök úrnak felvettem, hogy tegyünk meg mindent, lehetőség szerint pártok politikusi egymással összefogva az ellen, hogy a magyar politikai élet elaljasuljon, hogy személyeskedővé, karaktergyilkossá, mocskossá váljon. Azt javasoltam házelnök úrnak, hogy hozzunk létre egy etikai kódexet annak érdekében, hogy ezt el lehessen kerülni, illetve arról beszéltem, hogy a kormánnyal egyezzünk meg olyan kérdésekben, amit egyetlen ellenzéki párt sem tesz támadások célpontjává azért, mert a nemzeti ügyek számára ezek a kérdések fontosak. Erre sajnos a Fidesztől nem kaptam választ, de röviddel később már egy, személyemet érintő karaktergyilkos támadásnak, egy titkos megfigyelési ügynök a célpontjává váltam.

26 éven keresztül, hölgyeim és uraim, a magyar politikában nem volt olyan, hogy valaki ellen titkos megfigyelést rendeljenek meg, majd pedig az adófizetők pénzéből alaposan felpumpált kormánypárti médiumokban a magánéletükön keresztül próbálják ezeket a politikusokat lejáratni. Erre az aljasságra, erre az ostobaságra sem az SZDSZ, sem a szocialisták nem vetemedtek egészen addig, amíg a Fidesz ezt meg nem tette. Minden értelmesen gondolkodó ember Magyarországon belátja azt, hogy a magyar politikai közéletben nem jöhetnek létre azok az ország javát szolgáló megegyezések, amelyek azért esnek kútba, mert a politikusok azzal vannak elfoglalva, hogy a sajtó bevetésével hogyan próbálják egymás magánéletét lejáratni és tönkretenni. A kormánypárti média az esetemben hazugságok tömkelegét folyamatosan hozva le - minden egyes kormánypárti médium beállt ebbe a sorba -, öt alkalommal szerepeltem az ország második legnagyobb kereskedelmi csatornáján, Orbán Viktor kormánybiztosának a tulajdonában van ez a csatorna, majd pedig egy pártkapcsolati tanácsadó úgy elemezte ki a magánéletemet, hogy arról egyébként fogalma sincs, hiszen még nem is láttuk egymást.

Nemrég pedig Vona Gáborral esett meg az az eset, hogy szintén olasz lesifotósokat buktatott le, ő is ráakadt arra, hogy lesifotósok követik. És mi az, ami vajon összeköti azokat az embereket, akiket lesifotósok követtek? Spédert, Juhászt, Vonát, Volnert:

mindannyiunktól tart a kormányoldal, mindannyian útban vagyunk Orbán Viktornak, és jelenleg az is elmondható, hogy Vona Gábor és Volner János az a két politikus a parlamentben, akik leginkább Orbán Viktor szemét szűrják, és akiktől leginkább tart a miniszterelnök. *(Halász János: Szerénység! - Moraj, közbeszólások. - Az elnök csenget.)*

Fontos látni azt is, hogy az országgyűlési képviselők megfigyelése egy törvénytelen ügylet, egy olyan törvénytelenesség, amire azért hozott jogszabályt az Országgyűlés, hogy ne legyenek a képviselők a titkosszolgálati eszközökkel folytatott megrendelések nyomán zsarolható potenciálúak. Fontos látni azt is, hogy ebben az esetben a hatóságok eltussolták az ügyet, az égvilágon semmit nem tettek annak érdekében, hogy kiderüljön, ki a felelős ezért, nem indult büntetőeljárás, és semmi nem történt ebben az ügyben. Fontos látni azt, hogy az a Fidesz rendeli meg és az Fidesz-párti sajtó hajtja végre ezeket a titkosszolgálati eszközökkel folytatott megfigyeléseket, ahol egyébként jelenleg is az adófizetők pénzével, 11 milliárd forinttal tömik ki a pornográf tartalmakat megjelenítő bulvároldalakat, és ezzel a közpénzzel ilyen módon a kormányoldal természetesen nem is tud elszámolni.

Végül, de nem utolsósorban, mert látom, hogy Dömötör Csaba államtitkár úr készülődik a válaszadáshoz, csak a közvélemény tájékoztatása végett mondom el: nem egészen egy héttel ezelőtt találkoztam államtitkár úr ügyvédjével a bíróságon, ahol államtitkár urat a bíróság el is marasztalta, és meg is büntette azért, mert jobbikos politikusokról hazudozott. Ön é a folytatás, államtitkár úr! *(Derültség az ellenzéki oldalról.)* Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Engedelmeivel, államtitkár úr, megadom önnek a szót. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ami a felvetését illeti, Magyarországon komoly vita folyik arról, hogy hol vannak a sajtószabadság határai, és honnan kell figyelembe venni a politikusok magánéletének a védelmét. Nem találkoztam ezzel a kemény jobbikos kiállással akkor, amikor a miniszterelnök családtagjait vették célkeresztbe lejárató cikkek, mint ahogy ez más kormánypárti politikusok esetében is megtörtént. Ettől függetlenül, hogy önök nem álltak ki, azt gondolom, hogy minden politikust megillet a magánélet védelme, különösen, ha nem közszereplő családtagokról van szó. Ez párthovatartozástól függetlenül mindenkire igaz.

Ön a felszólalásában, ha jól idézem, kormánypárti médiumokat emlegetett. Megvallom őszintén, kicsit meglepődtem, meglepett a felszólalása, leginkább az a furcsa, hogy ön tette ezt a felszólalást. Miért is mondom ezt? Engedje meg, hogy az ön mondandójával kezdjem. Ön korábban azt mondta Karcagon: „Nagyon fontos az, hogy Vona Gábor megbízásából nekem kell a Jobbik médiaháttérét megteremtennem. Most azon dolgozom, hogy legyen keres-

kedelmi csatornája a Jobbiknak. A nyári hónapjaim ezzel fognak telni.” Ezt mondta ön 2014-ben Karca-
gon, és ezek után ön felszólal, és kormányközeli mé-
diumokról beszél. (Szilágyi György: Hol van itt az
ellentmondás?)

Ami a finanszírozást illeti, ha cselekvési kény-
szert érez magában, akkor mindenképp saját párt-
jában kezdje. A Jobbik pártalapítványa finanszíroz
egy portált, és volt olyan hónap, amikor ennek a
portálnak négy helyreigazítási kérelmet is kellett
közölnie. De van a Jobbiknak egy hetilapja is; azért a
Jobbik hetilapja, mert a szóban forgó hetilapot kiadó
cég bevételeinek meghatározó része a Jobbik párt-
alapítványától származik. A párt szócsöveként hasz-
nált lapban korábban az ön pártelnöke is volt tulaj-
donos, de még a felesége és a sógornője is - ezek után
beszél ön politikaközeli médiumokról.

(13-50)

Nagyon érdekes dolog, hogy az a Jobbik aggódik
most a magánélet védelme miatt, amelyik hirdetési
révén hosszú ideig táborot vert a Kuruc.info nevű
oldalon - talán önök is ismerik ezt. Ez az oldal minő-
síthetetlen stílusával és vállalhatatlan nézeteivel tűnt
ki a többi oldal közül és többek között azzal (Szilágyi
György: 888.hu, Habony Árpád. - Közbeszólások a
Jobbik soraiból.), hogy közszereplők magántelefon-
számait tette közzé. (Az elnök csejget.)

ELNÖK: Szilágyi képviselő úr! Fegyelmezze ma-
gát, legyen szíves!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinet-
iroda államtitkára: Tisztelt Frakcióvezető Úr! Jelez-
te-e a fenntartásait ennek az oldalnak, amikor pél-
dául interjút adott nekik? Érzékeny volt-e ennek az
oldalnak a stílusára?

Mindezt félretéve, a mai felszólalásából is jól
látszik, hogy önök mindenről beszélnek, csak a nép-
szavazásról ne kelljen. Az ország ezen a héten nép-
szavazást tart, arról döntünk, hogy el tudunk-e utasí-
tani egy veszélyes brüsszeli kvótacsomagot (Zaj a
Jobbik és az MSZP soraiban.), erre önök az MSZP-
hez hasonlóan csak a pártpolitikai gáncsoskodással
foglalkoznak. (Dúró Dóra: Szégyellj magad! Szé-
gyellj magad! - Moraj az MSZP és a Jobbik soraiban.)
Jellemző módon az önök pártelnöke az ATV-
ben arról beszélt, hogy még csak kampányfőnököt
sem nevezett ki (Az elnök csejget.), mert azt mon-
ta, hogy az október 2-a utáni időszakra összpontosí-
tanak.

Hogy máshonnan is megközelítem, az elmúlt
napokban megtudtuk, hogy a Jobbik elnöke vállalha-
tónak tartja a felsőtestét, elképzelte azt is, hogy a Ga-
lápagos-szigeteken egy teknőc hátán ül. (Folyamatos
moraj az ellenzéki padosorokban.) Ezt nem a sajtó
derítette ki, hanem ő maga mondta egy bulvármaga-
zinban. Ezt mind megtudtuk, de azt nem tudtuk meg,
hogy mit tesz valójában a Jobbik a népszavazás sike-
réért. Magyarország jövőjéről van szó, ezért furcsa ez
egy magát nemzetinek tartó párttól. Biztosan jó okuk

van rá, hogy ilyen politikát folytassanak, mint ahogy
azt is tudják... (Zaj az ellenzéki padosorokban. - Dr.
Bárándy Gergely: Ezt te magad sem hiszed el, hiszen
nevelsz rajta! - Az elnök csejget.)

ELNÖK: Úgy látom, ellenzéki képviselőtársaim
a napirend előtti felszólalások végére elveszítették a
türelmüket, de már néhány másodpercet kell kibír-
niuk. Csöndben legyenek, legyenek szívesek! Paranc-
soljon, államtitkár úr!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinet-
iroda államtitkára: Hogyha megadják azt a tiszteletet
nekünk, hogy figyelnek, akkor annyit mondanánk
még el, hogy nem tudjuk, hogy a Jobbik valójában
mit tesz a népszavazás sikeréért, furcsa ez egy magát
nemzetinek valló párttól. Biztos jó okuk van rá, hogy
ilyen politikát folytassanak, és azt is biztos jól tudják,
hogy ki kérte önöket erre. Köszönöm a figyelmet.
(Szilágyi György: Éljen, Csaba! - Taps a kormány-
pártok soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Látszólag a na-
pirend előtti felszólalások végére értünk, de majd a
későbbiek során meglátják, hogy ez még sincs telje-
sen így, feltéve, hogyha a házszabálytól való eltérés
kapcsán igennel szavaznak.

Mindenesetre most felkérem Hiszékeny Dezső
jegyző urat, hogy ismertesse a további **napirenden
kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyű-
lés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelent-
kezett: Turgján Tamás örmény nemzetiségi szószó-
ló; Magyar Zoltán, Jobbik; Varju László, független;
Hegedűs Lorántné, Jobbik; Ander Balázs, Jobbik;
Ikotity István, LMP.

A holnapi napon napirend előtti felszólalásra je-
lentkeztek a következő képviselők: Sneider Tamás,
Jobbik; Földi László, KDNP; Tukacs István, MSZP;
Sallai R. Benedek, LMP; Galambos Dénes, Fidesz.

A holnapi napon napirend utáni felszólalásra je-
lentkezett: Sallai R. Benedek, LMP; Pintér Tamás,
Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Áder János köz-
társasági elnök úr **államtitkári megbízatás meg-
szűnéséről szóló átiratát** megküldte az Ország-
gyűlésnek. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, hogy
ismertesse a köztársasági elnök úr átiratát.

DR. SZÚCS LAJOS jegyző: Kövér László úr, az
Országgyűlés elnöke részére. Tisztelt Elnök Úr! Tá-
jékoztatom az Országgyűlést, hogy az Alaptörvény 9.
cikk (4) bekezdés j) pontja és a központi államigaz-
gatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az
államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. tör-
vény 54. §-a alapján - a miniszterelnök javaslatára -
megállapítottam, hogy dr. Berke Barnának, az Igaz-
ságügyi Minisztérium államtitkárának megbízatása
2016. szeptember 23-ai hatállyal megszűnik. Buda-
pest, 2016. szeptember 22. Üdvözlettel: Áder János.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most, ahogy jeleztem, **házsabálytól való eltérések**re tett javaslatokról döntünk.

A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés mai ülésnapján úgy térjen el a házsabálytól, hogy Hartyányi Jaroslava ukrán nemzetiségi szószóló a napirendi javaslatról történő határozathozatalt megelőzően, Ukrajna függetlensége kikiáltásának 25. évfordulója alkalmából legfeljebb ötperces időtartamban felszólalhatson azzal, hogy további hozzászólásra ne legyen lehetőség. A házsabálytól eltérésre tett javaslatot H/12211. számon a honlapon is megismerhetik.

Most kérdezem a tisztelt Házat, hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 162 igen szavazattal egyhangúlag a házsabálytól való eltérést **elfogadta**.

A Házbizottság azt is kezdeményezi, hogy az Országgyűlés mai ülésnapján úgy térjen el a házsabálytól, hogy Ritter Imre német nemzetiségi szószóló a napirendi javaslatról történő határozathozatalt megelőzően, a német szövetségi belügyminisztérium német nemzetiségű magyar állampolgárokra is vonatkozó irányelvének ismertetése tárgyában legfeljebb ötperces időtartamban felszólalhatson, azzal, hogy további hozzászólásra ne legyen lehetőség. A házsabálytól eltérésre tett ezen javaslatot H/12210. számon a honlapon is megismerhetik.

Kérdezem a tisztelt Házat, hogy hozzájárulnak-e a házsabálytól való eltéréshez. (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 163 igen szavazattal egyhangúlag ehhez a házsabálytól való eltéréshez is **hozzájárult**.

Tisztelt Országgyűlés! A Házbizottság azt kezdeményezi, hogy az Országgyűlés a Magyar-Bolgár Barátság Napjáról szóló H/9425. számú határozati javaslat tárgyalása és döntéshozatala során úgy térjen el a házsabálytól, hogy a keddi ülésnapon már a zárószavazásra is sor kerülhessen. Ezt a javaslatot H/9425/3. számon ismerhetik meg a honlapon.

Kérdezem a tisztelt Házat, hogy hozzájárul-e a házsabálytól való eltéréshez. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 163 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett **hozzájárult** a házsabálytól való eltéréshez.

Elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 14 óra 57 percre van lehetőség. A törvényjavaslat összevont vitájára a mai ülésnapon, az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnap ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Ház! Most az Országgyűlés döntésének megfelelően Hartyányi Jaroslava ukrán nemzetiségi szószóló **napirend előtti felszólalására** kerül sor ötperces időtartamban, Ukrajna függetlensége kikiáltásának 25. évfordulója alkalmából.

Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem excellenciája Nepop Ljubov asszonyt, Ukrajna magyarországi rendkívüli és meghatalmazott nagykövetét. (Taps.)

Megadom a szót Hartyányi Jaroslava szószóló asszonynak. Parancsoljon!

HARTYÁNYI JAROSZLAVA nemzetiségi szószóló: Шановний пане Голово! Шановні Державні збори! Маю велику честь висловити щирі слова подяки угорському народу та Державним зборам Угорщини за 25-річну солідарність та допомогу незалежній Україні.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nagy megtisztetés számomra, hogy lehetőségem nyílik tiszta szívből jövő köszönetet mondani az Országgyűlésnek, Magyarország népének az Ukrajna függetlenségének kivívásakor tanúsított szolidaritásért és az immár 25 éves támogatásért. Ennek legékezebb példája a magyar parlament által hozott 2003. november 24-ei egyhangú határozat, amelyben az 1932-1933. évi ukrainai nagy éhínséget, holodomort az ukránok elleni, a sztálini rezsím által elkövetett népirtásnak nyilvánította.

Ukrajna európai útválasztása ma már nem lehet vitatéma. A közös Európába való visszatérés gondolata összetartó erővé vált és továbbra is napirenden tartott törekvése az ukrán népnek, a magyarországi ukrán közösségnek és a kárpátaljai magyarságnak egyaránt. Tudjuk, hogy ehhez csak az Ukrajnával szomszédos országokkal kialakult jó kapcsolatrendszeren keresztül vezet az út. Ebben vállalt kiemelkedő szerepet Magyarország. Nem véletlenül írta alá elsőként éppen Ukrajnával a nemzeti kisebbségek jogainak biztosításáról szóló nyilatkozatot, majd a jószomszédi és együttműködési alapokról szóló egyezményt, amelyek egyik eredményeként létrejött a nemzeti kisebbségek jogainak biztosításával foglalkozó Magyar-Ukrán Vegyes Bizottság.

(14.00)

E bizottság munkájának köszönhetően a Kárpátalján élő magyarok és a magyarországi ukrán nemzetiségűek előmozdították közösségeik politikai és kulturális fejlődését, megerősítve a nemzeti identitásukat. Ezáltal e két közösség szimbolikus hidat épít a két ország között.

A 2015-ös ukrán helyhatósági választásokon a kárpátaljai magyarok összefogásához csatlakoztak ukrán nemzetiségű állampolgárok is, szavazataikkal hozzájárulva a magyarok sikeres bejutásához a megyei és a járási képviselő-testületekbe.

Magyarországon 1989 óta nagy figyelemmel kísérték az ukrán függetlenségi törekvéseket. Az Ukrán Legfelső Tanács elnökének, Leonyid Kravcsuknak 1991. májusi magyarországi hivatalos látogatása áttörést jelentett a kétoldalú kapcsolatokban, hiszen az ukrán-magyar alapszerződésről szóló szándéknyilatkozat és a konzuli egyezményről szóló okmányok aláírásával Magyarország még a Szovjetunió fennállása idején de facto elismerte Ukrajna függetlenségét. Közvetlenül az Ukrajna függetlenségéről szóló népszavazás után Antall József miniszterelnök 1991. decemberi látogatása alkalmával pedig sor került a két ország közötti hivatalos diplomáciai kapcsolatok

felvételére. 1991. augusztus 24-én az ukránok kikiáltották a függetlenséget, ezzel az Európában szinte elfeledett nép - terra incognita - több évszázados törekvése vált valóra, keresztet vetve a nagy szovjet birodalom létezésére, amely oly sok nép életét, köztük a magyarokét is megkeserítette.

Magyarország Ukrajna függetlensége kikiáltásának kezdetétől támogatta Ukrajna európai integrációs törekvéseit, aktív szerepet vállalt és minden segítséget megadott Ukrajnának az Európa Tanácshoz csatlakozása idején, valamint hozzájárult a visegrádi négyek Ukrajnával 4 plusz 1 formában történő együttműködéséhez.

Az 1994-ben Budapesten aláírt memorandumban Ukrajna - az atomfegyverek leszerelése ellenében - garanciát kapott a nagyhatalmaktól területi egysége sérthetlenségének biztosítására vonatkozóan. Sajnos, a garanciák kevésnek bizonyultak. Ukrajna arra kényszerült - és ez ma is érvényes -, hogy fegyverrel védje meg területi egységét, pedig az ukrán nép békére vágyik.

Ezen időkben - és a mai napig is - újra érezzük a szomszédos magyar nép támogatását, amely megnyilvánul a sebesült katonák gondozásában, a közel kétezer árva gyermek rehabilitációs táboroztatásában, humanitárius segélyszállítmányok küldésében, a magyarországi ukrán közösség ukrán nyelvű hitbéli gondozását segítő lelkipásztor befogadásában. Véleményem szerint bármilyen törekvés, ami az előbb említett birodalom feltámasztására irányul, kudarcra van ítélve.

Hiszem és vallom, hogy csak az egységes Európa, az erős nemzeti államok, amelyek tisztelettel viseltetnek egymás iránt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) és támogatják egymást jobban, rosszban, csak ők képesek túlélni azt a megpróbáltatást, amely most zúdul a világra, de főként Európára.

Szeretném, hogy az együttérzés és a népeink közötti kölcsönös tisztelet még erősebbé váljon. Широ дякую! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Isten áldja Ukrajnát és Magyarországot! (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szószóló asszony felszólalását. Most pedig Ritter Imre nemzetiségi szószóló napirend előtti felszólalására kerül sor ötperces időtartamban: „A német szövetségi belügyminisztérium német nemzetiségű magyar állampolgárokra is vonatkozó irányelvének ismertetése tárgyában”. Megadom a szót Ritter Imre szószóló úrnak, aki Jaroslava asszonyhoz hasonlóan az első mondatokat anyanyelvén ismerteti, majd magyarra is fordítja azokat. Parancsoljon!

RITTER IMRE nemzetiségi szószóló: Sehr geehrter Vorsitzender, sehr geehrtes Parlament! Zuerst möchte ich mich für die Gelegenheit bedanken, dass ich bei einem so wichtigen und empfindlichen Thema, wie Malenkij Robot das Haus, die ungarischen Bürger und die betroffenen Ungarndeutschen über einige aktuellen Fragen informieren kann.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Először is szeretném megköszönni a lehetőséget, hogy egy olyan fontos és érzékeny témában, mint a Malenkij robot, tájékoztathatom a tisztelt Házat, a magyar állampolgárokat, köztük az érintett német nemzetiséget néhány aktuális kérdéssel.

A Bundestag, a Német Szövetségi Köztársaság parlamentje által elfogadott, 2016. július 7-én megjelent, augusztus 1-én hatályba lépett AM1-21005/2211. számú irányelv az egykori német kényszermunkások számára 2500 eurós - azaz mintegy 750 ezer forint - egyszeri juttatást rendelt el. Az egyszeri juttatás célja azon német állampolgárok és német nemzetiségűek nehéz sorsának elismerése, akiket civilként a második világháború alatt és után külföldi hatalom számára végzett kényszermunkára köteleztek. Ezen egyszeri juttatás ily módon érinti a kényszermunkára, közismert nevén Malenkij robotra civilként elhurcolt magyarországi német nemzetiségű embereket is.

Sajnálatos módon az irányelvről olyan sajtóhírek jelentek meg, miszerint „ittthon is tízezrek kaphatnak kárpótlást a német államtól” - amelyet több hírportál is ellenőrzés nélkül átvett és közzétett -, amely megtévesztette és félrevezette a magyar lakosságot és a kényszermunkát megszenvedettek hozzátartozóit. Ezen téves sajtóhírek figyelmen kívül hagyták a rendeletben világosan megfogalmazott jogosultsági feltételeket, különösen azt, hogy a juttatásra csak az életben lévő, kényszermunkára kötelezettek, valamint a 2015. november 27-e után elhunytak a házastársa vagy egy gyermeke jogosult. Tehát azon hozzátartozók és leszármazottak, akiknek a kényszermunkát elszenvedett közeli hozzátartozója már 2015. november 27-e előtt elhunyt, azok nem jogosultak erre az egyszeri juttatásra, márpedig a kényszermunkát elszenvedők 98-99 százaléka sajnos már 2015. november 27-e előtt elhunyt.

Felméréseink - még nem végleges - adatai alapján Magyarországon maximum 400-500 fő között lesz az egyszeri 2500 euró juttatásra jogosultak száma a sajtóhírekben megjelent tízezrek helyett. A megtévesztő információkat közlétező sajtóorgánumok helyett is elnézést kérek mindazoktól, akiket ez a cikk megtévesztett, sebeket szakított fel, holott az egyszeri juttatásra nem jogosultak.

Ezúton tájékoztatok mindenkit, hogy az elmúlt hetekben a német belügyminisztérium szövetségi hivatalával - mit dem Bundesverwaltungsamt - részletesen leegyeztettük az igénylési feltételrendszert, és összeállítottunk egy teljes körű tájékoztató anyagot.

2016. október 1-jétől a Magyarországi Németek Országos Önkormányzata a megyei német regionális irodákon keresztül, a Magyarországi Német Önkormányzatok megyei szövetségei és a Német Szószólói Kabinet a tájékoztató anyagot minden jogosulthoz eljuttatja, az igények szakszerű összeállításához minden segítséget megadunk, hogy lehetőség szerint a német belügyminisztérium egyetlen jogos igényt se utasítson el formai vagy tartalmi hiányosságok miatt. Az igények benyújtásának végleges határideje 2017. december 31.

Végezetül szeretném tájékoztatni a tisztelt Házat és a jelenlévő kormánytagokat, hogy mint német parlamenti szószóló kezdeményezni fogom, hogy a Magyar Országgyűlés, a magyar kormány is vizsgálja meg egy, a Bundestag döntéséhez hasonló lépés megtételének lehetőségét a még köztünk élő, civilként kényszermunkára elhurcolt német, valamint a magyar és más nemzetiségű magyar állampolgárok esetében is. Azt gondolom, hogy a málenkij robot emlékére meghirdetett kettős emlékvéneke ez a gesztus méltó lezárása lenne.

Tisztelettel kérem önöket, hogy ezen kezdeményezésemet támogassák majd úgy a magyar parlamentben, mint a kormányban. Köszönöm, hogy meghallgattak. Danke für Ihre Aufmerksamkeit. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szószóló úr felszólalását.

Most soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! A kormány kezdeményezte, hogy az Országgyűlés **kivételes eljárásban** tárgyalja meg az egyes törvényeknek a tiltott szerencsejáték megakadályozásával összefüggő módosításáról szóló T/12250. számú előterjesztést. A kormány azt kezdeményezte, hogy a módosító javaslatok benyújtására a mai ülésnapon a kivételes eljárást elrendelő döntés meghozatalát követő harmadik óráig legyen lehetőség, az összevont vitára, valamint az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerüljön sor.

(14.10)

Tisztelt Ház! A házszabályi rendelkezések 62. § (1) bekezdése alapján a kivételes eljárásban történő tárgyalásról az Országgyűlés vita nélkül határoz. Felhívom a figyelmüket, hogy a kivételes eljárás elrendeléséhez a képviselők több mint felének, azaz száz képviselőnek az igen szavazatára van szükség. Most a döntéshozatal következik. Kérdezem önöket, elfogadják-e a T/12250. számú előterjesztés kivételes eljárásban történő tárgyalását az előterjesztői indítvány szerint. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház 115 igen szavazattal, 27 nem ellenében, tartózkodás nélkül az indítványt **elfogadta**.

Az elfogadott döntésünknek megfelelően a módosító javaslatok benyújtására ma 17 óra 10 percre van lehetőség, a törvényjavaslat összevont vitájára az összegző módosító javaslatról történő határozathozatalra és a zárószavazásra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Ház! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a Magyar-Bolgár Barátság Napjáról szóló H/9425. számú határozati javaslat összevont vitájára a mai ülésnapon a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak

ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló T/12066. számú törvényjavaslat általános vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot **elfogadta**.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a polgári perrendtartásról szóló T/11900. számú törvényjavaslat általános vitájának lefolytatására és lezárására a mai ülésnapon utolsó napirendi pontként kerüljön sor. Kérem, aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot **elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a keddi ülésnapon az üléskezdés időpontja 8 órára módosuljon, valamint a határozathozatalokra legkorábban 11 órától kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, szintén kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége elfogadta a **javaslatot**.

A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a keddi ülésnapon az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló T/12067. számú törvényjavaslat általános vitájára a lezárásig az egyrészt az Európai Unió és tagállamai, másrészt Kanada között az Átfogó Gazdasági és Kereskedelmi Megállapodás aláírásával kapcsolatos álláspontokról szóló H/12180. számú határozati javaslat általános vitáját követően kerüljön sor. Aki ezzel egyetért, kérem, kézfelemeléssel jelezze! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége a javaslatot **elfogadta**.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett napirendi javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal. Kérem, szintén kézfelemeléssel jelezzék! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a **napirendet elfogadta**.

Tisztelt Ház! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Soron következik a **Magyarország Kormánya és Türkmenisztán Kormánya között a jövedelem- és a vagyoadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló Egyezmény kihirdetéséről** szóló T/11233. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e a T/11233. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Megállapítom, hogy az Országgyűlés a törvényjavaslatot 163 igen szavazattal, egyhangúlag fogadta el.

Soron következik a **Magyarország Kormánya és Kuvait Állam Kormánya közötti légi-közlekedési megállapodás kihirdetéséről** szóló T/11902. számú törvényjavaslat zárószavazása.

Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/11902. számú törvényjavaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház a javaslatot 165 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **személyi javaslat**ról való döntésre kerül sor. Felkérem Hiszékeny Dezső jegyző urat, hogy ismertesse az elnöki jogkörben előterjesztett S/12242. számú személyi javaslat tartalmát.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Az Alkotmánybíróság tagjait jelölő eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 32/2014. július 8-ai országgyűlési határozat 1. pontja a következők szerint módosul. Az Országgyűlés az Alkotmánybíróság tagjait jelölő eseti bizottságba dr. Schiffer András, LMP, korábban megüresedett tagsági helyére Sallai R. Benedeket, LMP, a bizottság tagjává megválasztja. Ez a határozat az elfogadásakor lép hatályba.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most a határozathozatal következik. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e az S/12242. számú személyi javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház 142 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 3 tartózkodással a személyi javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 17 perckor áttérünk az **interpellációk** és az azonnali kérdések tárgyalására.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szakács László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**A magyar miniszterelnök valóban Magyarország nemzeti érdekeit tartja szem előtt?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkára, Szabó László fog válaszolni. A képviselő úré a szó.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Önök lelkesen hirdetik a harcok retorikában, hogy harcban állunk, és ebben a harcban nem is vagyunk egyedül. A legutóbbi pozsonyi informális EU-csúcs után kiderült, hogy Magyarország egyedül maradt, és nem is abban a harcban van, mint amelyikben gondolta, hiszen ez a magyar kormány az ellen harcol, ami nincs, és amit soha senki nem akart, ez a kötelező betelepítési kvóta.

A pozsonyi csúcs után még mindig a kormányzati kommunikáció erővel azt mondja, hogy soha ilyen mély nem volt a visegrádi együttműködés. Ehhez képest csak a magyar miniszterelnök volt az, aki azt mondta, hogy sikertelen volt ez a pozsonyi csúcs, nem érte el a célját, minden egyes más résztvevő azonban sikeresnek és előremutatónak élte meg ezt a tanácskozást. Úgy Bohuslav Sobotka cseh kormányfő, mint Robert Fico szlovák kormányfő is elmondta,

hogy nincs szó és nincs napirenden már a kvótaügy. De hogyan is gondolkodnak önök a visegrádi együttműködésről? Hogyan veszítjük el a legközelebbi szövetségeseinket, amikor hiába mondja a kormányzati propaganda napról napra, ha kell, hogy a visegrádi együttműködés mélyebb és egységesebb, mint valaha? Még ma reggel is hallottam a miniszterelnököt, amikor azt mondta, hogy véd- és dacszövetségbe kerülünk a visegrádi államokkal. Ehhez képest még a Miniszterelnökség háttéranyagában is benne van, hogy Pozsony nem nagyon akarja elfogadni, illetve vonakodva fogad el nagyon sok magyar, illetve visegrádi kezdeményezést. Lengyelországgal pedig szinte nincs olyan közös pont, ahol például az orosz kérdés ügyében egyet tudunk érteni. Köszönőviszonyban nincsenek az álláspontok egymással.

Ebből azt a következtetést lehet levonni, államtitkár úr, hogy önök egy olyan harcban maradtak egyedül, ami nem a menekültpolitikáról, nem az Európai Unió összetartásáról, hanem az Európai Unió szétveréséről szól. Ezért beszélnek az Európai Unióban arról, hogy csak Magyarországnak és Orbán Viktor-nak van valójában közeli kapcsolata Vlagyimir Putyinnal. Oroszország minden eszközzel azon van, hogy ezt a közösséget, amit Európai Uniónak hívunk, szétzilálja, és az a hír járja, hogy ebben egy eszköz lett Orbán Viktor, aki a nemzetek szuverenitásának zászlaját lobogtatva kiszolgálja ezeket az orosz érdekeket.

(14.20)

És a közbeszédben látjuk-halljuk, hogy a magyar politika és a magyar gazdaság Moszkva-orientált, Moszkva-barát, ha Paks II.-ről, a 3-as metróról beszélünk, vagy éppen arról, hogy Orbán Viktor volt az egyetlen, aki nem ítélte el az európai vezetők közül az ukrain beavatkozását, az oroszországi agressziót, de az első volt, aki az Oroszországot sújtó szankciók feloldása érdekében szót emelt. Ezek alapján érthető ez a hozzáállás.

Azt szeretném megkérdezni, államtitkár úr, ki adott erre a magyar miniszterelnöknek felhatalmazást. Várom megtisztelő válaszát. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Bravó! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház!

ELNÖK: Kérem államtitkár úr mikrofonját bekapcsolni.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: *(Hangosítás nélkül.)* Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Mikrofon!)*

ELNÖK: Kis türelmet kérek! Parancsoljon, államtitkár úr, be van kapcsolva a mikrofonja.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: *(Hordozható mikrofonba:)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most már kettő is van. Parancsoljon!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kérdéssel kapcsolatban egy kicsit csalódott vagyok, mert úgy érzem, hogy tájékozatlan az, aki feltesz ilyen kérdéseket, és picit úgy érzem, hogy nem a tényekre, hanem a Disney Channelre hivatkozik, folyamatosan híresztelésekről, pletykákról beszél, és ezekből von le teljesen következtetlen következtetéseket.

A népszavazás előtt néhány nappal újra kiderült, hogy a baloldal egyértelműen bevándorlás párti, támogatja a kötelező kényszerbetelepítést. Oroszkérdést hoz fel úgy, hogy nem is igazándiból definiálja, hogy mi az az orosz kérdés. Nagyon jól tudjuk, hogy Magyarország, a magyar nép érdekeit képviseli a magyar kormány. Oroszországgal egy pragmatikus kapcsolatunk van. Továbbra is emlékeztetném arra képviselő urat, hogy az energiabiztonságunk szempontjából nagyon fontos, hogy Oroszországgal kapcsolatban maradjunk továbbra is. Természetesen mindent megteszünk, hogy diverzifikáljuk a magyarországi energiaellátást.

Érthetetlen ugyanakkor, hogy ön még mindig kétségbe vonja a kötelező betelepítési kvótának a tényét, ugyanakkor az Európai Bizottság, sőt az Európai Bizottság szóvivője is rendszeresen megerősíti, hogy létezik ez a kategória, és Brüsszel továbbra is a betelepítési kvóták mellett van. Teljesen egyértelmű ezért, csak direkt lehet félreérteni. Azt, hogy a magyar emberek kikkel akarnak együtt élni, teljesen egyértelműen a magyar emberek joga eldönteni, és erről szól az október 2-ai népszavazás. Az MSZP bojkottfelhívása antidemokratikus, és csak azt mutatja, hogy a baloldal fél az emberek véleményétől. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!)*

Mindenkit arra kérünk, hogy október 2-án menjen el, és szavazzon nemmel, ugyanis Magyarország jövőjét nem szabad kockáztatni, el kell utasítani az illegális bevándorlást és a kényszerbetelepítést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Viszonválaszra képviselő úrnak megadom a szót ismét.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mondhatnám azt is, hogy ön se nézte a cseh 2-t, pedig ott nyilatkozták. És azt sem nézte a tények között, hogy az Európai Bizottság elnöke azt mondta évadnyitó politikai beszédében: nincs kötelező betelepítési, nincs kötelező kvóta *(Közbeszólások a kormánypárti pad-sorokból, többek között: Nem ezt mondta!)*, önkéntes kvóta van.

Önök csak azt akarják meghallani, ami az önök politikai céljait elősegíti. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nem igaz! - Zaj. - Az elnök csenget.)*

Az Oroszországgal való pragmatikus viszony, az egy eléggé érdekes pragmatikus viszony, tehát ami nekik kellemes, azt mi elviseljük, ami nekünk kellemetlen, azt pedig kénytelenek vagyunk elviselni. Ez nem pragmatizmus, ez alávetettség. Ha az 1989-es Orbán Viktor találkozna a 2016-os Orbán Viktorral, nem tudom, hogy tudnának-e egymás szemébe nézni.

Nem fogadom el a válaszát. Köszönöm szépen. *(Kunhalmi Ágnes: Bravó! - Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 112 igen szavazattal, 37 nem ellenében, tartózkodás nélkül a választ elfogadta.

Lukács László György, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Az egészségügy mindennapi korrupciója”** címmel. Lukács György képviselő urat illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Méltatlan helyzetben van *(Zaj. - Az elnök csenget.)* a mai, modernnek nevezett egészségügy, ugyanis egy hálapénznek nevezett jelenség falja fel a betegek és az egészségügyi dolgozók közötti bizalmi viszonyokat, mérgezi mindennapi működését. A hálapénz annyira a mai ellátórendszer része, hogy vannak olyan újságírók, akik tesztelik, hogy hogy lehet túlélni egy műtétet kórházi tartózkodás nélkül. De vannak fórumok, ahol betegek arra keresik a választ, hogy melyik orvosnak melyik kórházban mennyit illik, illetve éppen kötelező-e adni, mert sajnos ilyen is van: kötelező, sőt elvárt, előre tarifaként is megszabják. Sőt, kialakultak komoly üzletágak is a hálapénzre, amikor egyes orvosok úgy, hogy nem az intézmény dolgozói, csak azért mennek be dolgozni, műtéteket elvégezni, szüleszteni, hogy éppen megkaphassák saját hálapénzüket a beavatkozást követően vagy előre. Álláspontom szerint - és ezt is ki kell mondani - a hálapénznek már semmi köze a segítségért cserébe érzett hálához, sokkal inkább a félelem bére.

A jelenlegi jogi szabályozás a hálapénzt legálisnak tartja abban az esetben, ha az intézményvezető megengedi, és ezt nem előre, hanem a beavatkozás után kéri. Ez a szabályozás persze nemcsak legalizálja egy részét a hálapénznek, hanem kiskapukkal utat nyit az illegális hálapénznek is, amit tarifaként alkalmaznak. Azonban, amikor az állam engedélyezi a hálapénzt, éppen csak annyit felejt el, hogy a legális hálapénzfogadó-helyeket nyilvántartsa. Legnagyobb megdöbbenésemre, amikor megkerestem az Allami Egészségügyi Ellátó Központot, írásbeli kérdésekre azt nyilatkozták, nem tartják számon, forduljak egyenesen az intézményekhez. A kapott válasz és az a tény, hogy az állami fenntartónak fogalma sincs, hogy mi történik a kórházakban, jól mutatja: a rendszer jelenleg teljesen átláthatatlan. Ha az államnak semmilyen adata nincs arra, hogy hol adnak, fogadnak el hálapénzt legálisan, akkor azt is feltételezni lehet, hogy arról sincs információja, hogy hol

adják illegálisan. Azaz vagy nem érdekli, vagy tudatosan szemel huny az egészségügy mindennapi korrupciója felett, jóváhagyva a törvénysértéseket.

Államtitkár úr, bátran kijelenthető, hogy a jelenlegi kormány nemcsak intézményesítette, hanem meg is erősítette a hálapénzre épülő magyar egészségügyet, arra kényszerítve a betegeket és a hozzátartozóikat, hogy méltatlan és anyagilag megterhelő helyzetbe hozzák magukat a gyógyulásuk érdekében. Jelenleg ott tartunk, hogy a hálapénz a magyar egészségügy különös ismertetőjegye.

Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy gondolom, ideje már a történelem szemétdombjára helyezni a hálapénz néven elhíresült félelemtarifát, és véget vetni a beteget és a dolgozót is egyaránt teherrel sújtó mindennapos egészségügyi korrupciónak. Mindezekre tekintettel várom tisztelt államtitkár úr válaszát a következő kérdésekben. Miért nem lép fel erélyesebben a kormány a hálapénz megszüntetése érdekében? Miért nem tudja az állami intézményfenntartó, hogy hol adható és hol nem a korrupció előszobáját jelentő hálapénz? És mikor szorítja vissza azon eseteket, amikor illegálisan kérnek tarifát, hálapénzt az orvosok akár csak úgy, hogy nincs is munkaviszonyuk az adott kórházban? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Bízom benne, hogy nem azért érdeklődik képviselő úr ilyen lelkesen az után, hogy melyik kórházban van hálapénz és melyikben nem, hogy a saját korábbi kft.-je, a Doctors Abroad Kft. és ami most már a családjában esetleg ebből még működik, az jobban tudja, hogy honnan kell külföldre vinni orvosokat, és honnan kisebb az esélyük. Önt eddig ezt ebből a szempontból érdekelte. Ön ebből a szempontból kicsit hasonlít az SZDSZ-es politikusokra, akik az egészségügyből kívántak jól megélni úgy, hogy az egészségügynek közben a gyógyítási kapacitásait, a humán erőforrásait pedig rontja és elvonja. *(Taps a Fidesz soraiból.)* Ön a korábbiakban abból szerzett magának valamekkora megélhetést, hogy fél év alatt akár 62 orvost is kivitt Írországba, és utána itt a parlamentben most pedig aggódik az egészségügy állapotával kapcsolatban, és a hálapénzről érdeklődik a kórházaknál, hogy ki ad és ki nem ad. Tényleg nagyon bízom abban, hogy ezt nem a saját egykori családi cégének akarja információként továbbadni.

Ugyanakkor mi úgy gondoljuk, hogy a hálapénz nagyon régóta a magyar egészségügyben levő óriási probléma, ami nagyon sok más problémát von maga után és okoz, éppen ezért kell ezzel szemben fellépni. De nem tíz éve létező probléma, képviselő úr, először a magyar jogtörténetben vagy a magyar történelemben *(Bangóné Borbély Ildikó: A Fidesz volt?)* 1957-ben hangzott el a „hálapénz” kifejezés egy hivatalos fórumon, az akkor a kommunista pártnak volt egy

kongresszusa, ott beszéltek arról, hogy az utóbbi években elterjedt a hálapénzrendszer, és legalább 1957 óta nyögjük is ezt a terhes örökséget.

Úgy gondoljuk, hogy az egyik legfontosabb, nem az egyetlen, de az egyik legfontosabb olyan eszköz, amivel küzdhetünk a hálapénz ellen, az pontosan az orvosok béremelése.

(14.30)

Ezért már 2012-2013-ban, amikor kivetítettük a népegészségügyi termékadót, ismertebb nevén a chipsadót, annak a teljes összegét visszaforgattuk az egészségügyi béremelésbe, mind orvosoknak, mind ápolóknak. Ez körülbelül 24-27 százalékos emelkedést jelentett akkor, és összességében már több mint 90 milliárd forintot tudtunk a népegészségügyi termékadóból, a chipsadóból átfordítani az orvosok béreibe.

De most, amikor a gazdaság teljesítménye nagyobb előrelépést is megengedett, akkor az orvosok és ápolók tekintetében érezhető, nagymértékű fizetésemeléseket hajtunk, hajtottunk végre. Egy része megvolt, hiszen idén szeptember 1-jétől már nőtt 107 ezer forinttal az orvosok bére, jövő év november 1-jétől újabb 100 ezer forinttal fog emelkedni, és ez összességében 207 ezer forintos, tehát már érezhető béremelkedést jelent. Bízunk benne, hogy ez egy fontos lépéssorozat a hálapénz visszaszorítása érdekében.

Ugyanígy fontos, hogy az ápolók esetében 26,5 százalékos, majd 12, 8 és 8 százalékos béremelések történtek idén szeptember 1-jén és következnek a következő években. Ez összességében 2012 és 2019 között megduplázza az ápolók fizetését.

Az is nagyon fontos, hogy felmenő rendszerben is próbáltuk már az előző években is kiszorítani a hálapénzt, hiszen 3500 fiatal végzett orvos lépett már be a rezidensprogramba, ők 100, 150, illetve 200 ezer forint juttatást kapnak attól függően, hogy az egészségügyön belül milyen szakterületet választanak, és hogyan dolgoznak közfinanszírozott egészségügyi intézményben; ők vállalták is ezért az ösztöndíjért cserébe a hálapénz el nem fogadását.

A másik ok, ami nyilvánvalóan sok esetben az orvosi munka ellenére hat, a rossz körülmények. Ezt egy 500 milliárd forintos támogatással, európai uniós és magyar támogatással sikerült valamelyest orvosolni, hiszen ebből újítottuk fel úgy a kórházak eszközparkját, a kórházi épületeket, hogy azok az orvosok számára is méltóbb körülményeket jelentsenek.

És az, hogy a következő esztendőben az önként nem támogatott költségvetési törvényben 171 milliárd forinttal szerepel több az egészségügyi soron, mint amennyi szerepelt ennek az évnek az elfogadott során, azt mutatja, hogy ezekkel a többletforrásokkal igenis előre lehet lépni. *(Az elnök csengéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Azzal, hogy orvosokat külföldre visz, semmit nem tesz a hálapénz ellen, sőt csak fokozza a helyzet negatívumait, mi viszont a pluszforrásokkal igyekszünk ez ellen tenni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszadásra megadom a szót a képviselő úrnak ismét. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tudja, államtitkár úr, eddig nem tudtam, miért szerencsésebb az, hogy ennyi sorral előrébb kerültem. Elmondom önnek miért: mert így most már közelebb látom, ahogy próbálkozik, ahogy hazudozik, ahogy kínlódik azon, hogy egy-egy témában kikerülje a válaszadást. *(Dr. Rétvári Bence: A szemüveg segít ezen igazán!)* Ebben az esetben is, a hálapénznél is mindenképpen kikerülte ezeket a válaszadási lehetőségeket, soha nem halljuk a kormány szájából elhangozni, hogy fel kell számolni a hálapénzet *(sic!)* *(Dr. Rétvári Bence: Így mondják, hogy „pénzt”!)*, soha nem kell halljuk a kormány szájából, hogy az egészségügy mindennapi korrupcióját be kell fejezni. Az ön államtitkártarsa, Ónodi-Szűcs Zoltán azt mondta, hogy majd kikopik egyszer a rendszerből.

De azt mondom önnek, hogy ha ennyire érdekliz, hogy milyen az orvosok elvándorlása Magyarországról, akkor utánaérdekezhetne, hogy milyen okból mennek el. *(Dr. Rétvári Bence: Te ebben profi vagy, tudjuk!)* Az egyik oka a hálapénz, és a hálapénzzel mi a távozó orvosokat... - nagyon nyugodtan kiszámolhatja és utánaérdekezhet. Arról nem tehet senki, hogy önök teremtették meg ezt az elvándorlásalapú jövőt az országban, azt, hogy a hálapénzt rendszeresítették...

ELNÖK: Képviselő úr, elfogadja a választ vagy nem?

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): ...azt, hogy a valamennyi számára... *(Az elnök kikapcsolja a mikrofonját.)*

ELNÖK: Képviselő úr, lejárt az egy perce! Elfogadja a választ, vagy nem fogadja el a választ?

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Nem fogadom el a választ. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Nem fogadta el a képviselő úr a választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e. *(Szavazás.)*

A Ház 109 igen szavazattal, 34 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett a választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP frakcióvezetője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Aszfaltügyi botrány - a korrupciós modell határai és alternatívája”** címmel. A képviselő asszonyt illeti a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A múlt héten kiderült, hogy az Európai Unió több száz milliárd forintot visszatart még az előző ciklusból az úgynevezett aszfaltkeverőügy miatt, legalább 220 milliárd forint van veszélyben. Ennek oka, hogy a kormány az utépítéseknél trükkök százait használja fel, hogy a

közbeszerzésnek csúfolt eljárásokon a saját aktuális oligarcháit juttassa elképesztően túlárzott megbízásokhoz.

Ebben az esetben aszfaltszállításra vonatkozó, környezetvédelminek álcázott szabályokat alkalmaztak szelektíven, ám ez átlátszó: a kavics, a homok és más, szintén káros kibocsátásokat okozó építőanyag szállítását nem vették figyelembe. Szó sincs tehát környezetvédelmi szempontból, oligarchavédelmi szempontból van szó. Így fordulhat elő, hogy a 10,4 milliárdos utépítési ajánlattal szemben a 14,8 milliárdos nyer 42,3 százalékos túlárzással. Így fordulhat elő, hogy a kétszer egysávos út kilométerenként 3 milliárdért épül, ami még autópályának is drága. Az M4-es autópálya Berettyóújfalú és országhatár közötti szakaszát a kegyvesztett oligarcha 25 milliárd forinttal olcsóbban építené, mint az aktuális; korrupciós felár 43 százalék, jutalom a holdudvarnak 25 milliárd forint.

A magyar kormány tehát, folytatva az MSZP-SZDSZ-kormány hasonló tevékenységét, az utépítéseket egyszerűen pénzszivattyúnak tekinti, még az sem nagyon érdekli őket, hogy ami végül épül, az használható-e valamire. Most ez a korrupciós modell bukott meg Brüsszelben, az a modell, ahol néhány kiválasztott barát kapja az üzletet, majd érdemi munkát nem végezve, ám a jó nagy sápot leszedve kiszervezi alvállalkozóknak, azok pedig tovább, és a sor végén azok, akik a valódi munkát végzik, csak éhbért kapnak.

Ezzel szemben áll egy másik modell, államtitkár úr, ahol az autópályát eleve nem 83 milliárdért, hanem 50 százalékkal olcsóbban építik, a munkáért valódi verseny van, így az adott összegből a legtöbb út megújulhat. Ma Magyarországon az alsóbbrendű utak nagy része borzalmas állapotban van, pedig ezek határozzák meg a vidék életlehetőségeit. Ezért bűn ellopni azt a pénzt, ami sok ezer kilométer megyei út felújítására is mehetne, a több kisebb utépítés pedig több megbízást jelentene valódi magyar kisvállalkozásoknak, több munkahelyet és magasabb béreket a valóban dolgozóknak.

Államtitkár Úr! Mikor állnak át az ország és a dolgozók érdekét szolgáló második modellre, és mikor számoltatják el a nyilvánvaló lopások felelőseit? Várom megtisztelő válaszát.

ELNÖK: Megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak. Parancsoljon!

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Tudja, nem gondoltam volna itt a Parlament falai között, hogy valaha az LMP-ben, azokban a politikusokban, akik pár évvel ezelőtt a Közgéphez láncolták saját magukat, a Közgép lobbistáit tisztelhetem. Kíváncsi vagyok, hogy a következő évek pártpolitikai bevallásaiban, ami a pénzügyi helyzetükre vonatkozik, ennek látható jeleit is fogjuk-e tapasztalni.

És tudja, csak a felületes politikai szemlélődő számára tűnik úgy, hogy az LMP valóban konzekvens

álláspontot képvisel, és minden politikai kérdéshez vagy szakmai kérdéshez megpróbál pragmatikusan hozzáállni, hiszen azt látjuk, hogy ez mindig, napról napra változik. Néha ennek az egyedüli oka az, hogy a kormány mit képvisel; ezzel szemben képviselik önök a saját álláspontjukat, néha pedig látható gazdasági érdeket képviselnek. Önök az a párt, amelyik azt mondja, hogy a magyarországi kis- és középvállalkozókat kellene támogatni. Nem sokkal ezelőtt Szél Bernadett, az ön képviselőtársa felállt, és azt mondta, hogy a kormány stratégiai hibát követ el akkor, amikor stratégiai megállapodást köt a nagyvállalatokkal, ma ön pedig azt kéri számon, hogy az új közbeszerzési törvényben a hazai kis- és középvállalkozások hozzáférési lehetősége sokkal bővebb.

Ma ön akkor, amikor a közbeszerzések kérdéséről beszélünk, és az útépitésekről, azt mondja, hogy az útépitések drágábbak vélt korrupciós ügyekből fakadóan. Amikor pedig a közbeszerzési vitán itt ülünk, és egymással szemben vitatkozunk, akkor pedig azt mondják, hogy figyelembe kéne venni, hogy a közbeszerzések esetében nemcsak az ajánlati ár, hanem a fenntartási időszak, a teljes életciklusköltség is olyan, amit mind-mind figyelembe kéne venni annak érdekében, hogy minél kevesebb olyan eset fordulhasson elő Magyarországon, mint amilyen volt a 4-es metró beruházása, amiben a tervezett költségek és a végső kivitelezési és fenntartási költségek köszönőviszonyban nincsenek egymással.

És tudja, képviselő asszony, önök az a párt, amelyik rendszeresen beszél arról, hogy Brüsszel hogyan él vissza és hogyan von el jogokat az Európai Közösség különböző tagállamaitól. Ebben egyetértünk, de akkor, amikor Brüsszel konkrétan jogsértést követ el, hogy egy tavalyi megállapodást követően nem fizeti ki a Magyarországnak járó pénzt, ön nem arra veszi a fáradságot, hogy kiutazzon Brüsszelbe és az Európai Bizottságnál protestáljon, hanem ebben is csak arra lát alkalmat, hogy a kormányon próbáljon meg fogást találni.

Képviselő Asszony! Ha a statisztikáját szeretné javítani, ez mindenképpen sikerül, abban a kérdésben azonban engedje meg, hogy kijavítsam! Én nem azt gondolom, amit ön mond, hogy nem lehet az útépitési pénzeket ellopni, mert Magyarországon nagyon sok utat kéne felújítani, én azt mondom, hogy Magyarországon semmilyen pénzt nem lehet ellopni, és semmilyen politikai indokot nem lehet arra vonatkozóan legitimnek találni (*Bangóné Borbély Ildikó: Úristen!*), ami alkalmas az ellenzék kezében arra, hogy ne a magyar emberek érdekeit, hanem a politikai haszonszerzést szolgálja; akkor sem, ha önök a Közgép megbízásából ülnek itt, és akkor sem, amikor a kritikájukat ott, ahol meg kellene fogalmazniuk, nem teszik meg, és a Magyar Országgyűlésben csak a statisztikáikat javítják.

(14.40)

Beszélgessenek egymással, képviselő asszony (*Bangóné Borbély Ildikó: Államtitkár úr!*), hogy pontosan az LMP mire is kapott felhatalmazást a

saját választóitól. (*Taps a kormánypártok sorában.*)

ELNÖK: Kérdezem frakcióvezető asszonyt, elfogadja-e a választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Államtitkár úr, az ön válasza teljes mértékben elfogadhatatlan. Az LMP azért lobbizik, hogy az európai uniós pénzeket a közjó és az emberek érdekében használják fel. Azért lobbizik, hogy az európai uniós pénzek nagy részét önök ne lopják el. Azért lobbizik, hogy az európai uniós projekteket önök ne árazzák, ne emeljék rettentően magas szintre, amit gyakorlatilag magánzsebekbe visznek. Azért lobbizik, hogy az európai uniós pénzek ne a magánvagyonokat gyarapítsák. Önök ezt nem akarják tudomásul venni, de ez történik.

Önök elfeledkeznek arról, hogy az európai uniós pénzeket szigorúan ellenőrizni kellene. Amikor ránézünk arra, hogy milyen az európai uniós támogatások intézményrendszere, nemcsak az értékelésekkel van gond, nemcsak az a gond, hogy hetek óta, hónapok óta áll a pályázatok elbírálása, hanem az is a gond, hogy rettentően gyenge a pályázatok ellenőrzése.

Szégyen az, hogy az Európai Uniónak kell észrevennie azt, hogy hol történnek a csalások. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) Itt lenne az ideje, hogy önök tegyék. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Képviselő asszony nem fogadta el a választ. Kérem a tisztelt Házat, szavazzon, elfogadja-e. (*Szavazás.*)

A Ház 107 igen szavazattal, 25 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta a választ.

Tisztelt Országgyűlés! Gyopáros Alpár, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszterhez: „**Az október 2-ai franciaországi népszavazásról**” címmel. Képviselő úré a szó.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország ezen a héten kvótanépszavazásra készül. A népszavazásra azért van szükség, mert a brüsszeli Bizottság egy felső határ nélküli, automatikus bevándorlószétesztási mechanizmust akar rákényszeríteni a tagállamokra, amely szerint a bevándorlók széttelepítéséről az Unió intézményei döntenek egy matematikai képlet alapján. A magyar emberek arra készülnek, hogy nemet mondjanak erre, és egyértelműen kinyilvánítsák: csak ők dönthetik el, hogy kivel akarnak együtt élni, és ezt senki nem mondhatja meg helyettük.

Vasárnap nem csak Magyarországon lesz népszavazás. Alex egy festői szépségű, 2500 lelkes békés kis település Dél-Franciaországban, de félő, hogy már nem sokáig. A francia kormány ugyanis bejelentette, hogy a köznyelvben dzsungelnek hívott calais-i migráns-sátortáborból 12 ezer bevándorlót kíván széttelepíteni az országban, közülük 50-et Alex-be. Alex lakói pedig nem akarják, hogy migránstelepet létesítsenek náluk, és erre minden okuk megvan. A

bevándorlásnak ugyanis súlyos biztonsági kockázatai vannak. Franciaországban az elmúlt másfél évben 238-an veszítették életüket terrortámadásokban, amelyeket első- vagy másodgenerációs bevándorlók követtek el. A francia belügyminiszter kijelentette: szinte nincsen olyan nap, hogy a biztonsági erők ne hiúsítanának meg újabb merényleteket. Alex pedig védekezik: polgármestere abban a pillanatban kezdeményezte a referendum kiírását, hogy a központi kormány terve napvilágra kerül.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ne legyenek illúzióink: minden országban, ahová nagy számban érkeztek migránsok, széttelepítették őket. A népszavazás gáncsolói is nagyon jól tudták ezt, de hallgattak róla, akik be akarják engedni a migránsokat, azok ugyanis szét is akarják telepíteni őket: a széttelepítés a beengedés egyenes következménye. A baloldali vezetőség városok Martin Schulz egy nyilatkozata alapján arra készülhetnek, hogy Brüsszellel titokban megegyezve, a polgárokat kicselezve telepítsenek be migránsokat. *(Gógös Zoltán: Miért hazudsz már megint? Brüsszellel hogy állapodhatna már meg?!)* Csakhogy erről szerencsére nem a baloldali városvezetők fognak dönteni, hanem a polgárok, akik most vasárnap a népszavazáson nemet mondhatnak a kényszerbetelepítésre.

Tisztelt Államtitkár Úr! Segítsen megfejtetni nekünk: vajon hova akarja a baloldal széttelepíteni a migránsokat? *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szegedre.)* És vajon milyen kockázatai lehetnek az egyes településeken az adott településre érkező kényszerbetelepítésnek? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Dömötör Csaba államtitkár úrnak adom meg válaszára a lehetőséget.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hogy a baloldal pontosan hová szeretné telepíteni a bevándorlókat, arról őket kell megkérdezni. *(Gógös Zoltán: A kötvényesek hova mennek?)* De egy biztos, a mostani mellébeszélést megelőzően sok baloldali politikus foglalt állást a betelepítési kvóták mellett. *(Gógös Zoltán: A kötvényesekkel mi van?)* Szeretném, Gógös úr, az ön figyelmét is felhívni Horváth Csaba budapesti szocialista vezető szavaira, aki korábban azt mondta: „Üzenem minden itt élő bevándorlónak, nem kell félnetek, Budapest befogad.” Jellemző, hogy nem olyan rég még két baloldali párt is gyűjtött aláírást a kvóták mellett.

Interpellációjában ön a kvótacsomag regionális hatásairól is szólt. Azért jogos ez a felvetés, mert a nemzetközi tapasztalatok azt mutatják, hogy a betelepítési programok lába a településekig ér, ilyen értelemben az október 2-ai népszavazás 3200 helyi népszavazásként is megállja a helyét. A nemzetközi példák jól mutatják azt, hogy ha a brüsszeli vezetők nem veszik figyelembe az állampolgárok aggodalmait, az ő akarattal szemben politizálnak, akkor előbb-utóbb népszavazásokra kerül sor helyi szinten is és országos szinten is.

Tisztelt Képviselő Úr! Amint azt a mai ellenzéki napirend előtti felszólalásokból is jól láthattuk, sokan még most is elvitatják a brüsszeli kvótacsomag tényét. Annak ellenére teszik ezt, hogy sok döntés született arról, hogy létrejöjjön egy kötelező eljárás a bevándorlók szétosztására, és ha valaki ebben nem kívánna részt venni, akkor pénzbüntetés is jár, és még a család egyesítések is könnyebbek lennének. Ennek alapján Magyarországra is bevándorlók ezreit telepítenék. És nagyon jellemző az, nagyon beszédes az, hogy amikor megkérdezték az Európai Bizottság szóvivőjét, hogy visszavonja-e az Európai Bizottság a kvótacsomagot, nemes egyszerűséggel jelezte, hogy eszük ágában sincs. Azt gondolom, hogy ezek után most a tagállamokon a sor, hogy elutasítsák ezt az elhibázott kvótacsomagot. Úgy is mondhatnám, hogy most rajtunk a sor. A kormány ezért kezdeményezett népszavazást.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ha több millió ember vesz részt ezen népszavazáson, akkor annak mindenképpen lesz politikai következménye. Ha elegen megyünk el, akkor az eredmény nemcsak a mostani kormányt, hanem a következő kormányokat is kötelezi majd, mert mi azt gondoljuk, hogy csak a magyar emberek dönthetik el, hogy kivel szeretnének együtt élni, és azt szeretnénk, ha ezt az alapelvet minden jövőbeni kormány is tiszteletben tartaná, ha másért nem, azért, mert Magyarország jövőjéről van szó. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Köszöntöm képviselőtársaimat. Viszonzás illeti meg a képviselő urat, megadom a szót.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban, amerre csak jártam a választókeretemben, azt tapasztaltam, hogy a településeken élő emberek tisztában vannak azzal, hogy ha be kell fogadnunk azt a számtalan mennyiségű illegális bevándorlót, akiket Brüsszel ránk kényszerít, az bizony az ő településeiket is érinti. Ezért nagyon sokan megállítottak és jelezték, hogy ők nem kérnek a saját településükre ezekből a bevándorlókból. Sőt, polgármesterek, számos polgármester keresett meg az elmúlt időszakban, jelezve, hogy nem akarnak menekülttábor, egy második Calais-t a saját városukból vagy éppen a saját falujukból, mert tisztában vannak azzal, hogy ez komoly terrorkockázatot és biztonsági kockázatot jelent a településükre.

Bízom benne, hogy október 2-án egy emberként fogunk tudni nemet mondani Brüsszel örült terveire, és ha így lesz, akkor a településeinkből nem lesznek migránstáborok. Válaszát természetesen elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfo-

gadta. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Munkavállalói kiszolgáltatottság és fokozódó hazai gondok a munkaerőpiacon**” címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök úr, köszönöm szépen. Államtitkár úr, kicsit érdemes rátekinteni a 2012 óta eltelt folyamatokra. 2012. január 1-je az az időpont, amikor az új munka törvénykönyvét hatályosították, bevezették. Gyakorlatilag a munkavállalói jogvédelemnek a szétzilálásáról vagy éppen annak a lazításáról beszélhetünk. Persze, a törvény alkotásának az időszakában önök beszéltek rugalmasságról és beszéltek biztonságról együttesen. A rugalmasság megvan, mert a munkaadóknak adtak egy sanszot, egy esélyt, hogy még egy bőrt lehúzzanak a munkavállalókról, viszont a biztonság kérdésköre csapdába került; nemhogy a biztonság erősödött volna és nőtt volna, hanem sokkal inkább a munkavállalók kiszolgáltatottabbá váltak.

Érdekes példák vannak Európán belül, most mindegy, hogy Franciaország és Magyarország viszonyát vagy más országokkal való összehasonlításokat teszünk. Gyakorlatilag az látható és az állapítható meg, hogy amíg más országokban az átlagos foglalkoztatotti teher, időintervallum kisebb, addig Magyarországon adott esetben már közel majdnem a duplája annak, mint más országokban, a rendkívüli munkavégzés elrendelésének a kérdéskörét is újr szabályozták, nyilván úgy, hogy ne a munkavállalók érdeke szerint történjen mindez.

(14.50)

A munkavállalók hátrányára gyakorlatilag negatív értelmű megkülönböztetési lehetőségeket is biztosítottak, vagy épp a felmondások, csúnyább szóval élve, az önök szemszögéből rátekintve, a kirúgások lehetőségét megkönnyítették, s egy olyan helyzetet teremtettek a magyar munkaerőpiacon, amit már öt év óta elszenvednek az emberek, és nem véletlenül hagyták el ezt az országot hat év leforgása alatt 600 ezren, akik külföldön dolgoznak, vagy akár több munkával kevesebb pénzhez is hozzá lehet jutni.

A munkaügyi ellenőrzések, a munkabiztonság tekintetében látható, hogy a vizsgált munkavállalók esetében nagyjából 70 százalékos arányt mutat a szabálytalanságok feltárása, még a fellazított szabályok rendszerének a betartását sem tudják megtenni, hiszen sokakat ebből a rendszerből, a munkaügyi ellátórendszerből is kirugdostak. Nézze, Nyugat-Európában a munkaadói és a munkavállalói érdekképviselőknek helyük és súlyuk van, önök meg arra törekszenek, hogy Magyarországon hogyan lehet ezt a folyamatot ellehetetleníteni.

Inkább azunka kellene foglalkozni, amit kérdezek is, hogy a munkaerőpiaci gondok, a létező problémák megoldását mikor akarják megtenni. Hogyan, miképpen gondolkodnak a munkavállalói érdekképviselők jogosítványrendszerének a megerősítéséről?

S végül, de nem utolsósorban: mit kívánnak tenni a munkavállalók érdekében azért, hogy ne elhagyják el ezt az országot, hanem itthon vállaljanak munkát?

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném emlékeztetni önt, hogy a rendszerváltás óta soha nem volt ilyen magas a foglalkoztatottság és ilyen alacsony a munkanélküliség Magyarországon, mint most. Pontosan ezekkel az adatokkal, illetve ezzel a mondattal tudom cáfolni mindazt, amiket ön az előbb az interpellációjában mint hátrányokat felsorolt, hisz ha azok működtek volna hátrányként, abban az esetben a foglalkoztatás, vagy egyéb, a foglalkoztatással kapcsolatos terület hátrányt szenvedett volna, vagy éppen a mutatói romlottak volna.

2010-2016 között az Európai Unió országai közül Magyarországon nőtt a 16-64 éves népesség gazdasági aktivitása a leggyorsabb ütemben, de a foglalkoztatás növekedését tekintve is az első négy ország között vagyunk, miközben kilenc tagállamban csökkent a foglalkoztatottak száma 2010 óta. Magyarországon, ahogy ön is tudja, 5 százalékos a munkanélküliségi ráta, amely az ötödik legalacsonyabb az Európai Unióban.

A munka törvénykönyve megalkotásakor a kormány fő célja a foglalkoztatás növelése volt a rugalmasság, és hangsúlyozom, a biztonság megfelelő egyensúlyának megteremtésével. Ez utóbbi szempontokat a törvény kellően érvényre juttatja azáltal, hogy kötelező erejű törvényi rendelkezéseket rögzít a munkavállalók garanciális érdekei védelme céljából, amitől eltérni tilos. Másodikként szeretném megemlíteni, hogy a nemzetközi munkajogi normákkal és az európai uniós joggal összhangban engedi az eltérést a felek megállapodásával vagy kollektív szerződésben, tehát megállapodás keretein belül.

A képviselő úr által megjelölt tárgykörben is - mint például a munkaidő és a pihenőidő - túlnyomórészt közens rendelkezések érvényesülnek. A munkaidő megszervezése tárgyában alkalmazandó főbb rendelkezésektől nem vagy csak a munkavállaló javára lehet eltérni.

A munkajogi szabályozás nem vetette vissza a vállalati béreket sem, ellenkezőleg, a szektor a bruttó béreket a 2013-2015. évi átlagban 3-4 százalékkal, az idén pedig már 5-6 százalékkal növelte. A nulla közeli infláció és az adócsökkentés hatására a reálbérek is fokozatosan és folyamatosan, jelentős mértékben emelkednek a versenyszférában. A szakképzett munkaerő iránti fokozódó igény előrevetíti - ahogy már folyamatosan kézzelfoghatóan is megjelenik -, hogy a bérek növekedése a jövőben is folytatódni fog.

Az érdekképviselői szervezetek működésével kapcsolatos jogsértések tárgyában szeretném megje-

gyezni, hogy azok vizsgálata 2012. január 1-jével kikerült a munkaügyi ellenőrzés hatásköréből, tekintve, hogy a munkáltatók és az érdekképviseltek közötti jogviták a hatósági szervezetrendszeren kívül véleményem szerint a munkaügyi bíróságon hatékonyabban rendezhetők.

Szeretném felhívni továbbá a képviselő úr figyelmét arra, hogy rendszeresen folynak konzultációk a versenyszféra és a kormány állandó konzultációs fórumának keretében. A kormány ennek megfelelően széles körű konzultációt folytat a szociális partnerekkel a munkaerőpiaci aktuális kérdésekben, a munkaügyi tárgyú jogszabályokat illetően. Ez a tárgyalás most is folytatódik, éppen a jövő héten lesz egy ülése. Mindezek alapján azt lehet mondani, hogy a munka törvénykönyvének a munkavállalók érdekeit, illetve az érdekképviseltek jogait erősítő módosítása jelen pillanatban nem indokolt. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó, képviselő úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök Úr! Államtitkár Úr! Nemcsak konzultálni kell, hanem a javaslatokat is el kell fogadni. A tripartitizmus elvét nemcsak beszélni, hanem gyakorolni is kell. A foglalkoztatás, a munkanélküliség tekintetében nem manipulált statisztikákkal kell hülyíteni az embereket. Nézze, ebben az országban 2,2 millió ember a létminimum alatt keres azok közül, akik dolgoznak, közel másfél millió ember maximum minimálbért keres. Nemzeti Adó- és Vámhivatal, kutassa meg egy kicsit! Miről beszél? Ebben az országban szinte már nincs szaképzett munkaerő, mert elhagyják az országot.

Szégyen, amit a munka törvénykönyvével csináltak 2012-ben! Csak a munkaügyi ellenőrzések tekintetében mondok önnek két számot, aztán gondolkodjon rajta! A halálos balesetek száma 2012-ben 52 volt, 2015-ben meg 84. Ez 64 százalékos növekedést jelent. Önöknek semmi sem drága, még az emberek élete sem. Szégyen, amit csinálnak! Szétzilálnak rendszereket, az embereknek pedig nem adnak annyi lehetőséget sem, hogy tisztességes, a megélhetéshez szükséges pénzt keressenek. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Önkormányzati köztisztviselők béremeléséről**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér

Sándor belügyminiszter úr képviselőjében Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, képviselő asszony.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr, bevezetésképpen egy polgármester leveléből idézek, aki az alábbiakban összegzi a településeink helyzetével kapcsolatos gondolatait. „A kormányzat a helyi önkormányzatok vonatkozásában egy nagyvárosi központú átszervezési koncepciót hajt végre, 3 ezer település pedig sorvad. El kellene érni - folytatja tovább -, hogy a kormányzat beszüntesse az önkormányzatok gazdálkodásának Kincstár alá rendelését és az önálló önkormányzati hivatalok létesítése létszámkorlátjának 2 ezer fő helyett 5 ezer fő lakosságszámhoz való kötésével a kistélepülések teljes kiüresítését. Alkotmányossági kérdéssé kellene tenni valamennyi közszolgálya egyenrangúságát és életpályamodelljét.”

Tudjuk, az úgynevezett állami tisztviselők esetén a béremelés részlegesen már megtörtént, de a közszolgálatban dolgozók körének ez sajnos csak egy vékony réteget érintette. Továbbra is tízezrek várnak arra, hogy a kormányzat végre hajlandó legyen meghallani panaszukat, és a 2008 óta befagyasztott illetményalapot, valamint a bértáblákat végre korrigálja. Tény, hogy az elmúlt nyolc évben a közszolgák bére 30 százalékot veszített a reálértékéből, így kimondhatjuk, hogy mind az MSZP-SZDSZ-, mind pedig a Fidesz-kormányzat szolgálékúen végrehajtotta az IMF-diktátumokat, azaz jelentősen csökkentették a közszolgálatban dolgozók bérét. Jelenleg ott tartunk, hogy 33 évnyi munka után éri el egy középfokú végzettségű tisztviselő keresete a garantált bérminimumot.

Most, szeptemberben az MKKSZ már második alkalommal sztrájkolt az általunk is követelt béremelésért. A kérésük teljesen jogos, és nem irreális vagy teljesíthetetlen. A 2016-os, de a 2017-es költségvetési törvényben is van olyan tartalék, átcsoportosítható összeg, amelyből azonnal rendezni lehetne ezt a problémát. Meggyőződésem, hogy az, miszerint a kormány a szakszervezetekkel való egyeztetés nélkül, a költségvetési törvényben rögzítetten 2017 januárjától megadja az önkormányzatoknak azt a jogot, hogy az illetményalap megállapításáról dönthessenek, csak pótcselekvés.

Szépségtapasz egy már lassan elüszkösödő seb-re. A nagyobb, gazdaságilag erősebb települések eddig is élhettek volna azzal a jogukkal, hogy egyes tisztviselőik számára a bértáblától eltérített fizetést adjanak. Így ez az előbb említett kormányzati kegy valós megoldást semmiképpen sem nyújt. Ugyanakkor a kormányzati szándékot, ami leépíteni és kiüresíteni kívánja a kistélepüléseket, hatásosan szolgálja, hiszen lassanként a falvak közös hivatalaiba már nem lehet munkatársat találni, aki hajlandó éhbérért robotolni.

Kérdezem, mikor hajlandóak már végre érdemben rendezni az önkormányzati köztisztviselők bérét. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Pogácsás Tibor államtitkár úrnak. Államtitkár úr, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Már többször folyt vita itt a kormány és ön között vagy közöttünk arról, hogy az önkormányzatok költségvetési szabadságában történik-e változás vagy sem. A most elmondott interpelláció első részében is ön megismétli azokat az állításokat, amely szerint a kormány bármilyen módon az önkormányzatok költségvetési szabadságát korlátozná.

Meg kell ismételnem, amit már többször elmondtam, a kormánynak nem szándéka az, hogy az önkormányzatok költségvetési szabadsága bármilyen formában korlátozásra kerüljön. Az Államkincstár semmilyen formában nem szól bele az önkormányzatiságba, az önkormányzatok költségvetésirendeletalkotásába. Az, hogy egy település hogyan gazdálkodik, a település milyen formát választ a település fejlesztésére és milyen feladatokat lát el, a képviselőtestület döntéseinek múlik. Nem akarom ismételni azokat az intézkedéseket, amelyekkel az önkormányzatok gazdálkodási lehetőségeit javítottuk. Itt ugye a legjelentősebb, azt gondolom, egyértelműen az önkormányzati adósság átvállalása, illetve az el nem adósodott önkormányzatoknak évről évre nyújtott támogatás, az a program, ami az idei évben zárul, fejeződik be.

Abban viszont egyértelműen egyetértünk, hogy egy teljesen elhibázott költségvetési, gazdaságpolitikai irány következtében 2008-ra oda jutott az ország, hogy kénytelenek voltak az állami szférában, a költségvetési szerveknél dolgozók bérét befagyasztani. Rendkívül nehéz helyzetbe került az ország. A 2010-es kormányváltást követő gazdaságpolitikai fordulat azonban meghozta, meghozza a gyümölcsét, és látható az, hogy a gazdaság növekedésével a mozgásterünk is növekszik. 2012 óta folyamatosan nőhetnek a közszférában is a bruttó és a nettó keresetek is. A nettó keresetek alakulását a személyi jövedelemadó csökkenése, illetve a családok esetében az adókedvezmények is kedvező irányba befolyásolták. De 2014-ben és a jelenlegi időszakban is tovább folytatódik a közszolgálati életpályamodellek bevezetése, illetve a már megkezdett programok folytatása, amely életpályamodellek a munkavállalók és a munkáltatók számára is egyfajta biztonságot teremtenek, és lehetővé teszik azt, hogy kiszámíthatóvá váljon az elkövetkezendő években a munkavállaló jövője. Vitathatatlan az, hogy a közszolgálati életpályamodelleket a kormány először azokban az ágazatokban vezette be, illetve vezeti be folyamatosan, ahol a munkáltatói hatáskör, a munkáltatói felelősség közvetlenül a kormányhoz kapcsolódik, és ahol a kormányzat végrehajtotta az ágazatban szükséges reformokat, átalakításokat.

Az önkormányzati szférában 25 ezer főben határozta meg a feladatfinanszírozás elfogadásakor a

kormány a foglalkoztatotti létszámot, és ehhez biztosítja a személyi, illetve a tárgyi feltételeket. Ahhoz, hogy az önkormányzati szférában is javulhasson a munkavállalók bérhelyzete, a 2017-es költségvetés elfogadásakor döntöttünk úgy, hogy az önkormányzatok az eddig érvényes beralapot felemelhetik, és ennek alapján határozhatják meg a béreket. De hozzátartozik, hogy az önkormányzatoknak eddig is volt lehetőségük a teljesítményértékelés figyelembevételével a dolgozók bérének eltérítésére, illetve a személyi bérek megállapítására. Abban viszont egyetértünk, hogy további lépések szükségesek ahhoz, hogy a költségvetési szférában dolgozók bérhelyzete javuljon. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a választ.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban, sok mindenben egyetértünk, ahogy ön is elmondta, éppen ezért nem tudom elfogadni az ön válaszát. És valóban, régi vita ez közöttünk, hogy jó lenne már ennek a 37 ezer embernek a sorsát, bérét rendezni. Ön most az előbb bejelentette, hogy ebből a 37 ezerből már biztosan csak 25 ezerre számítanak önök. Azt hiszem, ennél rosszabb hírt a mai napon nem kaphattak volna már, az egészen biztos.

Sajnos az is tény, amit az előbb államtitkár úr említett, hogy bizony az MSZP-SZDSZ-kormány által megkötött IMF-paktum áll mind a mai napig érvényben, és noha a jelenlegi kormányzat úgy mond már elköszönt és már betették a kaput az IMF után, ennek ellenére az összes diktátumot szolgálalként mind a mai napig végrehajtjuk.

Úgyhogy sajnos nem tudom elfogadni ezt a választ. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 21 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Firtl Máttyás, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be a honvédelmi miniszterhez: **„Miben áll a NATO Erőket Integráló Elem Magyarországon aktivizálásának jelentősége?”** címmel. Firtl Máttyás képviselő urat illeti a szó.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2014. szeptemberi walesi NATO-csúcs fő témája a megváltozott európai biztonsági környezet kihívásaira adandó hatékony válaszleptések keresése volt. A találkozó zárásaként kiadott deklarációban a nemzetek megerősítették határozott szándékukat a szövetség területi integritásának és a tagállamok biztonságá-

nak szavatolására. Ezt a célt szolgálja a készenléti akcióterv, illetve a készenléti akcióterv részeként az ezen időszak feladatainak összehangolása, támogatása érdekében hozták létre az úgynevezett NATO-erőket integráló elemeket, a NATO Force Integration Unitsot - a későbbiekben NFIU-t -, amelyek az első hullámban Bulgária, Észtország, Lengyelország, Lettország, Litvánia és Románia területén kerültek felállításra.

A 2015. februári NATO védelmi miniszterek találkozásán Magyarországon honvédelmi minisztere és a szlovák védelmi miniszter együtt jelentették be, hogy a két országban kéri az NFIU felállítását. Az Észak-atlanti Tanácshoz delegált állandó képviselők 2015. február 17-én közös levélben erősítették meg az NFIU felállítását célzó indítványt. A 2015. októberi NATO védelmi miniszterek tanácskozásán a szövetség védelmi miniszterei döntöttek arról, hogy a Baltikumban, Lengyelországban, Romániában és Bulgáriában már létrehozott, kisméretű NATO-parancsnoksághoz hasonlóan Magyarországon és Szlovákiában is létrejön egy előretolt, mintegy 40 fős vezetés-irányítási elem.

2015 novemberében meghatározásra kerültek az NFIU felállításához szükséges elsődleges feladatok. 2016. január 15-ével kijelölésre került az NFIU parancsnoka, és előzetes válogatásokat követően 2016. február 1-től megkezdődött az NFIU személyi állománnyal történő feltöltése. A Székesfehérváron ideiglenesen az Alba Regia laktanyába települő NATO-parancsnokság megalapításának legfontosabb dátumai: 2016. július 1. a nemzeti készenlét elérése, 2016. szeptember 1. az NFIU aktivizálása, 2017. január 1. a NATO kezdeti készenlét elérése, 2017. július 1. pedig a NATO teljes készenlét elérése.

Tisztelt Államtitkár Úr! A fentiekhez kapcsolódóan kérdezem államtitkár urat, megtörtént-e az NFIU szeptember 1-jei aktivizálása, illetve mik az első tapasztalatok. A későbbi határidők tarthatók-e, és mi a jelentősége Magyarország számára az NFIU-hoz való csatlakozásnak? Várom államtitkár úr megismertető válaszát. *(Taps a kormánypart pádsorokban.)*

(15.10)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Vargha Tamás államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban így történt, ahogy képviselő úr elmondta, a készenléti akcióterv részeként felállításra került NFIU integráló elem az ütemtervnek megfelelően 2016. szeptember 1-jén aktiválódott Székesfehérváron.

Ez azt jelenti, hogy ettől a naptól kezdve ez a szervezet már nem nemzeti elemként, hanem egy megváltozott jogi státuszban, nemzetközi katonai parancsnokságként működik tovább, tehát szeptember 1-jétől a NATO előljáró szervezeteinek közvetlen irányítása alatt végzi a NATO kollektív védelmének

biztosításával kapcsolatos feladatait. Az aktiválás mint jogi aktus jelentősége abban áll, hogy a NATO európai főparancsnokságának alárendeltségébe kerül ez a szervezet. A műveleti irányítás feladatait pedig az északkeleti többnemzeti hadtestparancsnokság parancsnoka látja el. A második hullámban aktiválódott ez a szervezeti elem a magyar és szlovák NFIU-val így teljessé váló, NATO-erőket integráló elemek családjába, és így 8 országban működnek ezek a szervezetek, amelyeknek elsődleges célja a szövetség területi integrálásának és biztonságának szavatolása.

Ezen rövid idő alatt, az NFIU rövid működési ideje alatt műveleti tapasztalatokról még nem beszélhetünk, de azt elmondhatjuk, hogy a Magyar Honvédség az előkészítéssel kapcsolatos feladatokat megfelelő ütemben és az elvárt minőségben végezte és végzi el. Az eddig eltelt időszakban keletkezett tapasztalatokat feldolgozzuk, értékeljük, és jövő tavasszal kerül sor egy validációs, értékelő NATO-gyakorlatra, amelyen hivatalosan is felmérésre kerül, hogy a szervezet valóban teljes mértékben felkészült-e a feladatok ellátására. Ha az eddigi tapasztalatokat nézzük, a szakmai munka minősége, az állomány felkészültsége, elhivatottsága kiemelkedően magas szintűnek értékelhető, és ez vonatkozik mind a magyar, mind a más NATO-országokból érkezett katonákra is.

Ami a határidőket illeti, 2017. január 1-jén fogja elérni a szervezet a NATO kezdeti készenlétet, és 2017. július 1-jével pedig a NATO teljes készenlétet. Az, hogy Magyarország a NATO készenléti akciótervekben foglaltakkal egyetértve egy NFIU felállításával és működtetésével úgy tud aktív szerepet vállalni és tevékenyen hozzájárulni a szövetség feladatainak sikeres elvégzéséhez, hogy mindeközben nem jelent fenyegetést senki számára, ugyanakkor egy megerősítő és összekötő szerepet tölt be, azt gondolom, hogy mindannyiunk, Magyarország és szövetségesei érdeke is.

Kérem válaszom elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

FIRTLMÁTYÁS (KDNP): Köszönöm államtitkár úr válaszát. Ebből is kiderül, hogy a kormány mennyire fontosnak tartja azt a szövetségi politikát, azt a szövetségi politikából való feladatot, amit a NATO-kötelezettség ránk ró. De engedje meg, államtitkár úr, hogy itt a frakcióm nevében is köszönetet mondjak a Magyar Honvédség helytállásának azért, amit Magyarország biztonsága érdekében az elmúlt időszakban tett.

Ugyanígy nagyon fontos, hogy megemlékezzünk arról is, hogy a NATO-kötelezettségen belül vagy azon túlmenően különböző szerepvállalásokban, amikor missziós feladatokat látnak el a katonáink a különböző országokban, akkor is azt tudjuk hangsúlyozni itt, hogy köszönetet kell mondanunk mindazért, hogy valóban azokon a területeken is, mint ahogy Magyarországon is, az ott élők biztonságát

próbálják szavatolni. Ezért még egyszer csak azt tudom mondani a parlamentben, úgy gondolom, mindannyiunk nevében is azt kell mondanom, hogy köszönet azért a missziós tevékenységért, amit a Magyar Honvédség vállal és tesz.

Köszönöm a választát, elfogadom. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem ingyen javítják ki a selejtes kísérleti tankönyvek hibáit?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Két éve indult egy nagyszabású diákkísérlet. Több mint 1500 iskola és több mint százezer diák részvételével az OFI, vagyis az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet milliárdos költségen fejlesztett ki kísérleti tankönyveket.

Az LMP már a kezdet kezdetén, amikor ez elindult, jelezte, hogy itt valószínűleg gondok lesznek egy ekkora diákkísérlettel, és sajnos igazunk lett. Az iskolák visszajelzései alapján nagyon komoly problémák vannak ezekkel a tankönyvekkel. Egyrészt jelentős részt zavaros és kusza szerkezetűek ezek a kiadványok, ráadásul hemzsegnek a hibáktól és pontatlanságoktól. Látszik, hogy rohamtempóban fejlesztették ki őket.

Az LMP felderítette azt is, hogy az OFI-könyvek semmiféle engedélyezési eljáráson vagy minősítési folyamaton nem mentek át. A kormány a korábbi tankönyvekre kötelező eljárást megkerülte, és úgy erőltette rá ezeket a selejtes könyveket az iskolákra. Harmadrészt kiderült az OFI saját kutatásából, hogy a tanárok négyötöde nem szívesen tanít ezekből a könyvekből. Nemrég arra is fény derült, hogy az OFI 800 millió forintból fogja kijavíttatni ezeket a rossz minőségű kísérleti tankönyveket, ez azt jelenti, hogy tankönyvenként több millió forintba kerül a javítás.

Az LMP szerint ez nonszensz és teljesen felháborító. Ha valaki hibás terméket árul, az a minimum, hogy ingyen javítja ki a hibákat. Hol van ilyenkor a fogyasztóvédelem? Valamit kötelező használni, kifizetünk érte milliárdokat, és utána a hibák javítását is mi fizessük ki? Az a legkevesebb, hogy az OFI, ha már selejtes tankönyveket készített, akkor ingyenesen javítsa ki a hibákat. De a legjobb mégis az lenne, ha a kormány leállítaná ezt az egész diákkísérletet végre, a kísérlet megbukott, a selejtes tankönyveket ki kell vonni a forgalomból, és a legjobb megoldásnak az tűnik, hogy a korábban bevált kedvelt tankönyveket visszahozzák. Itt lenne az ideje annak is, hogy megnevezzék a felelősét ennek a folyamatnak, ami rengeteg szakmai hibát tartalmaz, és elpazarolt milliárdokat, amelynek nyilván felelőse kellene hogy legyen. Vagy önök szerint teljesen rendben van az, hogy folyamatosan milliárdokat dobunk ki az ablakon teljesen használhatatlan fejlesztésekre?

Tisztelt Államtitkár Úr! Belátja-e végre a kormány, hogy megbukott ez a nagyszabású diákkísérlet? Kivonják-e végre a forgalomból a selejtes kísérleti tankönyveket? Visszateszik-e a tankönyvlistára a korábban jól bevált és mindenki által kedvelt tankönyveket? Illetve, ha valaki hibáktól hemzsegő kiadványokat hozott forgalomba, miért fizetnek neki még újabb 800 milliót, hogy kijavítsa a hibákat? Válaszát előre is köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Nem akarom a felszólalást övező tapsot a felszólalással megakasztani *(Derültség a kormánypartok soraiban.)*, de tisztelt képviselő úr, azt is mondhatnám, hogy ez a harc lesz a végső, önök most mindent be fognak vetni ellenzéki oldalon. Arra számíthatunk, hogy zárporozni fognak az új tankönyvrendszert kritizáló kérdések, hiszen azoknak az üzleti szereplőknek, akik korábban nagyon jól kerestek a nem állami, hanem profitalapú tankönyvkészítésben, az idei év, ez a tanév az utolsó lehetőség, hogy visszatérjenek, hiszen a korábbi engedélyeik szépen-lassan az év során ki fognak futni, és vagy most tudnak akkora nyomást gyakorolni az ellenzéki pártokon keresztül a kormányzatra, hogy visszaengedje őket és a profitjukat is a tankönyvpiacra, vagy pedig nem.

Ahogy a korábbiakban erről már sokszor beszélünk, a korábbi rendszerben, amikor még nem volt állami szereplés a tankönyvkiadásban, a legnagyobb nyereséget nem az a kiadó, nem az a cég könyvelhette el, aki a legtöbb könyvet adta ki, hanem az, aki mindösszesen 6 százalékát adta ki a teljes tankönyvkiadási lehetőségnek, de a legprofitábilisabb 6 százalékot, amin a legtöbb nyeresége volt, hiszen a legkevesebb befektetett energiával, a legnagyobb példányszám mellett a legnagyobb hasznot tudta elérni, és a marketingstratégiája is erre törekedett. Ha a mozaikkockákat összerakjuk ezen a téren, akkor azt látjuk, hogy az ellenzéki pártok bizony ennek a régi rendszernek a kijáróivá váltak.

Őn azt mondta a felszólalása elején - több mindent mondott, ami nem felel meg a valóságnak. Az egyik például az volt, hogy nem szeretik, nem akarják ezeket a tankönyveket megrendelni a tanárok. 2014-ben 1,1 millió, most már 2,8 millió ilyen tankönyvet rendeltek az iskolákban, mégis ebből tanítanak. Nyilvánvalóan, aki a régi, profitra épülő rendszert akarja visszahozni, amikor komoly milliárdokat lehetett egy-egy évben kihúzni a tankönyvrendszerből, bizony nyilván ilyeneket mond, de mi egyrésztől évről évre egyre több évfolyam számára tesszük ingyenessé a tankönyveket, másrésztől sikeresen leszorítottuk a tankönyvek árát is, körülbelül 40 százalékkal. Ha az ön javaslatát, ami nemcsak ön által hangoztatott javaslat, hanem szintén mindegyik ellenzéki párt által hangoztatott javaslat - nagyon furcsán egybecsengenek ezek olykor-olykor -; ha az

önök javaslatát elfogadná a kormány, az azonnali tankönyvárrobbanáshoz vezetne, hiszen az a 40 százalékos árcsökkenés, ami megtörtént az előző években, biztosan visszajönne.

(15.20)

És nyilvánvalóan, mivel elmaradt a profitja ezeknek a cégeknek az elmúlt években, még többet is ráténnének, tehát 40 százaléknál biztosan magasabb lenne az az azonnali tankönyvárrobbanás, ami az önök javaslata esetében megvalósulna. Most viszont már 176 esetben vannak az úgynevezett kísérleti tankönyvek.

Ugye, ön is tudja, tisztelt képviselő úr, csak nem akarta itt a felszólalásában elmondani, hogy egy ilyen újgenerációs tankönyv nem egy év alatt jön létre, hanem egy év alatt létrejön egy olyan tankönyv, amely végigmegy a teljes engedélyezési eljárás. Ugyanúgy az Oktatási Hivatalnál szerepel ez, ugyanúgy külső lektorok vannak, tehát teljes mértékben végigmegy azon az eljárás, amin végig kell mennie, tehát nem igaz önmagának az az állítása sem, hogy itt ne lett volna engedélyeztetési eljárás. Itt is természetesen megvolt, különben nem kerülhetett volna a diákok kezébe, de az a plusz ezen a tankönyv-fejlesztésen, hogy utána következik egy hároméves időszak, ameddig több száz tanár visszajelez több ezer diák tapasztalatai alapján, hogy melyek azok a részek, amelyek a tankönyv erősségei, melyek azok a részek, amelyeken változtatni kell, és így 3 évre toldódik ki a tankönyv teljes véglegesítése. De nem azért, mert a tankönyvszerzők nem tudták volna már az első alkalomra is teljesre teljesíteni a tankönyvet, és nem azért, mert nem lenne végig akkor is a teljes engedélyeztetési eljárás, hanem azért, mert szeretnénk egy tényleg újgenerációs, modern, fejlettebb könyvet létrehozni, amit nemcsak két-három ember ír, hanem a diákok véleménye is benne van, ezért tart három évig.

Az a többlet, az a pénz, amire ön is utalt, ennek körülbelül a fele, majdnem a fele a pedagógusok bérére fog menni, azon pedagógusok többletbérére, akik ezeket a könyveket használják, és visszajeleznek a tankönyvszerzőknek, hogy mit kell változtatni. Az 1., 5. és 9. évfolyamnál *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* 35 kiadványnál ez 2016-ban megtörtént, ennek a folytatása fog a következő években megtörténni.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz padsorában.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Elnök Úr! A tisztelt államtitkár úr előbb elhangzott felszólalása vastapsot érdemelt volna az '50-es években is, abban az időszakban, amikor a profit és ehhez hasonló kifejezések a kommunizmus legerősebb időszakaiban valami üldözendő és elítélendő dolognak tűntek.

Tisztelt Államtitkár Úr! Bizonyára tudja, hogy nem az a célja az államnak és gondolom, a kormánynak sem, hogy mindenféle profitot üldözzön. Nyilvánvalóan valamiféle egyensúlyt kellene megtalálni a magánkézben lévő kiadók és az állami szabályozások között. Ahelyett, hogy ezt megkeresnék, ehelyett olyan könyveket adnak ki, amelyek minősége nem megfelelő. *(Folyamatos zaj.)*

Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár úrnak fölvettem három kérdést a könyvek kivezetésével kapcsolatban, azzal kapcsolatban, hogy miért fizetnek 800 millió forintot ezeknek a rossz könyveknek a fejlesztésére ahelyett, hogy ingyen fejlesztenék ezeket. Államtitkár úr ezekre a kérdésekre nem válaszolt, nem tudom elfogadni a választ. *(Dr. Rétvári Bence: A tanárok fizetését vennéd el.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 29 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Witzmann Mihály, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Magyarországot ismét felminősítették. Mit jelent ez az ország gazdasága szempontjából?”** címmel. Witzmann Mihály képviselő urat illeti a szó.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország Kormánya hat esztendővel ezelőtt indította el a Magyarországot talpra állító, a pénzügyi stabilitást és a gazdasági növekedést generáló programjait. Ennek megfelelően sikerült az ország pénzügyeit helyreállítani. Visszafizettük a szocialista kormányok által felvett gigantikus összegű IMF-hitelt, és bekövetkezett végre a gazdasági fellendülés is.

Míndezek után ma már ott tartunk, hogy lassan valamennyi rangos nemzetközi hitelminősítőnek kedvező a megítélése hazánk gazdasági teljesítményével kapcsolatban. Néhány nappal ezelőtt, egész pontosan szeptember 16-án a Standard & Poor's hitelminősítő intézet egy régóta várt és teljesen jogosnak mondható döntésével a befektetési kategóriába sorolta a magyar államkötvényeket.

A kedvező értékelés egyértelműen jelzi, hogy a magyar gazdaság teljesítményét már a legszigorúbb minősítő intézetek is elismerik. Ennek a történelmi lépésnek azért is van különleges jelentősége, mert 2011 végén pontosan az a Standard & Poor's volt a második olyan hitelminősítő, amely az úgynevezett bővli kategóriába minősítette hazánkat, Magyarországot. Ezzel a döntéssel pedig jelentős problémát indított el, ugyanis elvágta a magyar állampapírpiacot azoktól a befektetőktől, amelyek üzletpolitikája nem engedte, illetőleg nem engedti az ilyen típusú állampapírokba történő befektetéseket.

A felminősítésnek természetesen nagyon örülünk, de az igazság mégiscsak az, hogy a magyar

gazdaság kedvező, növekedést ösztönző tendenciáit a piac már évek óta beárta. Ennek egyértelmű igazolása az is, hogy a magyar államkötvények aukciói rendkívül nagy kereslet és alacsony hozamok mellett kerülnek bonyolításra. A hitelminősítő intézet a felminősítésről szóló döntés meghozatala mellett azt is hangsúlyozta jelentésében, hogy a 2016 és 2019 közötti időszakban Magyarország GDP-je a korábbi 2 százalékos helyett átlagosan mintegy 2,5 százalékkal növekedhet majd. Közzétett jelentésükben többek között azt is elismerték, hogy a pozitív fizetési mérleg az államadósság devizaarányának határozott csökkenése, valamint az önfinanszírozási program révén jelentősen mérséklődött az ország és a hazai pénzügyi szektor sérülékenysége egyaránt. Várakozásaik szerint a jelenlegi folyamatok mellett az államadósság GDP-arányos mértéke, összhangban egyébként a nemzetgazdasági tárca várakozásaival, 2019-re akár a 70 százalékos alatti értékre is csökkenhet.

Tisztelt Államtitkár Úr! A felminősítés világosan bizonyítja és meg is erősíti azt, hogy Magyarország valóban jó úton halad, és az ország pénzügyi stabilitása, valamint a növekedési mutatók láttán mind az Európai Unió, mind a nemzetközi pénzügyi szervezetek is bizakodóan tekintenek hazánk pénzügyi és gazdasági helyzetének további alakulására.

Ezen tények ismeretében tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy mit is jelent a felminősítés az ország gazdasága szempontjából. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ahogy ön is elmondta, a Standard & Poor's hitelminősítő mellett májusban a Fitch Ratings is felminősítette Magyarországot, és befektetésre ajánlott kategóriába sorolta, ami hazánk egyre jobb piaci elemzői megítélését tükrözi, és egyben bizonyítja a magyar gazdaság elmúlt évekre jellemző kedvező teljesítményét.

Fontos hozadékként, immár a két felminősítés birtokában egy jóval bővebb intézményi körből és kedvezőbb feltételek mellett meríthet forrást az államháztartás. Vagyis a pótlólagosan jelentkező kereslet hozamcsökkentő hatása nemcsak tovább mérsékli a költségvetés kamatkidadásait, hanem az adósságfinanszírozás stabilitása is tovább javul. Emellett a két felminősítés tovább erősíti nemcsak a pénzügyi, hanem a reálgazdasági befektetőket is abban, hogy Magyarország igenis érdemes befektetésre, új beruházásokra, telephelyfejlesztésre, és -bővítésre, ezért döntésük során fontolják meg ezeket a kérdéseket.

A befektetési kategóriába kerülés már több éve időszerű volt. Gyakorlatilag nincs olyan makrogazdasági mutató az elmúlt évekből, amelyben ne értünk volna el trendszerű javulást. Említészerűen: tartósan jelentős többletet termel a fizetési mérleg, kiegyensúlyozott a gazdasági növekedés mértéke,

többek között a Standard & Poor's is javította kilátását 2 százalékról 2,5 százalékra, ami igen ritkán fordul elő. Fegyelmezett államháztartási folyamatok; évek óta 3 százalékos alatti a költségvetési hiány mértéke, mi több, várhatóan most már 2 százalékos alá is tud majd menni. Csökkenő pályára került az államadósság. A GDP-hez mért rátája 80 százalékról 75 százalékra csökkent, és további csökkenés várható. Rekordalacsony Magyarországon a munkanélküliségi ráta, hiszen közel 12 százalékról mintegy 5 százalékra csökkent.

A felminősítés bizonyos mértékben meglepte a piacot. Nem most várták azt, kicsit később, de érdekes módon a piac már rég beárta ezt a befektetésre ajánlott kategóriát, ezért a külföldi befektetők a felminősítést követően többen - miután jelentősen csökkennek a hozamok - várhatóan vásárolhatnak állampapírt. Ez jóval nagyobb könnyebbség az állami költségvetésnek, a kamatkidadásokat jelentősen csökkenti.

De a költségvetés kiadása mellett nagyon fontos az is, hogy egy hiteles gazdaságpolitikát mutat a nemzetközi világ felé, a befektetők felé. Kiszámítható Magyarországon a gazdaságpolitika, befektetésre alkalmas a gazdasági környezet, az alacsony hiány, az alacsony kamat, a csökkenő adók mellett.

(15.30)

Azt gondolom, hogy nemcsak a költségvetésnek hoz közvetlen kiadáscsökkenést és ezáltal az országnak többletforrást, hanem azzal, hogy növeli a befektetéseket, növeli a munkahelyek számát, ezáltal a gazdaság erősítésében is jelentős szerepe lesz a felminősítésünknek.

A cél az, a kormány célja az, hogy ezt hosszú távon képes legyen fenntartani, mi több, nemcsak hogy fenntartani, hanem újabb javulást érjünk el a gazdaság növekedése, a gazdaság erősítése terén. Ez a kormány célja. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen. Államtitkár úr válaszát természetesen elfogadom, hiszen tulajdonképpen, ahogy az előbb én is említettem, 2010 óta valóban egy új gazdaságpolitika bontakozott ki Magyarországon, amelynek számos bírálója és számos negatív kritikája volt határainkon belül és kívül is. Mégis azt tapasztalom az általam képviselt Somogy megyei 4. számú választókerület településeit járva, legutóbb például a siófoki és a tabi járási területek statisztikai adatait kézbe véve, hogy ennek az újfajta gazdaságpolitikának, ami a makrogazdaság szempontjából egyértelmű fejlődést mutat, kézzelfogható jelei vannak vidéken is. Növekszik az építkezések száma, a beruházások száma, az embereknek sikerül egy kicsit félretenni, egy kicsit többet félretenni, akár nyaralásra vagy egyéb befektetések-

re, és ami nagyon örömteli, hogy a foglalkoztatottságban is jelentős előrelépést sikerült elérni.

Én arra kérem államtitkár urat, illetőleg államtitkár úron keresztül Magyarország Kormányát, hogy a jövőben is folytassák ezt a fajta gazdaságpolitikát a magyar emberek életkörülményeinek további hatékony javítása érdekében. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr az államtitkári választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Miért teszik tönkre szándékosan a magyar vidéket?”** címmel. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Én az utolsó kérdésként felírtam, mert ezt le kell adni előre, hogy „ugye, nem fut el a válaszolás elől, miniszter úr?” Hát megint elfutott, úgyhogy így kénytelen vagyok öntől egy-két dolgot megkérdezni. *(Dr. Kovács Zoltán: Te hányszor válaszoltál Gráf helyett?)* Persze, ebben olyanok is vannak, amit nyilván jobban szerettem volna őtőle, de talán megbízta, hogy válaszoljon rá.

Több írásbeli kérdést is tettem fel a Hortobágy, Kishantos kapcsán, többek között arról, hogy hogyan létezik az, hogy miután a Kúria úgy döntött, hogy törvénytelen az állam és a Mezővidék Bt. között kötött földbérbeadási szerződés, és itt a felperes a Kishantosi Nonprofit Közhasznú Kft. volt, hogy még mindig nem intézkedtek semmit. Erre ahelyett, hogy normális választ adtak volna, engem oktattak, államtitkár úr. Engem nem kell oktatni, én úgy gondolom, időnként oktatásra a minisztériumnak lenne szüksége, mert egyszerűen fogalmam nincsen, hogy milyen alapon húzzák, halogatják ezeket a döntéseket. Ráadásul nincs is értelmes magyarázat arra, hogy hogyan adhattak bérbe építési vállalkozónak olyan területet, ami húsz éve biogazdálkodás alatt volt. Hogyha erre nekem most megpróbál értelmes választ adni, azt nagyon megköszönöm, de azért azon túl, hogy mert lejárt a szerződés, azért ennél egy kicsit komolyabb választ szeretnék várni.

A másik: hogyan fordulhatott elő például a hortobágyi földbérbeadásnál, hogy olyan, korábban soha állattenyésztéssel nem foglalkozó kereskedő kapott több száz hektár földet, aki odáig vetemedett, hogy lépfenés húst vitt be a közétkeztetésbe? Majd ez még nem volt elég, akkor még nem vették el tőle a földet, csak másodszor, amikor már nemcsak hogy bevitte, hanem a településre is bekerült a lépfene. Államtitkár úr, a helyiek szerint azért nem vették el, mert a Fidesz kampányát finanszírozta. Azért erre is kell ám majd valami választ adni: tényleg úgy gondolják, hogy ehhez a szakmához mindenki ért és bármit megtehetnek?

Azért azon is el kellene gondolkodni, amikor itt több tíz meg száz millió forinthez, uniós támogatáshoz juttatják a barátokat, hogy nincs utánfutó a korporsó mögött, államtitkár úr. Tehát fölösleges tolni

forrásokat olyanokba, akiknek már egyébként is van, és nem szabadna olyanoktól elvenni, akiknek meg nincs, többek között a Hortobágyon, ahol most már a rendőrség is kimondta, hogy bűncselekmény történt, ugyanis fiktív laccímekkel nyertek nagyon sokan komoly földterületeket, majd ezekkel a földterületekkel jutottak komoly állami támogatáshoz.

Azért jó lenne, hogyha most már komolyan vennék a Kehi-jelentést, nyilvánosságra hozta, mindenki megnézheti, az egy vádirat, államtitkár úr. Nem foglalkoznak vele, magyarázgatják a bizonyítványt. Arra lennék kíváncsi, hogy meddig tart ez az állapot. Mikor kártalanítják Kishantost, mikor kezdik el a bérbe adott földek használatának a valós ellenőrzését? Ugyanis három éve nem ellenőriznek semmit a Hortobágyon. Mikor hajtják végre a Kehi-jelentésben foglaltakat, és mikor veszik már vissza az arra alkalmatlan haveroktól az állami földeket?

Erre szeretnék határozott választ kérni, államtitkár úr. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Bitay Márton Örs államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. BITAY MÁRTON ÖRS földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Több témát említett, általában a földügyekben nem szoktunk egyetérteni. A kérdéseire megpróbálok válaszolni. Először is szeretném világossá tenni, hogy akár a földhasznóbérleti pályázatnál, akár pedig a földértékesítési programnál a magyar földműveseket juttattuk földhöz, és senkitől nem vettünk el semmit. *(Gógös Zoltán: Nana!)* A hasznóbérleti pályázatoknál maximum az az eset fordulhatott elő, hogy lejárt az előző pályázónak a határozott idejű szerződése, ebből kifolyólag új pályázatot írtunk ki.

Ugyanez volt a helyzet az ön által említett Fejér megyei kft.-nél is, akinek lejárt a szerződése, nem vettünk el tőle semmit, ezért nem értem a kártalanítással kapcsolatos gondolatát sem, hiszen hogyha nekem van egy határozott idejű szerződés, ami egyszerűen eléri a végső időpontot, akkor én nem vagyok jogosult semmilyen kártalanításra.

A Hortobágyi Nemzeti Park kapcsán megemlégett egy konkrét bérlőt, akit kifogásolt, hogy miért nem intézkedtünk. Szeretném megemlíteni, tisztelt képviselő úr, tisztelettel, hogy ennek a bérlőnek már nincs hasznóbérleti szerződése a nemzeti parkkal. Felmerültek problémák, a problémákra ellenőrzést rendeltünk el, az ellenőrzés megállapította, hogy valóban vannak gondok, ezért körülbelül 250 bérlő, akivel új szerződést kötöttünk, ennél az esetnél felmondásra került a szerződés.

Ahogy említette azt is, például a Fejér megyei kishantosi kft.-nél, annál a betéti társaságnál is intézkedtünk, ahol a jogerős bírósági ítélet kimondta, hogy abban az esetben, ahol ő egyébként 27 hektárt nyert meg, egyébként nem építési vállalkozó, hanem egy új betéti társaságról van szó, és pont itt az egyik

nyilatkozata kapcsán merült fel probléma, egy jogerős ítélettel végül a bíróság azt mondta, hogy ő nem nyerhetett volna ezen a pályázaton. De nem azt mondta a bíróság, hogy a pályázati eljárás rossz volt, nem azt mondta a bíróság az ítéletében, hogy akár bárkitől elvett volna az állam bármit, hanem azt mondta, hogy a tíz új birtoktestből egy esetben, ezen a bizonyos 27 hektáron van egy olyan nyilatkozata a pályázónak, amit nem a valóságnak megfelelően töltött ki. Ennek megfelelően, miután neki felelősége ez, miután ez napvilágra került, megszüntettük vele a szerződést.

De szeretném megemlíteni, ha már a haszonbérletekről beszélünk, hogy 2010-ben nagyjából 600 bérlője volt az állami termőföldeknek, ezt ön is nyilván államtitkárként pontosan tudja. Most több mint 7500 bérlője van. A földértékesítési programban lassan elérünk a 30 ezres számhoz, 30 ezer magyar földműves vásárolhatott állami termőföldet, ami viszonyítva ahhoz, hogy százezer földműves van, az egy nagyon komoly eredmény, hogy a földművesek egyharmada vásárolni tudott.

Szeretném ideidézni azt is, amit már ön is említett, hogy a feltett írásbeli kérdésére nem reagáltak, de megemlítette a népszavazási kezdeményezésüket, ami elhalt. (*Gógös Zoltán: Nem elhalt, itt van a parlament előtt.*) Szeretném ezt is ideidézni önnek, hogy talán érdemes azon elgondolkodni, hogy összesen 200 ezer érvényes aláírást sem tudtak országosan összegyűjteni több párt együttes munkájának eredményeként azért, hogy legyen egy ügyszavazás a földügyekről.

Kedves Képviselő Úr! Az a helyzet, hogy önök a magyar földművesekkel vitatkoznak, nem velünk, mert a magyar földművesek a földértékesítési program vagy a „Földet a gazdáknak” program vonatkozásában támogatják a kormánynak ezt a törekvését. Ha nem támogatnák, annak nyilvánvaló jele lenne az, hogy önök könnyedén összegyűjtötték 200 ezer aláírást, és adott esetben már lenne népszavazás is. De nem ez történt, hanem bizony, több tízezer aláírás vonatkozásában merült fel a kérdés, hogy egyáltalán létező-e az aláíró személy, mert nem stimmelt az adatok.

Villámgyorsan sikerült befejezni az aláírásgyűjtést, az utolsó pár napban, legalábbis a bejelentéseiket figyelve, nagyon gyorsan haladtak az aláírásokban, ehhez egyébként szívből gratulálunk, de közben sajnos az a helyzet alakult ki, hogy még a 200 ezer érvényes aláírás sem jött össze.

Képviselő úr, a „Földet a gazdáknak” programmal a magyar földműveseket szerettük volna támogatni, a földértékesítési programmal úgyszintén (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és az a meggyőződésünk, hogy ebben a kormány és a földművesek együttműködnek.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, ha lenne Magyarországon megmagyarozó egyetem, biztos tanszékvezető lenne (*Derültség.*), ugyanis megint nem válaszolt semmire, azon túl, hogy ott folytatta, ahol a múltkor elkezdte, ráadásul akkor is hazudott, mert azt mondta, hogy olyan íveket adtunk le, ami fénymásolt volt.

(15.40)

Meg kellett volna azt a papírt rendesen nézni, ugyanis oda van írva, valóban a statisztikában van ilyen sor, csak odaírta elé a Választási Iroda, hogy nulla darab. Úgyhogy ezt jó lenne, ha majd tisztázná, mert ugye ez azért elég súlyos vád, hogy bárki is fénymásolt ívekkel dolgozott.

De nem ez a lényeg, államtitkár úr. Ha ennyire merészek meg ennyire bátrak, hívjanak össze a Hortobágyon, megmondom én, hol, melyik területen egy gazdatalálkozót, és beszéljék már meg azokkal az emberekkel, akiktől tömegesen vették el a földet, tömegesen vették el a 30-50 éve használt legelőket (*Dr. Kovács Zoltán: Nem volt földjük, csak bérelték.*) azért, hogy budapesti, nyíregyházi, debreceni barátok megkapják fiktív lakcímeikkel. Államtitkár úr, ezt kéne most már lerendezni, meg erre kellene azoknak az embereknek ott választ adni, mert ott vannak ezerszámra állatok, amiknek nincs legelője, és van nulla állattal rendelkező bérlő.

ELNÖK: Képviselő úr, a választ várom.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Nem fogadom el a választ. (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen, 32 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán és Farkas Gergely, a Jobbik képviselői, interpellációt nyújtottak be a földművelésügyi miniszterhez: **„Cserben hagyott szőlészek, lenullázott hazai gyümölcságazat.”** címmel. Farkas Gergely képviselőt illeti a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Minden évben visszatérő probléma a hazai szőlészek tarthatatlan helyzete országosan is, és főleg egy olyan választókerületben, ami az enyém, ahol fokozott szerepet tölt be a mezőgazdaság. A szőlőtermelés önköltségét sem fedező felvásárlási árak miatt kilogrammonként sok esetben 30-40 forint közötti összeget veszítenek rajta a szőlősgazdák. Ráadásul idén tetézi a bajt, hogy hasonlóan a többi gyümölcságazathoz, itt is komoly munkaerőhiány jelentkezik. Miközben a kormány a magyar bor visszatérő sikeréről beszél, addig azok, akik egész évi kemény munkával előállít-

ják a bor alapanyagát, a megélhetésükért küzdenek. A Jobbik azzal együtt, hogy természetesen minden hazai és nemzetközi szinten elért boros sikert üdvözlöl, emellett felhívja a figyelmet a szőlészek felháborító helyzetére.

A gyakran ismeretlen eredetű silány olasz bor és a borhamisítvány tovább rontja a helyzetet, hiszen jelentős mértékben ez nyomja le a felvásárlási árakat. Hiába tüntettek több alkalommal is a szőlészek, hiába a szakma figyelmeztető hangja, önként nem akarnak vagy nem tudnak segíteni rajtuk.

De nemcsak a szőlőágazatban maradt el az ígért kormányzati lépéssorozat. Minden évben halljuk az alma, a meggy, a málna, a dinnye vagy számos más gyümölcs termelőjének jogos panaszait. A felvásárlási árakkal kartellszerűen visszaélő, maffiahálózatként üzemelő felvásárlók és a multiláncok embertelen üzletpolitikája sok magyar családot tett tönkre eddig is. A gyakran áfával trükköző importdömpinget pedig a szektorban nem tudták visszaszorítani. Nem csoda tehát, hogy egyre kevesebben foglalkoznak a gyümölcsstermesztéssel.

Visszatérve a szőlőnél kialakult helyzetre, a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa is érzi a problémát. Nem véletlen, hogy igyekeztek egy országos átlag felvásárlási árszintet meghúzni 91-97 forint között. Ez mellel még így is a tavalyi felvásárlási ár alatt van 3 forinttal. Azonban még így is jobb, mint ami a gyakorlatban zajlik, azaz ami jelenleg több esetben 60-70 forintot jelent - ennyiért vásárolják fel a szőlő kilóját a nagykereskedők.

A termelők régóta követelik az importtermékek minőségét és forgalmi adóját illetően a jelenleginél fokozottabb NAV- és Nébih-ellenőrzéseket. Hiszen ne mondja azt senki, hogy egy külföldön előállított bármilyen gyümölcsöt annyiival kisebb bekerülési áron tudják forgalomba hozni, szállítással együtt Magyarországon, hogy az jóval a hazai termékek árszintje alatt van!

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérem, hogy milyen változások várhatóak a hazai gyümölcsstermelők védelmét illetően. Megfogadják-e a Hegyközségek Nemzeti Tanácsa javaslatait annak érdekében, hogy több ezer tisztességesen dolgozó szőlészcsalád ne menjen tönkre? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Nagy István államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Engedje meg, hogy a leghatározottabban visszautasítsam azt, hogy nem akarunk segíteni a szőlészeket, nem akarunk segíteni a gyümölcsstermesztőkön. A Magyarország területére továbbfeldolgozás vagy kiszerezés céljából behozott borászati termékek kérdéséről a Földművelésügyi Minisztérium 2010 óta folyamatosan nyomon követi. Ezzel kapcsolatban szeretném felhívni képviselőtársam figyelmét a bortörvényünk legutolsó módosítá-

sára, amely éppen a nem Magyarország területéről származó borászati termékek szigorúbb ellenőrzésére teremtette meg a megfelelő jogászi háttérrel. A jogszabályok következetes hatósági alkalmazásának is köszönhetően 2015-re több mint 50 százalékkal esett vissza a borbekhozatal. Ez a kedvező tendencia ebben az évben is folytatódik, és azt hiszem, az az 50 százalék kellő eredmény, amit azért méltányolni kell.

A behozott borászati termékek ellenőrzése folyamatos. A borászati hatóság az idei évben 188 adminisztratív ellenőrzést végzett, és 44 esetben utasított el kérelmet elégtelen érzékszervi jellemzők miatt.

A 2016. évi becsült termés mintegy 2,7 millió hektoliter körül alakul. A Hegyközségek Nemzeti Tanácsával közösen a minisztérium folyamatosan nyomon követi a szőlőárak alakulását. Az átlagos 72-110 forintos árnál alacsonyabb felvásárlási áron elsősorban az elmúlt években újonnan telepített szőlőfajtákat vásárolják esetlegesen. Hozzá kell azonban tenni, hogy az új szőlőfajták alacsonyabb termelési költség mellett természetesebbek, és nagyobb hozam érhető el rajtuk. A képviselőtársam által említett szőlőárak tehát egyáltalán nem mondhatók általánosnak.

A Földművelésügyi Minisztérium évek óta folyamatosan együtt dolgozik a Hegyközségek Nemzeti Tanácsával, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamarával, a szakmai szervezetekkel és a kiskereskedőkkel a kertészeti termékek, így a gyümölcsök piaci helyzetének javítása érdekében. Tárgyalásokat folytatunk a termelőkkel és több élelmiszer-kereskedelmi vállalattal az értékesítési problémák megoldási lehetőségeiről, és a közösségi agrármarketing eszközeivel teszünk a hazai termékek népszerűsítése érdekében. Azt hiszem, a nyáron is több ilyen alkalmat láthatott, amikor a minisztérium ezen eszközökkel élt.

A termelők kiszolgáltatottságának csökkentésére, piaci alkupozícióinak növelésére a leghatékonyabb eszköz a termelői összefogás erősítése. Ezért a kormány kiemelt célként kezeli annak elősegítését. Ennek érdekében a zöldség-gyümölcs termelői csoportok és termelői szervezetek támogatása az elmúlt év során folyamatos volt. A termelők két támogatási formán - az ültetvénytelepítési és a termeléshez kötött támogatáson - keresztül juthatnak forráshoz, amely lehetővé teszi a versenyképes termelés feltételeinek megteremtését. A telepítési támogatás keretében lehetőség van a korszerűtlen, nem gazdaságos ültetvények felújítására is.

A minisztérium jövőre tervezi a termeléshez kötött támogatás átalakítását, amely a jelenleginél jobban ösztönzi majd az intenzív termelést végző gazdák támogatását. Ezáltal a termelők kisebb egységnyi önköltséggel, nagyobb hatékonysággal tudnak termelni, jövedelmük biztonságosabbá válik, valamint megszűnhet az ipari alma károsan domináló szerepe az étkezési almával szemben.

Az Európai Unió közvetve a termelői szerveződésekön keresztül támogatja a termelőket. A zöldség-gyümölcs ágazatban elismert termelői szervezetek számára a Földművelésügyi Minisztérium a tavalyi évben 150 millió forint keretösszeg erejéig biztosított

forrást termékmarketing-tevékenységek végrehajtására, ami a következő években is elérhető a termelői szervezetek számára.

Mindezek alapján azt kérem képviselő úrtól, hogy fogadja el a válaszat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszat. Megkérdzem Magyar Zoltán képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári válaszat. Öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Nagyon kevés, amit itt hallhattunk, különböző termékmarketingekről beszélt, amivel eddig azt értük el az elmúlt években, hogy a kormányhoz köthető, önköz közel álló cégcsoportok termékeit reklámozzák szerte a világban. Semmi másról nem szólt eddig.

Tárgyalásokról beszél, majd le fognak tenni javaslatokat, eszközöket keresnek - nincs erre idő, államtitkár úr! Ha ezt a válaszat 2010-ben halljuk, akkor talán még el tudtuk volna fogadni. Hat év telt el, minden évben ugyanezeket a mellébeszéléseket halljuk. Közben 30-40 forinttal az önköltségi ár alatt kapnak a szőlő kilójáért a termelők, és ráadásul 4-5 olyan cég hozza be javarészt ezt a silány minőségű olasz bort, ami leginkább lenyomja az árakat, amelyek közül 2-3-ról szőlész körökben köztudott, hogy a Fideszhez köthető, az önköz kampányának nagy mecénásai voltak - ez itt a fő probléma, államtitkár úr! Ezért nem tudják és nem is akarják megoldani ezt a helyzetet, ezért a válaszat természetesen nem tudom elfogadni. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári válaszat. Kérdzem a tisztelt Országgyűlést, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári válaszat 105 igen, 28 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett elfogadta.

(15-50)

Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Hová lettek a Nemzetgazdasági Minisztérium által bemondásra kifizetett uniós milliárdok?”** címmel. Hadházy Ákos képviselő urat illeti a szó.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! 2015 decemberében a Nemzetgazdasági Minisztérium 837 millió forintos támogatást fizetett ki uniós forrásból egy bátonyterenyi logisztikai központra, egy vasútállomásra. 837 millió forinttal támogatták meg azt a beruházást, amely érdemben munkahelyeket alig teremtett, eleve négy munkahelyet vállalt ez a vállalkozás, tehát 200 millió forinttal szeretnék volna ezt támogatni. A minisztérium elfogadta a teljesítést, és 2016 májusában ez hivatalosan meg is valósult.

A pályázat nyertesével szerződött tervező cég időközben bejelentést tett, mert az Ökogroup cég nem fizette ki őket, és a tervező szerint több körülmény arra utalt, hogy nem is akarta. A tavalyi év végén arra is felhívta a minisztérium figyelmét, hogy a kérdéses területen az égadta világon semmi, de semmi nem épül. A minisztérium mégis lefolytatott egy szabálytalansági eljárást, viszont mégis mindent rendben talált.

Bicskén 2014-ben, az országgyűlési választási kampány idején jelentették be, hogy tápszergvár, egy mikrobiológiai labor fog épülni 400-600 közötti új munkahelyet teremtve. A pályázatot a Q Pharma nevezetű cég nyerte el, majd hamarosan átadta az Ökogroup Kft.-nek. Erre a projektre 496 millió forintos uniós forrás jutott, az utolsó részletet ez év májusában fizette ki a Nemzetgazdasági Minisztérium, amely szerint ezúttal is zökkenőmentesen valósult meg a pályázat.

Egymástól függetlenül több lakossági jelzést kaptam, miszerint ezeken a helyeken az égadta világon semmi nem történt. Nem akartam elhinni, személyesen lementem, Bicske itt van fél órára innen, ez könnyebb volt, Bátonyterenye körülbelül egy órára, és nincs ott valóban semmi. Azt nem tudom, hogy miért nem vette a fáradságot a minisztériumban az égadta világon senki, hogy lefárad, vagy szólnak esetleg, Kovács elvtárs, nézze már meg Bicskén, van-e valami, kifizethetünk-e félmillió forintot. Hogy történt itt a kifizetés?

Birtokunkban van egy olyan levél, amelyet Lázár miniszter úr írt, és abban leírta, hogy csak úgy lehet bármit is kifizetni, csak olyan beruházásért, ami megvalósult 2015. december 31-ig, ami nem valósult meg, azt nem lehet kifizetni, ha nem állt ott semmi, nincsen számla, nem lehet kifizetni. Hogyan lehetséges az, hogy ennek ellenére egyetlen téglalrakása nélkül is kifizettek ennyi pénzt nem létező beruházásokra?

Történt-e belső vizsgálat ebben az ügyben? Ha igen, akkor önköz szerint ki a felelős ezért a fejtelenségért, ahol több mint egymilliárd forint a semmibe elrepült? Történt-e felelősségre vonás, és tesznek-e Önök is feljelentést, mint ahogy én már megtettem?

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rákossy Balázs államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÁKOSSY BALÁZS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az Ökogroup Zrt. a 2007-2013 közötti fejlesztési időszakban a gazdaságfejlesztési operatív program keretében két projektre nyert el uniós támogatást. Az egyik beruházást, ahogy ön is idézte a támogatást, a társaság jogelődje, az Okeenergia Kft. pályázta meg sikeresen és nyerte el. A projektjavaslat szakmai értékelését követő támogató döntés nyomán a támogatási szerződés megkötésére 2014 nyarán került sor. Vállalása szerint intermodális logisztikai központot valósít meg Bátonyterenyén 1,6 milliárd fo-

rint értékben, amelyhez 50 százalékos, azaz 837 millió forint támogatás felhasználására szerzett jogosultságot.

A másik esetben az Ökoenergia Kft. ezt követően 2015 tavaszán vette át a támogatási szerződéssel rendelkező Q Pharma Kft.-től annak tervezett 1,3 milliárd forint értékű bicskei logisztikai beruházása megvalósítását, amelyhez 496 millió forint támogatást használhatott fel. Az uniós források teljes abszorpciójának, vagyis minél jobb arányú felhasználásának biztosítása érdekében bevett gyakorlat, amit az Európai Unió és a hazai jogszabályok is lehetővé tesznek, hogy a már megítélt, de a piaci viszonyok vagy egyéb okokból egyébként nem működő támogatott projekteket új kedvezményezett veszi át, amennyiben az átvételre jelentkező vállalkozás megfelel az eredeti pályázati feltételeknek, illetve az megfelel az átadó-átvevő felek közös akaratának és erről nyilatkoznak.

A két beruházásról, illetve az azokhoz kapcsolható kifizetések háttéréről a következő tájékoztatást szeretném adni: a 2007-2013 közötti fejlesztési időszakban a kedvezményezetteknek 2015. december 31-ig kifizetett tételekre vonatkozó elszámolást kellett benyújtaniuk az intézményrendszer felé úgy, hogy azokat az irányító hatóság ez év május végéig kifizethesse. A kedvezményezett Ökogroup Zrt. záró elszámolását ugyan benyújtotta, azonban ez csupán a pénzügyi teljesítést jelenti, amely nem minden esetben egyezik a beruházás tényleges fizikai befejezésével, a beruházás fizikai megvalósításával, amelyre egyébként az EU-szabályok legkésőbb 2017 tavaszáig adnak lehetőséget.

A kifogásolt projektek kapcsán jelzett kifizetésekről elmondható, hogy egy szabályozott, a 2007-2013 közötti időszak zárásához kapcsolódó, az uniós források maximális lehívását szolgáló folyamat részei. Annak érdekében, hogy Brüsszeltől minél több forrást hívhassunk le, a GOP zárási ütemezése szerint az Európai Bizottság felé való elszámolás érdekében az irányító hatóság 2016. május közepéig teljesített kifizetéseket a kedvezményezettek részére. A hazai és uniós szabályok lehetővé teszik, hogy a bent lévő elszámolásokat kifizessük, és jogfenntartással élve utólag ellenőrizzük a projektek megvalósulását.

Az előzőek szerint ez nem jelenti azt, hogy befejezettnek tekintենék ezeket a pályázati folyamatokat, ahogyan azt sem, hogy a teljesítést elfogadta volna a Nemzetgazdasági Minisztérium, illetve az irányító hatóság, csupán azt, hogy a bent lévő elszámolások kifizetése után történik meg a projektek megvalósulásának ellenőrzése, a záró helyszíni ellenőrzés lebonyolítása.

Amennyiben az utólagos ellenőrzés azt mutatja, hogy a projektek nem vagy nem úgy valósultak meg, ahogy azt a pályázati felhívás előírta, a jogszabályok adta lehetőséggel élve természetesen minden esetben vizsgálatot, úgynevezett szabálytalansági eljárásokat folytatunk le, és amennyiben indokolt, visszaköveteljük a jogosulatlanul felhasznált forrásokat. Az elszámolások ellenőrzésének megállapításai alapján a kérdéses beruházásokkal kapcsolatosan ilyen sza-

bálytalansági eljárások indultak, amelyek jelenleg is folyamatban vannak.

Ismételten hangsúlyoznám, hogy a kormány zéró toleranciát gyakorol a támogatásokkal való visszaélésekkel kapcsolatosan. Folyamatosan vizsgáljuk a projektek előrehaladását, és amelyek esetében csak a gyanúja is felmerül a visszaéléseknek, minden rendelkezésre álló eszközzel kivizsgáljuk az eseteket, és intézkedünk a jogosulatlanul felhasznált források visszaköveteléséről, önkéntes visszafizetés hiányában a polgári jog eszközeivel végrehajtás útján, amennyiben pedig visszaélés gyanúja merül fel, megteszi az IH a szükséges lépéseket az elkövetők büntetőjogi felelősségre vonása érdekében is.

Magyarországon semmilyen közpénzt, se költségvetést, se EU-st nem lehet jogosulatlanul felhasználni, csak a közjó és az emberek érdekében, a jogszabályok maradéktalan betartásával. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. A téma fontosságára való tekintettel engedtem tovább 25 másodperccel. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr, természetesen nem tudom elfogadni, semmilyen magyarázatot nem kaptunk arra, hogy ez hogyan történhetett meg. 1,3 milliárd forintot kifizettek a semmire. Gödrök vannak, meg el van egyenesítve a terület. Hogy lehetett ez? Milyen számlát fizettek ki, milyen számlát fogadtak be? - nem mondja el. Előtte is vizsgáloztak, hiszen megvan, a kezembem van az a jelentés, amit decemberben lezártak egy szabálytalansági vizsgálatról, és azt mondták, hogy minden rendben van. Hogy gondolták ezt, hogy egy teljesen üres területen pár hónap alatt valamilyen angyal majd üt egyet a varázspálcájával, és meg fogják valósítani ezt a beruházást? Nem tudom.

Azt sem mondta, hogy ki a felelős azért, hogy ez történhet. Nem tudom elfogadni természetesen.

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 28 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a belügyminiszterhez: **„A fideszes haverok a magyar állampolgárságot is pénzért árulhatják?”** címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár Úr! A magyar letelepedésikötvény-programot egyes közvetítő cégek már úgy reklámozzák, hogy a kötvény megvásárlásával hamarosan magyar állampolgárságot is lehet szerezni. Ezekben a filmekben nagyon hosszasan ecsetelik, hogy az ál-

lampolgárság megszerzése tekintetében milyen kedvezményeket kapnak hamarosan a kötvényvásárlók. Többek között magyar nyelvből sem kell majd vizsgát tenniük. Miközben önök az egész politikájukat a félelem- és gyűlöletkeltésre alapozzák, a Fideszhez kötődő körök gazdag migránsok Magyarországra telepítéséből szakítanak milliárdokat.

(16.00)

Ráadásul úgy, hogy végül még a magyar emberek fizetnek a bevándorlóknak, ugyanis aki megveszi a kötvényt, kölcsönt ad Orbán Viktor kormányának, és azonnal élethosszig tartó letelepedési engedélyt kap Magyarországon, majd öt évvel később a pénzét kamatostul visszakapja, ráadásul a magyar emberek pénzéből kifizetett kamat jóval magasabb a piaci hozamoknál. A kötvényforgalmazáshoz kötődő milliárdos haszon pedig fideszes haverokhoz vándorol a letelepedési államkötvények értékesítésére beiktatott offshore cégeken keresztül. Ezzel a konstrukcióval mára 16 ezer, azaz egy kisvárosnyi embert, köztük számos bűnözőket is hoztak Magyarországra. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Nem igaz! Neveket kell mondani!)* A mohóságuk, úgy tűnik, azonban nem ismer határokat. Láthatjuk, hogy most már a magyar állampolgárság kiadását is tervezik. Biztosan ennek benyújtására is lesz majd a Fidesz soraiban önként jelentkező, hiszen legutóbb Rogán Antal frakcióvezetőként sem szégyellte bevállalni a letelepedési biznisz képviselét.

Államtitkár úr, a Belügyminisztérium felelősségi körébe tartozik a bevándorlást és állampolgárságot szabályozó törvények kidolgozása. Az önök felelőssége is lesz, ha a letelepedési joggal csencselők holnap már a magyar állampolgárságot is eladhatják. Mivel a Belügyminisztérium nem tette meg, az MSZP benyújtotta a letelepedési üzlet felszámolásáról, a haverok offshore cégei által bezsebelt extraprofit visszafizetéséről szóló törvényjavaslatot.

Kérdezem tehát államtitkár urat: csakúgy, mint a letelepedésikötvény-üzlet, az állampolgárság kiadását is a Belügyminisztérium asszisztálásával valószínűleg majd meg, vagy a kormány ezúttal esetleg hajlandó lesz megálljt parancsolni a fideszes haveroknak és támogatni a letelepedési biznisz megszüntetéséről szóló MSZP-s javaslatot? Továbbra is kérdésem az is, hogy Orbán Viktor vajon mennyit kap ebből a kötvénybizniszből. Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Kontrát Károly államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Határozottan visszautasítom képviselő asszony alaptalan vádaskodásait. Az a hír, amire ön ismételt hivatkozik, minden alapot nélkülöző hazugság. A Belügyminisztérium részéről eddig is meg-

adtunk minden tájékoztatást. Múlt héten ugyanebben a kérdésben kimerítő választ adtam, és egy tájékoztató anyagot is megküldtünk.

A konkrét kérdéseire az alábbi választ adom. Az állampolgárság megszerzésének feltételeit nem kívánja könnyíteni a kormány. Nincs ilyen előterjesztés, nincs ilyen napirend a kormány előtt. Magyarország nem állampolgárságot, hanem tartózkodást biztosít a letelepedési kötvényt vásárló befektetőknek. A kérelmezők négyszeres biztonsági szűrőn esnek át, a nemzetbiztonsági vizsgálatot a rendőrség, a Terrorrelhárítási Központ és az Alkotmányvédelmi Hivatal végzi, és ennek keretében együttműködnek a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatallal. A letelepedési kötvény megfelel az európai uniós szabályoknak, a nemzetközi gyakorlatnak. Arra kérem tisztelt képviselő asszonyt, hogy a kormányra hallgasson és ne a videofelvételekre.

A reklámfilm komolyságával kapcsolatban engedjen meg egy gondolatot! A képviselő asszony megnézte a parlament Gazdasági bizottsága által jóváhagyott vállalkozások listáját, amelyek jogosultak letelepedési kötvényt jegyezni. A videofelvétel szereplő cég nem is szerepel ezek között.

Tisztelt Képviselő Asszony! A miniszterelnök úrról szóló megalapozatlan vádaskodásait is határozottan visszautasítom. Tisztelt képviselő asszony, ha önnek fontos Magyarország biztonsága, a magyar emberek megvédése, az ország megvédése, akkor vegyen részt október 2-án a népszavazáson, és szavazzon nemmel. *(Közbeszólások az MSZP soraiból, köztük: Jaj! - Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Helyes!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Nem fogadom el. Inkoherenciát vélek felfedezni. *(Moraj a kormánypárti sorokból.)* Ezek a cégek a magyar állam hiteles képviselőiként járnak el - ezen, mondjuk, érdemes lenne elgondolkodni. Felhívnam a figyelmet arra, hogy a 2012-es törvény *(Zaj a kormánypárti sorokból. - Soltész Miklós: Igen, vagy nem?)* - amely egyébként létrehozta ezt a letelepedésikötvénybizniszt - indoklásában a mai napig szerepel az állampolgárság lehetősége. Tehát azt gondolom, hogy önöknél kell keresni a problémát.

Szeretnék idézni Orbán Viktortól: „Európa nemhogy tárva-nyitva hagyta az ajtókat és ablakokat, még meghívókat is küldözgetett a bevándorlóknak.” Hát akkor ezt szeretném önöknek megmutatni *(Moraj a kormánypárti padsorokban.)*, egyébként a 444-en mindenki megnézheti *(Közbeszólások a Fidesz soraiból, köztük: Jaj! - A hiteles 444-en!)*. Ez a meghívó a bevándorlóknak, a magyar kormány együttműködésével az offshore cégek így csalogatják be Magyarországra az embereket, a következő szöveggel: „Szerezzen állandó lakhelyet önnek és családjának az Európai Unióban!”, felsorolva végig a ked-

vezményeket (*Moraj a Fidesz soraiból.*), hogy hogyan lehet vízummentes hozzáférése bárkinek a schengeni övezethez. (*Soltész Miklós: Igen, vagy nem?*) Ez a meghívó, az Orbán-kormány küldte ki. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) a meghívót immár 16 ezer embernek...

ELNÖK: Képviselő asszony, a választát várom.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köztük sajnos bűnözőkről beszélünk, miközben több mint 12 milliárdért folytatnak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) bevándorlásellenes kampányt. (*Moraj a kormányparti sorokból. - Dr. Répássy Róbert: Rasszista, idegengyűlölő vagy!*) Gratulálok! (*Taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, hogy elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 29 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**A miniszter közbelép.**” címmel. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az átlagember már csak balmazújvárosi fideszes korrupciónak ismeri azt az ügyet, amelynek egyik főszereplője Tiba István, akit Lázár János nevezett ki miniszteri biztossá tavaly nyáron, aki a híradások szerint nyakig benne van az említett vesztegetési ügyben. Mint köztudott, Veres Margit balmazújvárosi jegyzőként 2012 decemberében négy szemközt átvett 5 millió forint készpénzt egy vállalkozótól, akinek a cége éppen aznap kapott 180 milliót a helyi önkormányzattól. A jegyző másnap kettesben találkozott Tiba Istvánnal, az akkori polgármesterrel, és átadta neki az összeget, azaz a kenőpénz a miniszter úr emberénél kötött ki. Ezen túl Veres Margit kapott egy gépkocsit is ajándékba az említett vállalkozótól.

Az ügy már jó ideje bírósági szakban van, amelynek gyanúsítottja a polgármesterré előlépett Veres Margit. Tanúként vallomást tett Tiba István is az ügyben, aki azzal védekezett, hogy a pénzt csak baráti kölcsönbe kapta. Egyébként ez a kölcsön nem szerepel a 2012-es vagyonynyilatkozatában, csak akkor pótolta, amikor vagyonynyilatkozási eljárást kezdeményeztem ellene, mindezt több mint három évvel a vagyonynyilatkozat leadása után. Azt csak zárójelben jegyzem meg, hogy a sorozatos vagyonynyilatkozási botrányok ellenére, amelynek a főszereplői rendre fideszes politikusok, önök nem hajlandóak változtatni a vagyonynyilatkozási rendszeren. Legutóbb a tavaszi ülészakon söpörték le az asztalról a Jobbik javaslatát, amely szankcionálhatóvá tette volna a hiányos vagy hamis adatokat tartalmazó vagyonynyil-

latkozoatokat. Úgy tűnik, ilyen téren is szeretnek a zavarosban halászni.

Visszatérve a Tiba-Veres-ügyhöz, az önök polgármestere, Veres Margit a nyár közepén már sokadjára ült le a vádlottak padjára. Ezen a tárgyaláson felolvasták Lázár János levelét, amelyet az ügyben eljáró bíróságnak írt. Ebben próbálja menteni a menthetetlent annak érdekében, hogy az önök polgármestere enyhébb büntetést kapjon.

Tisztelt Államtitkár Úr! Összefoglalva: Lázár János miniszteri tekintélyét és kapcsolatait felhasználva beleavatkozik egy folyamatban lévő bírósági ügybe, és próbálja menteni a korrupcióval gyanúsított polgármesterét, hogy a vesztegetésen és a hivatali visszaélésen túl legalább a megtévesztés vádja ne álljon meg Veressel szemben. A miniszter közbelép. Ön szerint ez helyénvaló? Már a látszatát sem akarják megtartani a hatalmi ágak szétválasztásának?

Nem az lenne a tisztességes, ha megszabadulnának a politikusbűnöző strómanjaiktól, mielőtt még nem késő és a választók ítéletet mondanak önök felett? Várom mindenre kiterjedő választát. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Csepreghy Nándor államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Őszintén szólva, zavarban vagyok több okból kifolyólag is. Egyrészt negyedjére tesz fel egy kérdést, amit annak ellenére, hogy másfél oldalnál többet nem foglalhat el a papírján, mégsem sikerült saját szavaival elmondania. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük: Jaj! - Dr. Szél Bernadett: Ha úgy mondjuk, akkor meg az a baj!*)

Másrészt zavarban vagyok amiatt is, mert vagy azt kell feltételezzem, hogy a szövegértésével van probléma, hiszen négyszer kapott választ erre a kérdésre, vagy azt kell feltételeznem, hogy rosszindulatú maga a kérdésfeltevés is, és valóban volt ideje a nyári szünetben arra, hogy egy jogi tankönyvet elővegyen és megtalálja a különbséget a gyanúsított és a tanú között. Bármennyire is próbálja a képviselő úr Tiba István képviselő úr nevét ismételtetni, attól még senkit nem gyanúsítottak meg Magyarországon, hogy egy jobbikos képviselő ezt sokszor kívánta vagy álmodta.

Képviselő úr konkrétan nem tesz mást, mint hazudik akkor, amikor azt mondja, hogy a miniszter úr bármiben befolyásolta a bírósági eljárási folyamatokat. Hiszen mi történt konkrétan? Erkezett egy levél, egy ügyvédi megkeresés a miniszter úr részére, amely levélre miniszter úr - mint minden állampolgári megkeresésre - válaszolt. Ezt ön is tapasztalhatta akár állampolgárként, akár országgyűlési képviselőként, amikor választ kapott, és egy rövid tényállást adott ahhoz az üggyhöz kapcsolódóan, amit ön emleget.

Hiába próbálja, képviselő úr, különböző jelzőkkel lefesteni az ön által vélelmezett ügyeket, sötét esti órák és hasonlók. Javaslom, hogy a környezetismere-

ti ismereteit frissítse fel, az esti órák például nyári időszakokban nem mindig sötétek, hiszen akkor jóval később sötétedik, és adott esetben ezt is figyelembe vehetné, ha színesíteni szeretné a mondani-valóját.

(16.10)

Amikor az ember tisztességét megkérdőjelezzük, képviselő úr, nemcsak arra érdemes figyelni, hogy mit kérdeznek, hanem arra, hogy ki kérdezi. Az önről pedig nyilvánosságra vált hírek alapján, azt gondolom, e tekintetben komolyabb választ nem kell nekünk adnunk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Megkérdem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Természetesen nem tudom elfogadni ezt a cinikus választ. Már meg sem lepődöm, hogy államtitkár úr ilyen cinizmussal válaszol. *(Németh Szilárd István: Te beszélsz cinizmusról?)* Most sem figyel rám. Ez nem meglepő, ehhez hozzászoktunk a hosszú évek során.

A gyanúsított az önök polgármestere, Veres Margit, jó reggelt kívánok! Az önök polgármestere! *(Közbeszólásra reagálva:)* Független? Igen, MSZP-és Fidesz-támogatással indult a polgármester, ez is érdekes. Így van, ő a gyanúsított, az önök embere. Tiba Istvánnak az embere a gyanúsított ebben az ügyben. *(Németh Szilárd István: Még egyszer!)* És az a pénz, ami az ügyesség szerint, az önök ügyessége szerint kenőpénz volt, az Tiba Istvánnál kötött ki. Ennél több nem kell, az emberek nem hülyék, ne nézze őket hülyének, tisztelt államtitkár úr! Az önök kormánya a korrupcióba fog belefulladni. Voldemort-ügy, Farkas Flórián, most Tiba Istvánról volt szó. Kérem, államtitkár úr, gondolkozzon el ezen, és a saját, korrupcióban...

ELNÖK: Képviselő úr, a választát...

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): ...érintett politikusaitól szabaduljon meg!

ELNÖK: A választát várom!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Nem fogadom el a választ. *(Közbeiktatás a Jobbik padsoraiból: Mondta az elején! - Nagy zaj. - Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen, 31 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Ezen a problémán is az unortodox gazdaságpolitika fog segíteni?”** címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Kijelenthetjük, hogy rekordméretű munkaerőhiány sújtja ma Magyarországot. Egyre bővül azon szektorok száma, ahol súlyos nehézségek vannak, nincs elég szakember. Szociális ellátórendszer, egészségügy, műszaki végzettséget igénylő szakmák, kereskedelem, vendéglátás, és ezen területek száma egyre csak bővül. A kivándorlás és a munkaerőhiány egyik fő oka az alacsony bérszínvonal. A kormány a munkaerő-alapú társadalom megteremtésére a közmunkaprogramot látja legnagyobb megoldásnak, de ettől még a fiatalok nem fognak Magyarországon maradni, hiszen - a számok makacs dolgok - a mostani fizetésükből nem tudnak megélni.

Nézzünk csak egy példát, egy átlagos vidéki pályakezdő kiadásait, aki Budapestre szeretne jönni dolgozni! Ha egyedül szeretne költözni egy garzonba, akkor 110-130 ezer forintot kell kifizetnie rezsivel együtt. Ha egy két és félszobásba költözik barátaival, akkor körülbelül 75 ezer forintból rezsivel együtt meg tudja úszni. Nézzük a háromszori étkezést! Nyolcvanezer forint, csak 2500 forinttal számoltunk naponta. Telefonszámla mobilinternetrel átlag 8000 forint, egy BKV-bérlet 9500. Otthoni internet kábeltévével körülbelül 8000 forint havonta. Vegyi áruk, kozmetikumok vásárlására is kell félretennie pénzt, ezt 10 ezer forintra számoltuk. És akkor az ember még csak félretesz egy kicsit ruhára, cipővásárlásra havi 10 ezer forintot, és rögtön ott vagyunk, hogy ha egyedül szeretne lakni egy lakásban, az 255 ezer forint nettóba kerül. Kétszázötvenötezer forint nettóban! Ha mondjuk, közösen lakik valakivel, akkor 205 ezer forint nettóban.

Tudják, ezek a fizetések csak álmok a mai fiatalok nagy részének pályakezdőként. És akkor még nem is beszéltünk arról, hogyha diákhitelt kell fizetnie, ha esetleg autója van, azt is valamiből, ha hobbija, azt is valamiből, ha egy picit szórakozni szeretne, azt is valamiből, és még a szülőjéhez sem tud hazautazni vidékre, mert nem tud ennyit keresni.

Az a kérdésem lenne, hogy hat év kormányzás után nem gondolják, hogy székelyen, hogy egy pályakezdő fiatalnak, ha Budapestre költözik, az az egyetlen megoldása, hogy vagy éhen hal, vagy elhagyja ezt az országot. Várom választát. *(Taps az MSZP padsoraiból. - L. Simon László: Ej, ugyan már! - Soltész Miklós: Bravó, bravó! - Folyamatos zaj.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Az interpellációra Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Nem szeretnék abban a stílusban és hangnemben

válaszolni önnek, amivel itt befejezte az interpellációját. Azért érdekesnek tartom, hogy egy vidéki képviselő asszony Budapesttel példálózik, mintha csak Budapesten lennének álláshelyek, vagy az álláskereső mindegyike Budapestre akarna elhelyezkedni. Vidéken is van élet, képviselő asszony (*Bangóné Borbély Ildikó: Gyere már le vidékre!*), és vidéken is keresik a munkaerőt, vidéken is el lehet helyezkedni, és talán még az élet is olcsóbb. Ahogy a számok bizonyítják, kár, hogy nem figyelt a napirend előtti hozzászólásokra, a számok is bizonyítják: az elmúlt években jelentős eredményt sikerült elérni a foglalkoztatásban. (*Folyamatos zaj.*)

De ön elsősorban a fiatalok foglalkoztatásával foglalkozott. (*Bangóné Borbély Ildikó: Hol vannak ezek a fiatalok, államtitkár úr?*) Hadd mondjak néhány olyan számot, amit, úgy látszik, nem vett figyelembe, vagy elkerülte a figyelmét, amikor az interpellációjára készült. Néhány statisztikai adat tehát. 2010-ben, amikor önöktől átvettük a kormányzást, a 15-24 éves fiatalok foglalkoztatási aránya 17,7 százalék volt, amíg jelenleg - tessék figyelni! - 27,4 százalékos, ami igen jelentős, 10 százalékpontnyi javulást jelent. Ha a következő korcsoportot nézzük, a 25-29 év közöttieket, ott is rendkívül dinamikus ez a növekedés, hisz 64,1 százalékról 75,1 százalékra növekedett ez az arány, tehát ennyivel többen dolgoznak ebben a korosztályban. Ha jól számolom, de cáfoljon meg, ha nem, ez 11 százalékpontnyi növekedést jelent.

Tehát komoly eredménynek tartjuk, hogy ezek a magyar fiatalok, akik ezt az aránynövekedést mutatják, mind itt, Magyarországon helyezkedtek el. Úgy látszik, hogy ön annak drukolt volna, ha nem itt találják meg a munkahelyüket. Azt hiszem, ezek a számok önmagukért beszélnek, de nem véletlenül alakultak így, hanem azoknak az új intézkedéseknek és programoknak az eredményeképpen, amit 2010-től (*Bangóné Borbély Ildikó: Gyere el!*) folyamatosan vezettünk be. Ezek közül néhányat hadd említsek meg, amit jó lenne, ha figyelnének (*Dr. Szakács László: Gyere el egy piacra, és megnyugtathatod őket!*), lapoznák ennek tartalmát és a hatásait is figyelnék.

Például az „Első munkahely” garanciaprogramot elindítottuk 2012-ben. 2013-tól jelentős járulékkedvezményrel segítjük a fiatalok hazai foglalkoztatását a munkahelyvédelmi akció keretén belül. Ezenkívül az ifjúsági garanciaprogram keretén belül 180 ezer fiatal munkába való bevonását (*Bangóné Borbély Ildikó: Minimálbér, ugye!*), vagy a munkaerőpiaci elhelyezkedését segítjük. Tehát egy csomó olyan intézkedés született (*Gúr Nándor: Egymillió új munkahely van a gazdaságban, ugye!*), amelyet ön, talán nem véletlenül, kifejtett a felszólalásából.

Azt mondja ön, hogy az átlagbérekből nem lehet megélni. Szeretném tájékoztatni arról, hogy a nettó átlagbér realértéke 2010-2015 között valamivel több mint 15 százalékkal növekedett, és nem számoltuk ehhez még a tavalyi és az idei év közötti 7,5 százalékos reálbér-emelkedést, ami azt jelenti, hogy körülbelül 22-23 százalékkal emelkedett 2010 óta a reál-

bér. Úgy látszik, ezt is elfelejtették. (*Gúr Nándor: Hülyeségeket beszélsz!*)

Ezek után, amit az előbb felsoroltam, felvetődik a kérdés, tisztelt képviselő asszony: hogyan lehetett Magyarországon az átlagbérből megélni akkor, amikor önök voltak kormányon, amikor a reálbér onnét emelkedett ideig. (*Folyamatos nagy zaj az MSZP padsoraiból. - Bangóné Borbély Ildikó: Elmúlt hat év!*) Akkor miért nem tették fel a saját kormányuknak ezeket a kérdéseket (*Dr. Szakács László: Hat éve vagytok kormányon!*), és miért nem intézkedtek annak érdekében (*Folyamatos nagy zaj. - Az elnök csenget.*), hogy ez így alakuljon? (*Bangóné Borbély Ildikó: Elmúlt hat év! - Dr. Rétvári Bence: A tandíjjal segítettetek volna! A tandíj nagy segítség lett volna!*) Tehát a reálbér jelentős mértékben emelkedett és folyamatosan emelkedni fog. (*Dr. Harangozó Tamás: Nyugodjon meg, államtitkár úr, minden rendben!*) Úgy látszik, hogy azért kiabálnak, mert a tények zavarják önöket. (*Dr. Varga László közbeszólása.*)

Én azt szeretném, hogyha a tények vizsgálatával és megállapításával nem vitatkozva szólnának legközelebb a foglalkoztatáshoz, a bérek emelkedéséhez. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és remélem, elfogadja ezek után a válaszat. (*Taps a kormány- pártok padsoraiból.*)

(*Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr válaszat. Kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári válaszat. Öné a szó.

HERINGES ANITA (MSZP): Államtitkár úr, a vidéki fiatalok nevében nem tudom elfogadni a válaszat. (*Nagy zaj, derűtség a kormánypárti padsorokból.*)

Tudja, mennyit keres ma Tolna megyében átlagfizetésként egy fiatal? Száz-százhuszezer forint nettót! Abból nemhogy megélni nem lehet, de családot tervezni biztosan nem lehet! (*Folyamatos nagy zaj a kormánypárti padsorokból. - Az elnök csenget.*)

Felháborító az a stílus, amit maga előad. Hat év kormányzás után! Amikor önöknek itt volt a lehetőségük, félmillió fiatal elhagyta ezt az országot, maguk miatt, a hatéves kormányzásuk hibái miatt!

(16.20)

A vidéki fiatalok nem tudnak mihez kezdeni, csak azt, hogy vagy Budapestre jönnek dolgozni, vagy a nyugati megyékbe mennek el dolgozni. Eppen ezért, államtitkár úr, azt javaslom önnek, hogy menjen el vidékre, nézzen a fiatalok szemébe, és mondja nekik azt, hogy gyerekek, simán meg lehet élni abból a pénzből, amit kerestek. (*Folyamatos nagy zaj.*) S tudja, mi a nagyon szép, államtitkár úr? Az, hogy a közmunkásoknak diplomával 70 ezer forintot adnak. Miből éljen meg egy falusi diplomás fiatal? (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 109 igen szavazattal, 32 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációk végére értünk. Az **azonnali kérdésekkel** folytatjuk munkánkat. *(A képviselők egy része elhagyja az üléstermet.)* Kérem képviselőtársaimat, hogy akik halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt hagyják el az üléstermet, azt lehetőleg csendben és a lehető legrövidebb időn belül tegyék meg. Köszönöm megértésüket.

Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Tamás, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Ön miért nem lép fel az ellen, hogy magáncégek és fideszes haverok nyúlják le a letelepedési kötvények százmilliárdos hasznát, ráadásul pár év múlva a magyar adófizetőknek kell kamatostul visszafizetniük ezt a hatalmas összeget?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Nem tudom, melyik lesz előbb, Varga Mihály miniszterelnök, vagy hogy Orbán Viktor bejön válaszolni a kérdésre, de mindenképpen...

ELNÖK: Képviselő úr, a választ várom.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Mindenképpen megvárom a vasárnapi népszavazást; biztos, hogy közelebb hoz az eredményhez minket. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy miniszterelnök úrnak a **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Ön miért tűri azt az emberekben féltelmet keltő gyakorlatot, hogy a letelepedési kötvénnyel eddig már 16 ezer külföldi letelepedését engedték meg, akik között elítélt orosz bűnöző is van, és ezzel a Fidesz pénzért eladja Magyarország biztonságát?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Elnök úr, volt már kísérlet Lázár miniszter úrral, most Varga miniszter

úrral. Ne haragudjon, miniszter úr, de megvárom a miniszterelnököt. Már csak egy hetet kell rá várni. Négyhetenként azért csak elér a parlamentbe. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Miniszterelnök úrnak a **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Szakács László, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Mi lesz még?” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen az elnök úrtól kéri a választ.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Ahogy az elmúlt három hétben sem, most sem fogadom el, megvárom elnök urat. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Elnök úrnak a **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Tóth Csaba, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: „**Se metró, se villamos?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tasó László államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

TÓTH CSABA (MSZP): Elfogadom, köszönöm szépen.

ELNÖK: Igen, öné a szó, képviselő úr.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Zugló a főváros egyik legnépesebb kerülete, hisz több mint 120 ezer ember él itt. A zuglóiak már tíz éve várnak arra, hogy felépüljön az új városközpont a Bosnyák piac mellett, amely a főváros egyik legnagyobb ilyen létesítménye. Egy új városközpontra várnak, új közigazgatási központtal, rendőrséggel, orvosi rendelővel, üzletközponttal.

Korábban hosszú évekre visszavetette a projekt megvalósítását, hogy az M4-es, eredeti nevén Dél-Buda-Rákospalota metróvonal Keleti pályaudvar és Bosnyák tér közötti szakaszának megépítését évekként elnapolták, majd később végleg levették a napirendről. Ezzel a kerület szempontjából rendkívül fontos fejlesztés is megakadt, hiszen egy ilyen léptékű beruházás elengedhetetlen feltétele a jó tömegközlekedési kapcsolat.

Évekként elzárta felmerült annak a lehetősége, hogy a metró második szakaszának megépítése helyett a Thököly úton gyorsvillamosvonal kiépítésével kellene megoldani a Keleti pályaudvar és a Bosnyák tér kapcsolatát. Az elmúlt évben úgy tűnt, hogy ez valósággá is válhat. A gyorsvillamos megépítésének

tervét korábban Fónagy államtitkár úr is megerősítette kérdéseimre válaszolva. Sőt, azt is kiemelte akkori válaszában, hogy a projektnek jelentős szerepe lesz a már megépült 4-es metrószakasz megtérülésének és fenntarthatóságának biztosításában, hiszen ráhordja majd az utasokat.

A gyorsvillamos terve újra előtérbe hozta a projekt megvalósítását, hiszen a befektető még mindig jogerős építési engedéllyel rendelkezik. Most úgy tűnik azonban, hogy a metró után gyorsvillamos sem lesz, pedig korábban minden az ilyen irányú kötött-pályás közlekedésfejlesztés mellett szólt. Ezzel együtt Zugló a legnagyobb fejlesztésétől eshet el.

Mindezekre tekintettel kérdezem államtitkár urat, megépül-e végre a tervezett gyorsvillamos, és ha igen, mikorra várható. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak. Öné a szó, államtitkár úr.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mint ön előtt is ismert, a 2014-ben átadott 4-es metró projektjéhez 1996-ban készült tanulmányterv, és a projekt második és negyedik szakaszában úgy számoltak a meghosszabbításával, hogy egy ütemben el fog készülni. A 4-es metróprojekt második szakaszánál úgy volt a terv, hogy a Keleti pályaudvar és a Bosnyák tér között mélyvezetéssel fog megvalósulni a beruházás. A négyes szakasznál a Bosnyák tér és Újpalota között a későbbiekben meghatározottak szerint kéregvasútként épült volna meg felszíni vonalvezetéssel a kiépítése.

Budapest főváros főpolgármestere korábban bejelentette, hogy a kivitelezési költségek megemelkedése miatt a 4-es metró kettős és négyes szakaszát nem kívánják metróvonalként megépíteni. Többen feltették a kérdést, vajon miért volt szükség a 4-es metrónál az első szakasz kivitelezésénél a belvárosi állomások sűrű kiosztására ahelyett, hogy megépült volna hosszabb szakaszon maga a metróvonal.

Tisztelt Képviselőtársam! Ezt a kérdést önöknek kellene megválaszolniuk, hiszen amikor a tanulmány elkészült, akkor MSZP-kormány és SZDSZ-es vezetési városirányítás volt, tehát természetesen önöknek kellett volna és önöknek kéne megválaszolni ezt a kérdést most is.

A magyar kormány ezzel szemben 209 milliárd forint összegű támogatást biztosít a kohéziós alap felhasználásával, és el fog készülni a legfontosabb beruházások egyike, a 3-as metróvonal rekonstrukciója. Ezen túl, mint ahogy ön is jól tudja, az alacsonypadlós villamosok beszerzésének második üteme is el fog készülni, és az 1-es villamos meghosszabbítása mindkét irányban megtörténik, délen a Kelenföldi pályaudvartól egészen az északi Aranyvölgyig. Azt gondolom, hogy ez a korábbiakhoz képest jelentős változás, tehát mi lépünk is, nemcsak beszélünk róla. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót Tóth Csaba képviselő úrnak. Parancsoljon!

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, nem a 4-es metróról kérdeztem, hanem azt kérdeztem, hogy megépül-e a gyorsvillamos a Thököly úton, és ön erről egy szót sem szólt. Beszéltem a 4-esről, a 3-asról, beszéltem itt mindenről, csak arról nem, amiről kérdeztem.

Továbbra is kérdés az, hogy ha 2015 novemberében még a kormányhatározatban szerepelt a megépítése, majd májusban már nem, de időközben közte még februárban Fónagy államtitkár úr azt mondta, hogy megépül, mi volt az oka, hogy kikerült belőle mindenféle döntés és tájékoztatás nélkül.

(16.30)

És lenne még egy kérdésem. Van-e esetleg ahhoz valamilyen köze, hogy Zuglónak nem kormánypárti vezetője van? Segítene-e a dolgon, ha esetleg Karácsony Gergely átlépne a Fideszbe? Épülhetne esetleg gyorsvillamos vagy akár kisvasút is Zuglóban? Erre válaszoljon nekem! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzásra megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak. Parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Képviselő úr, azt hiszem, ez a téma annál azért komolyabb, mint ahogy ön most fölvezette, és itt a végén is megpróbálta ezt a kérdést föltenni. Ami fontos, az mégiscsak az, hogy hangsúlyozom önöknek és önnek is, hogy a BKK szerződése értelmében megvalósításra került volna a projekt. De mivel látható volt, hogy a 25 milliárd forintnál sokkal többre kerül a megvalósítás, ezért a főpolgármester úr jelezte minisztériumunknak, hogy nem kívánják megvalósítani. Ezért az éves fejlesztési keretből a következő alkalommal törlésre is került. Nem értettem a kérdését, mi másokkal nem foglalkozunk, azt a munkát elvégezzük, amit a kormány vállalt. A fejlesztések 209 milliárd forintból megvalósulnak.

Azt gondolom, ez már egy egészen más főváros, mint volt korábban, amikor önök vezették még. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Miért nem tesz semmit a kormány a dolgozó magyar emberek munkabérének érezhető emelése érdekében?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Miniszterelnök urat megvárnám, köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A miniszterelnök úrnak a **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „**Ki számoltatja el az MNB-t és elnökét?**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ. (Z. Kárpát Dániel: *Elfogadom.*) Elfogadja. Igen, öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Miközben a Magyar Nemzeti Bank és vezetősége a kormánnyal együttműködve számos pompás lépést foganatosíthatott volna, mondjuk, a devizahitel-károsultak helyzetének rendezése érdekében, az utóbbi időszakban azonban azt tapasztaljuk, hogy a közpénzekkel kapcsolatos jegybanki filozófia egy sajátos tündérmesét alakított ki Magyarországon, amibe belefér az ingatlan-portfólió közgazdasági alapelvekkel szemben történő bővítése, 120 millióért vett újabb festményekről szóló sajtóhírek, vagy az a sajtóhír, ami arról szól, hogy az MNB a Magyar Bankszövetséget támogatta mintegy 30 millió forinttal a pénzügyi ismeretek fejlesztése érdekében indított átfogó program kapcsán, ami közröhej.

És lássuk be, hogy a devizahiteles-átváltásból származó 100 milliárdos nagyságrendű összeg, ami a devizahitel-károsultak pénze, kerül eltaposásra a Magyar Nemzeti Bank alapítványai által; azon összegek, amelyek egészen biztosan jobb helyen lennének a hitelkárosultak helyzetének rendezése kapcsán kimunkált programpontoknál, csak hogy ilyenek nincsenek. A kilakoltatások rekordszintet vernek, Magyarország jelenlegi kormánya hagyja, hogy többször annyi embert lakoltassanak ki, mint akár egy, akár három, akár öt évvel ezelőtt. Hagyják kibontakozni azt a szociális katasztrófát, ami megelőzhető lenne, csillapítható lenne, ha Magyarország Kormánya odahatna az MNB vezetését és vezetőjét illetően, kézbe venné legalább azokat a dolgokat, amelyeket egy függetlennek mondott szerv esetében kézbe lehet venni.

És el kell mondjuk azt is, ha létrehoznának egy olyan kártérítési alapot, amiből a hitelkárosultak helyzete rendezhetővé válna, adott esetben ezen 100 milliárdos többlet kárára, egészen biztos, hogy nemcsak attól lenne hangos a sajtó, hogy milyen rokonok, üzleti partnerek és ismerősök kapnak busás szerződéseket a Magyar Nemzeti Banknál, lehet, hogy nem mindig törvénysértő, de az biztos, hogy arcpírító módon.

Eppen ezért kérdésem lényege tehát, mikor hat oda végre Magyarország Kormánya, egyrészt a devizásoktól elrabolt pénzek visszaszerzése érdekében, másrészt azért, hogy ez a botránys helyzet megszűnjön. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az azonnali kérdésre Varga Mihály miniszter úr válaszol. Öné a szó, miniszter úr.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársam! Mindenekelőtt köszönöm a kérdését, hogy ki számoltatja el az MNB-t és az elnökét. A bevezető megjegyzésére azért hadd térjek ki! Emlékeztetném önt arra, hogy 2014 novemberében, amikor a kormány, a jegybank és a Bankszövetség megállapodott a svájci frank árfolyamrögzítéséről, ezt követően két hónap múlva a svájci jegybank felemelte az árfolyamküszöböt, körülbelül 1000 milliárd forintot takarítottunk meg a magyar devizahiteleseknek. Azt kell önnek mondanom, hogy ez nemzetközi siker volt, nyugodtan mondhatom, hogy ilyen lépést mindenki más szívesen fogadott volna a környező országokban. Ott tüntetések jöttek, nálunk pedig meg tudtuk ettől kímélni az embereket.

A kérdésére visszatérve, hogy ki számoltatja el az MNB-t és elnökét, engedje meg, hogy elmondjam önnek, mind írásban, mind szóban rendszeres lehetőség van arra, hogy az MNB beszámoljon. A jogszabályok ezt egészen pontosan meghatározzák. A Nemzeti Bankról szóló törvény 2. §-a kimondja, hogy az MNB elnöke az Országgyűlésnek tartozik ilyen írásbeli és szóbeli beszámolóval, tehát önnek is személy szerint, képviselő úr. Másrészt, ezen túlmenően az MNB-t nemcsak a törvény kötelezi erre, hanem az Állami Számvevőszék felé is el kell számolnia. Emellett a parlament Gazdasági bizottsága elszámoltatja. A Gazdasági bizottságban pedig ott ülnek az ellenzéki képviselők is, akik ilyenkor föltehetik a kérdéseiket, beszámoltatják az MNB-t az MNB elnökén keresztül.

Azt is hozzá kell még tennem, hogy a beszámoltatás részletes szabályait a törvény 131. §-a szabályozza. Így például annak (2) bekezdése féléves rendszerességű írásos beszámolási kötelezettséget ír elő az MNB elnöke számára. Úgyhogy szeretném megnyugtatni képviselő urat, ez teljesen összhangban van az Európai Unió előírásaival, itt a 130. cikk rögzíti, hogy az MNB-nek milyen beszámolási kötelezettsége van. A magyar kormány is ennek megfelelően jár el. Köszönöm a figyelmet. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engem inkább az rémit meg, hogy magát a kormányt nem érdekli az MNB tevékenysége olyan formában, hogy itt, a parlament előtt számoltassák el azzal a botránysorozattal, amit művelnek. Nem hiszem el, hogy miniszter úr ne látná, hogy egy ellenzéki kérdéssel nem tudunk arra hatni, hogy egy rokonokkal, haverokkal, volt üzletfelekkel kötnek milliós vagy nagyobb szerződéseket. Nem tudunk mit kezdeni azzal, hogy még a biztonsági cégnél is félmilliós, milliós fizetések röpködnek. Önök szórják

a közpénzt, az MNB szórja, önök pedig hagyják ezt a folyamatot továbbterjedni.

Lehet, hogy ön büszke arra, hogy kötöttek egy paktumot a Bankszövetséggel. Lehet, hogy büszke arra, hogy lepaktáltak a pénzügyi világgal e tekintetben, de az egészen biztos, hogy nem lehet büszke arra, hogy ezrével lakoltatják ki az embereket Magyarországon. Lehet, hogy ezek az emberek nem töltik meg a Kossuth teret. De nem lehet csak a számok világában gondolkodni tovább, amikor egy társadalmi és szociális katasztrófa van kibontakozóban.

Tehát az a követelésünk, hogy mondják ki a kilakoltatási moratóriumot végre, egészen a helyzet rendezéséig, és ne hagyják eltaposni a Magyar Nemzeti Banktól a százmilliárdokat, hiszen a devizahitelek pénzenek ellopásához járulnak hozzá jelen pillanatban is. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg Varga Mihály miniszter urat. Miniszter úr!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Én inkább azt érzékelem, hogy önnek az fáj, hogy ezt a témát elvettük az ön portfóliójából. A devizahitelek kérdését megoldottuk az elmúlt években, ezt ne felejtse el. Igazából azzal van problémája, hogy önnek így nem maradt terepe a parlamenti felszólásokra, most ezért görcsöl ezen a témán. Javasolom önnek, hogy tanulmányozza az MNB működését és az MNB nyereségességét. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiban.)* Korábban, ha meghallgat, képviselő úr... *(Az elnök csenget.)* A korábbi időszakban veszteséges volt a jegybank. 2013 óta a működése nyereségesé vált. Ennek köszönhető az, hogy jelentős osztalékbefizetése volt, 50 milliárd forint értékben a jegybanknak.

Én tehát azt látom, képviselő úr, hogy a jegybank gazdálkodása éppen ellenkezőleg, veszteségesből nyereségesé vált. Még egyszer mondom, önnek talán nem ez fáj annyira. Önnek az fáj, hogy a devizahitelek érdekében ez a kormány igenis fellépett, a parlament jelentős jogszabályokat hozott, ön pedig pusztába kiáltott szóként kiabálja azt, amit itt az előbb is elmondott. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Ki hazudik a kormányban?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, megvárom miniszterelnök urat a válaszára.

ELNÖK: Miniszterelnök úrnak a második **so-ron következő** azonnali kérdések órájában kell

válaszolnia. Tisztelt Országgyűlés! Hadházy Ákos, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Blabla vagy az igazság?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, megvárnám a miniszterelnök urat.

ELNÖK: Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszterelnök úrnak a második **so-ron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

(16.40)

Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Egyetért-e a kormány Parragh László iparkamarai elnökkel, hogy Magyarországon ma nincs felnőttképzés, itt gyakorlatilag csak pénzmosásról van szó nálunk ezen a címszó alatt?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt... *(Varga Mihály: Itt vagyok, elnök úr! - Közbeszólások, köztük: Itt van! - Gógös Zoltán: Halaszthatatlanul itt van!)* Bocsánat, a forgatókönyvem szerint haladunk. Igen, kedves miniszter úr, közben nem néztem, hogy a miniszter úr a teremben tartózkodik. Tehát megadom a szót. Képviselő úr, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara, valamint vezetője, Parragh László fontos partnere a kormánynak. Eddig számos kérdésben hallgattak rá. Tudomásom szerint az ő javaslatára csökkentették például négy évre a szakiskolai képzést. Ő javasolta, ő diktálta a duális képzés bevezetését is. Ő adta le a megrendelést a kormánynak, hogy idén szeptembertől csökkenteni kell a szakközépiskolákban a természettudományos tárgyak oktatását.

Nemrég azonban Parragh László egy nagyon izgalmas kijelentést tett. Kecskeméten, az 54. közigazgatás-vándorgyűlésen arról beszélt, idézem: „Magyarországon ma nincs felnőttképzés. Itt gyakorlatilag csak pénzmosásról van szó nálunk ezen címszó alatt.” - itt az idézet vége. Innen a parlamentből kívánunk jó reggelt Parragh Lászlónak. Mi már évek óta pontosan erről beszélünk: politikai kapcsolatokkal rendelkező cégcsoportokról és képzőkről, akik a munkaügyi központokkal összefonódva a saját zsebükre játszanak; vagy arról, hogy Magyarországon az uniós átlagtól jóval elmarad a felnőttképzésben részt vevők aránya, illetve arról, hogyan nyúlják le az uniós forrásokat ezen a téren is.

Az LMP reméli egyébként, hogy Parragh László valódi reformokat vár a felnőttképzésben, nem pedig azon kesereg, hogy a mai felnőttképzés egy pénzmo-

sás, mert erre a területre még nem terjesztette ki a befolyását az oligarcháival együtt.

Tisztelt Miniszter Úr! Lehet, hogy Parragh László egy szűk gazdasági oligarchacsoport képviselője, de végre bátran kimondott egy problémát. Megfogadják-e a szavait, nekikezdenek-e a felsőoktatás átalakításának? Felszámolják-e a pénzmosást? Tiszta viszonyokat teremtenek-e ezen a területen? Helyre rakják-e a dolgokat, hogy a hazai felnőttképzés a hazai munkavállalókat szolgálja, ne pedig szűk lobbicsoportok meggazdagodását? Várom válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak. Miniszter úr, parancsoljon!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm szépen a kérdését. Így lesz a bolhából elefánt. Parragh László, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara elnöke a közgazdász-vándorgyűlésen Kecskeméten beszélt erről a kérdésről is, érintette ezt a kérdést. Nem egészen pontosan azt mondta, amit a képviselő úr mondott. Ő úgy fogalmazott, hogy vannak olyan cégek, amelyek pénzmosásra használják fel a felnőttképzési támogatásokat. Így már azért egy kicsit másképp hangzik a mondat.

De nem akarom azt mondani, hogy minden rendben van a felnőttképzésben. 2013-ban fogadtunk el egy új törvényt. Ennek az új felnőttképzési törvénynek az oka pontosan az volt, hogy jól láttuk, hogy akár a hazai, akár az uniós támogatások felhasználása, finoman fogalmazva is, rendkívüli mértékben szabályozatlan. Ennek az új törvénynek az elfogadása után vált lehetővé az, hogy az állam a saját intézményein keresztül is próbáljon meg elsősorban támogatási programokat, felnőttképzési programokat szervezni. Ezzel szerintem jelentős lépést tettünk aziránt, hogy megpróbáljuk azokat a magáncégeket kiszorítani a piacról, amelyek visszaélnék a felnőttképzés lehetőségeivel, alacsony, nyomott áron ösztönözve csak papírokat kínálnak az embereknek, de érdemi képzést nem.

Nem gondolom, hogy ez a munka már véget ért. Mi is látjuk, hogy a piacon még vannak olyan szereplők, akik visszaélnék ezzel a képzési lehetőséggel, de azt kell önnek mondanom, hogy az Európai Unió el is várja azt tőlünk az ilyen támogatások felhasználásánál, hogy ne csak állami szereplők, hanem magán-szereplő piaci szereplői is legyenek ennek a vizsgarendszernek. Folyamatosan monitorozzuk a piacot. Amennyiben ilyen jellegű visszaéléseket tapasztalunk, ott azonnali hatállyal fellépünk.

Hadd tegyem mindjárt hozzá, hogy a bizalom jelentős mértékben nőtt a képzési rendszerrel szemben. Ennek tudjuk be azt, hogy a 2015. évben összesen 190 ezer OKJ-s, azaz államilag elismert szakképesítést szereztek ilyen rendszeren keresztül. Én azt gondolom, hogy még van tennivalónk, de jó úton vagyunk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Kérdezem... *(Ikotity István jelzésére:)* Öné a szó, képviselő úr, viszonválaszra.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Örülök, hogyha eziránt tesznek lépéseket, hogy tisztább helyzetek teremtdjének. Kérdezem... *(Ikotity István jelzésére:)* Öné a szó, képviselő úr, viszonválaszra.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Örülök, hogyha eziránt tesznek lépéseket, hogy tisztább helyzetek teremtdjének. Kérdezem... *(Ikotity István jelzésére:)* Öné a szó, képviselő úr, viszonválaszra.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Örülök, hogyha eziránt tesznek lépéseket, hogy tisztább helyzetek teremtdjének. Kérdezem... *(Ikotity István jelzésére:)* Öné a szó, képviselő úr, viszonválaszra.

Nem a piacot kell sok esetben korlátozni, legalábbis a mi javaslatunk szerint, hanem olyan kontrolltényezőket megtalálni, olyan ellenőrzési rendszereket kialakítani, amelyek nem teszik lehetővé, hogy a felnőttképzésről valaki ennyi év után úgy fogalmazzon, ahogy fogalmazott, hogy ez jelen pillanatban pénzmosást jelent Magyarországon. Köszönöm szépen a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg a miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm, elnök úr, a szót. Képviselő úr szerintem nagyjából azt erősítette meg, amit én is gondolok erről a helyzetről. Nyilván, ahol nem elegendő a jog eszköze, ott hozzá kell nyúlni a szabályozórendszerhez és további, erőteljesebb szigorítást kell végrehajtani azokon a területeken, ahol egyébként ilyen visszaélést tapasztalunk.

Én nem gondolom, hogy nekünk ki kell zárni akár állami, akár piaci szereplőket erről a területről. Azt kell lehetővé tenni, hogy ezek az elsősorban uniós források a lehető legtisztább módon kerüljenek felhasználásra, célba érjenek, hasznosuljanak, és lehetőség szerint azok az emberek, akik erre a képzési formára jelentkeznek, ezeken az oktatásokon részt vesznek, megfelelő képzettséghez jutnak. Úgyhogy, képviselő úr, ha ilyen jellegű előterjesztéssel fogunk élni majd a közeljövőben, akkor azt kérem öntől, hogy támogassa ezt. Köszönöm. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Bartos Mónika, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az igazságügyi miniszterhez: „**Kiállnak-e a nők jogai mellett a nemzetközi és hazai jogvédő szervezetek?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Vízkelety Mariann államtitkár asszonyt jelölte ki. Kérdezem a képviselő

asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. *(Bartos Mónika: Igen, elfogadom, köszönöm.)* Igen. Öné a szó, képviselő asszony.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Nekünk, magyar állampolgároknak vasárnap, október 2-án lehetőségünk lesz arra, hogy véleményt formáljunk az Európai Unió bevándorláspolitikájáról. Lehetőséget kapunk arra, hogy megválaszoljuk, egyetértünk-e azzal, hogy a brüsszeli bürokrácia a tagállamokat és azok állampolgárait, így minket is megkerülve döntson arról, hogy embereket telepítsenek be hozzánk.

A kényszerbetelepítésről szóló jogtalan döntésre most a népszavazás adhat egy politikailag és közjogiilag egyaránt sikeres, demokratikus választ. Azonban a migránkérdéssel kapcsolatban, főleg az esetek egyre szaporodó számát is figyelembe véve, nagyon kevés szó esik a nőket érő hatásokról és a veszélyekről, hiszen a kényszerbetelepítésnek súlyos gazdasági, kulturális és biztonsági kockázatai is vannak. A bevándorlási hullám felőlőtlén kezelése az Európai Unióban jelentős társadalmi feszültségeket okozott és okoz, és ez komoly gondot jelent, veszélyt jelent a nőkre, a hölgyekre nézve.

A bevándorlókat fogadó, korábban békés uniós országokban sajnos az elmúlt két évben jelentősen megnövekedett a bevándorlók által elkövetett szexuális zaklatások és erőszakos bűncselekmények száma. Én szomorúan azt tapasztalom, hogy a nemzetközi és hazai jogvédő szervezetek többsége nem emelt szót a migránsok által a nőket és kiskorúakat érő szexuális bűncselekmények, zaklatások ellen, sőt csak a szolidaritást hangsúlyozzák. Nem veszik észre, hogy a szolidaritást félreértelmező magatartásukkal az európai állampolgárok, az európai rend, a nők, sőt a rászoruló menekültek érdekeit is sértik.

Tisztelt Államtitkár Asszony! Kérdezem, ön hogy látja, a nemzetközi és hazai jogvédő szervezetek mennyire állnak ki *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* a nők jogai mellett. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Megadom a szót Vízkelety Mariann államtitkár asszonynak válaszára. Öné a szó, államtitkár asszony.

(16.50)

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm, hogy kérdésével rámutatott a kényszerbetelepítés egy olyan következményére, amely méltatlanul kevés visszhangot kapott. Ahogyan ön is említette, a korábban békés európai államokban hirtelen megnövekedett a nők és a kiskorúak ellen elkövetett szexuális bűncselekmények száma. Köztudott, hogy szilveszter éjjelén németországi városokban, így például Kölnben tömeges támadásokat követtek el nők ellen. E tömeges támadások gyanúsítottjai újonnan érkezett észak-

afrikai bevándorlók voltak. A támadásnak ország-szerte 1200 nő esett áldozatul. Számos hasonló eset történt azóta Németország, Svédország és Ausztria különböző fesztiváljain és fürdőiben is.

Hazánkban a kormány eredményes intézkedéseinek köszönhetően nem történtek olyan brutális atrocitások, mint Nyugat-Európában. Azonban szomorú tény, hogy a bevándorlók által elkövetett szexuális támadásoknak már magyar áldozata is van. *(Bangóné Borbély Ildikó: ...17 gyerek halt meg eddig családon belüli erőszakban!)* Tehát valós a veszély, hogy egyszer nemcsak Nyugat-Európában, hanem előbb vagy utóbb Magyarországon is mindennaposá válhatnak ezek az események.

Az olyan szervezetek, mint az Amnesty International vagy a Társaság a Szabadságjogokért, úgy tűnik, az illegális bevándorlók érdekeit védik, az emberi jogi normák tiszteletben tartásának jelszavát hangoztatva. Tudomásunk szerint nem emelték fel szavukat a szexuális bűncselekmények áldozatainak megsegítése érdekében, és nem ítélték el nyilvánosan ezeket az eseményeket. Látható, hogy ezek a jogvédő szervezetek nem tesznek semmit annak érdekében, hogy a magyar és az európai nők jogai ne sérüljenek.

Európaiként, az Unió tagjaként kultúránk meghatározó részét képezi a nemek közötti egyenlőség elve. Alaptörvényünk rögzíti, hogy a nők és a férfiak egyenjogúak, és Magyarország külön intézkedésekkel védi a nőket és a családokat. A kormány minden eszközzel segíti a nők és a családok védelmét. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár asszony válaszáat. Viszonválaszra megadom a szót képviselő asszonynak.

BARTOS MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Amikor az Európai Unió atyái az Európai Közösségről gondolkoztak, akkor az elsődleges céljuk az volt, hogy béke legyen Európában, és az európai polgárok békében élhessenek ezen a gyönyörű kontinensen. Nagyon szomorú, hogy európai uniós országok sokaságában vannak már olyan városok, fővárosok és vidéki városok is egyaránt, ahol a nők nem mernek kimenni este az utcára, vagy a családok nem merik a gyermekeiket elengedni a parkokba, a játszóterekre.

Nagyon fontos természetesen a menekültek jogainak a hangsúlyozása, de ha ez egyoldalúan és félreértelmezetten történik, az nem vezet semmi jóra. És nagyon jó lenne, hogyha a nemzetközi jogvédő szervezetek nemcsak az ő jogaikat, hanem az itt élő hölgyek, európai hölgyek, nők és családok jogait is felvállalnák és ezért is küzdenének. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Viszonválasz illeti meg államtitkár asszonyt. Öné a szó.

DR. VÍZKELETY MARIANN igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Teljesen

egyetértek önnel, képviselő asszony, fontos, hogy minden lehetséges módon kiálljunk kultúránk, értékeink, törvényeink védelme érdekében, és felhívjuk az Európai Unió figyelmét a kényszerbetelepítés veszélyeire. *(Bangóné Borbély Ildikó: Miért hal meg hetente egy nő, havonta egy gyerek? - Az elnök csenget.)* Fontos, hogy ne engedjük a nők és a gyermekek alapjogainak megsértését, és megőrizzük az őket megillető különleges alkotmányos védelmet.

Az október 2-ai népszavazás tétje nem kisebb, mint hogy megvédjük Magyarországot a jogsértésektől, és biztosítsuk, hogy a jövőben is érvényesüljenek a nők és a gyermekek alapvető emberi jogai. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Harangozó Gábor, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Tudta! Marcaliban megszűnt a szülészet?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kér választ. *(Harangozó Gábor István: Igen.)* Igen. Öné a szó, képviselő úr.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy is fogalmazhattam volna, tisztelt képviselőtársak, államtitkár úr, a kérdést, hogy: tudta, hogy Somogy megyében látványos szakaszához érkezett az egészségügy összeomlása?

Államtitkár úr, az egészségügy átalakítása jegyében a marcali kórházat integrálták a kaposvári kórházba. Magas minőségű, magas színvonalú, azonos hozzáféréssé és esélyű betegellátást ígértek. Hivatkoztak a humán erőforrás-problémára is az integrációkor, ön azt állította, hogy így most a szakorvosok biztosítása Marcali és környéke lakossága számára sokkal inkább megoldott. Azóta a marcali kórházból jelentős számú orvos távozott. Súlyos munkaerő-problémákkal küszködik a kaposvári kórház is, a probléma olyan súlyos, hogy a folyamatosan leépülő, megszűnő egészségügyi szolgáltatások sorában most - egy orvos halála miatt kialakult kezelhetetlen létszámbéli hiányra hivatkozva -, 2016. szeptember 20-ától bezárják a szülészet-nőgyógyászati osztályt is.

Államtitkár úr, azt ígérték, hogy jobb színvonal lesz. Nem lett, pedig a többmilliárdos fejlesztések után elkésztően építenek le mindent. Önök egyelőbb hozzáférést ígértek, nem lett, hiszen a Marcali és környékén élőknek másfél órára oda-vissza busz-utazást, háromórás utazást vesz igénybe, hogy ugyanazokhoz a szolgáltatásokhoz hozzáférjenek. Államtitkár úr, mikor veszik már észre, hogy hiába állnak ki a marcaliak egy emberként a kórházért, ha nincs az infrastruktúrájának valós gazdája, ha nincsenek források, kiszámítható működési mechanizmus, ez az erőfeszítés semmit sem ér? Ha tényleg fontos lenne önöknek, hogy több gyerek szülessen, akkor nem bezárnák ezt az osztályt, hanem mindent elkövetnének, hogy megmentsék.

Államtitkár úr, mikor fogják már belátni, hogy ez az átalakítás hiba volt, hogy önök az egészségügy átalakításában rossz úton járnak? Tisztelt Államtitkár Úr! Miért akarnak elfekvőt csinálni a marcali kórházból többmilliárdnyi befektetés után? *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót válaszára Rétvári Bence államtitkár úrnak.

Megköszönöm együttműködésüket, és az ülésezetést átadom Latorcai János alelnök úrnak. Köszönöm.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, nemcsak a marcali kórháznak, de minden más kórháznak az lett volna az igazán veszélyes, hogyha a szocialista egészségügyi kormányzás, szocialista-liberális átmokfutás folytatódik tovább, hiszen akkor önök nagyon lelkesen szedték volna a vizitdíjat nemcsak Marcaliban, de mindenhol máshol.

Az önök egészségügyi kormányzásának is vannak eredményei: ugye, 6 ezer dolgozó eltávolítása; 16 ezer ágy felszámolása; 650 milliárd forint kivonása az egészségügyből; 600 kispatika bezárása; az Ekasszából, az egészségügyi alapból csak az utolsó években 200 milliárd forintot vettek ki, 1500 milliárd forint alá vitték azt *(Bangóné Borbély Ildikó: Volt egy kérdés, államtitkár úr!)*, amit mi most visszamelettünk 1700 milliárd forintba... - bocsánat, 2000 milliárd forint fölé; nemcsak 1700-ra, ahonnan önök leépítették, hanem 2000 milliárd forint fölé.

Igyekezünk mindenhol, az ország minden részén, Marcaliban és máshol is fejlesztéseket vinni, továbbvinni. Ön is tudja, tisztelt képviselő úr, hogy a szülészet-nőgyógyászati osztályon az elmúlt években Marcaliban kevesebb mint már 300-an szültek, 300 gyermek született, és ön is tudja, hogy van a szakmai kollégium szülészet-nőgyógyászati tagozatának egy minimumajánlása, hogy mennyi az az esetszám, ami azért szükséges *(Bangóné Borbély Ildikó: 300 gyerek nem?)*, hogy meglegyen az a rutin, meglegyen az a tapasztalat az orvosoknál azért, hogy biztonságban tudjanak megszületni a gyermekek. *(Közbeszólások az MSZP és a Jobbik soraiból.)* Ön is tudja, ez 500. Az az ideális, hogyha három-négy szülés van egy kórházban naponta, de az évi 500 születésszám a minimum ahhoz, hogy biztonságban tudjanak ezek a gyermekek megszületni; legyen hozzá háttér, rutin és tapasztalat. Ez Marcaliban sajnos a gyermekszám alacsony volta miatt csökkent 300 alá.

Éppen ezért nem külön kormányzati döntés szerez, hanem, mondom, a szakmai kollégium szülészet-nőgyógyászati tagozata szövegművek megelőzéséhez adott iránymutatása szerint nem működhet ilyenkor önállóan már egy önálló szülészeti osztály. De mindenkinek ez természetesen Kaposváron biz-

tosított. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Egyperces válaszára megadom a szót Harangozó Gábor képviselő úrnak. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, önnek itt arra kellett volna válaszolnia, hogy miért csinálnak elfekvőt a marcali kórházból azután, hogy 3,5 milliárd forintot költöttek rá. Önöknek Marcali és környékén nem lakossági fórumokat kellene tartani arról, hogy Juncker-képletet hazudjanak bele az emberek szemébe, és nem gyűlöletkampányt kellene folytatnia azért, hogy eltereljék a figyelmet ezekről az igen súlyos problémákról. Összeomlik az egészségügy azért, mert egy orvos meghalt? Be kell zárni egy osztályt? Nem szégyelli magát, hogy erre ilyen válasszal jön ide?!

Államtitkár úr, tudja, miről kellene önöknek beszélni? Hogy a most megjelent KSH-statisztikák szerint Somogy megyében az egészségügyi fizikai dolgozóknak a nettó átlagkeresete 57 564 forint. Ezzel a székelyekkel kellene valamit kezdenie; és azzal, hogy hiába tette bele a város a pénzt ebbe a kórházba, önök hiába hazudoznak nekik összevissza, hogy milyen nagyszerű egészségügyet fognak csinálni, leépítenek, tönkretesznek mindent, és hazugságokkal próbálják meg elfedni. Szégyellje magát, nem fogadom el a választát! *(Taps az MSZP soraiból.)*

(17.00)

ELNÖK: Államtitkár úrnak is egyperces válaszára van lehetősége. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Ön sem a számokkal, sem a műfajokkal nincsen tisztában. Ez nem az interpellációs másfél óra, azon már túl vagyunk, önnek nem kell nyilatkoznia arról, hogy elfogadja vagy nem fogadja el a választ, ez az azonnali kérdés órája, egyrésztől.

Másrésztől azért az szerintem fontos, ha nem önnek, legalább a Marcaliban élőknek, hogy a terveink szerint egy új tízágyas részleg jöhet létre a Kaposi Mór Oktató Kórház marcali telephelyén, amely sürgős ellátást igénylő és helyben biztonsággal megoldható és kezelhető esetek ellátását teszi lehetővé. Marcaliban egyébként mind a sürgősségi osztályon, illetőleg a diagnosztikai vizsgálatokon továbbra is igyekszünk jobb színvonalat garantálni. Ehhez szerencsére végre többletforrás is van, mert önökkel szemben, akik elvettek mindenkitől ebben a kórházban egyhavi bért, mi az orvosoknak most 207 ezer forintot emeljük a bérét, az ápolóknak pedig 66,5 százalékkal emeljük a következő négy évben a bérét. Lehet persze választani, tisztelt képviselő úr, és visszasírni azt az időket; kevesen sírják vissza azokat az

időket *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, amikor betegként vizitdíj réme fenyegetett *(Gógös Zoltán: Akkor működött a kórház!)*, orvosként pedig bércsökkentés volt, most pedig béremelkedés van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban. - Gógös Zoltán: Túl vannak fizetve ezek szerint az orvosok!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Lukács László György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Megy a Palóc a levesbe?”** címmel. Lukács László György képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Nagyon örülök neki, hogy önnel vitathatom meg azt az egyébként szomorú esetet, ami a napokban a szemünk előtt játszódik le. A volt CBA franchise partner Palóc Nagykereskedelmi Kft. ugyanis hosszú, 25 évnyi működés után, úgy tűnik, csődvédelembe menekül, és magára húzta a rolót. Ez csak azért is fontos, mert bár Nógrád megye legnagyobb foglalkoztatója volt, de csődjé, illetve a csődvédelembe való menekülése 1300 embert, illetve 1300 embernek a családját fogja érinteni.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben dr. Tiba István váltja fel.)

Nehéz lehet persze belelátni, hogy mi is okozhatta a csődöt, minden bizonnyal lehetett rá egyébként a kormány eddigi tevékenységének is hatása, hiszen hogyha megnézzük a multik kiszorítását, illetve megregulázását célzó intézkedéseket, tisztán láthatjuk, hogy mind a dohánytermékek forgalmának kiesése, a vasárnapi zárva tartás vagy például a tranzakciós illetékeknek a bevezetése, a reklámadó, az útdíj bevezetése, ezek mind olyan nehezen érintették a céget, hogy az egyébként a 2000-es évektől felfelé ívelő és 2011-2012-ben még pozitív, stabil mérleget produkáló gazdasági társaság megrogyott, és most már az egymás utáni két évben, úgy tűnik, negatív eredményt ért el. A lényeg tehát, hogy egy olyan hazai gazdasági környezet is közrejátszott, amely egy 25 éve jól működő, 27 milliárd forintos árbevételű produkáló cégnek a csődjét jelenti.

Most ott tartunk, tisztelt miniszter úr, és talán önnek is ismerősök lehetnek ezek a boltok, hogy például Nógrád megyében vagy a Heves megyei Poroszlónál, ahol egyébként szerintem már meg is állhatott hasonló boltban, vagy az abádszalóki, vagy például a karcagi boltban, ami ismerős lehet, a dolgozók nem tudják a „hogyan tovább”-ot. Nem tudják, hogy bérüket megkaphatják-e, meg fogják-e kapni az augusztusit, egyáltalán azt sem tudják, hogy hogyan tovább. Jellemzően ezek a családok, akiknek már nincs hová nyúlniuk, nincsenek tartalékaik.

Mindenképpen az is említésre méltó, hogy tekintettel arra, hogy CBA franchise-ról van szó, a kormánynak talán látnia is kellett, hogy közelít a baj.

Éppen ezért tisztelettel kérdezem miniszter urat, mit tegyen ezen 1300 ember és családja, akinek fogalma sincs, hogy mi lesz velük. Látta-e előre a kormány, hogy ilyen komoly baj közelít? Ha igen, akkor miért nem cselekedett? És mit kíván tenni, mit tudnak remélni a nógrádi, hevesi, Szolnok megyei családok, akik a Palóc Nagykereskedelmi Kft. munkáiból éltek? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Varga Mihály miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszter úr, ön a szó.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőház! Tisztelt Képviselő Úr! Épp kapóra jön nekem ez a kérdése, hiszen három nappal ezelőtt épp az ön által említett poroszlói CBA-üzlet előtt álltam meg, és be is mentem ebbe az üzletbe, hogy személyesen tájékozódjak az ott dolgozóktól, hogy mi is a helyzet most, akik elmondták, hogy a múlt héten szabadságon voltak, ezen a héten most behívták őket, de az augusztusi fizetést valóban nem kapták még meg. Tehát ténylegesen az a helyzet, amit az újságok írtak, amit a sajtó megírt. Ez az 1300 dolgozó az augusztusi bérét már nem kapta meg, ahogy ezt ön is említette, ez 80 üzletet érint hat megyén keresztül.

Na most, mit tudunk ilyenkor tenni? Annak a 14 embernek, aki ott dolgozott a poroszlói üzletben, ugyanezt tudtam elmondani, amit most itt elmondok önnek. Először is a piacgazdaság szabályait nem tudjuk felülírni, tehát ha egy cég veszteségesen gazdálkodik, akkor az előbb-utóbb csődbe fog menni. Márpedig a Palóc nagykernek tavaly is közel 2 milliárd forintos vesztesége volt, és a cég már nemcsak tavaly, hanem tavalyelőtt is, az azt megelőző időszakban is egy veszteséges cég volt. Tehát a cég nyilván rossz gazdálkodási helyzetben van, rosszul gazdálkodik, emiatt került, kerül veszélybe ez a 80 üzlet.

Ilyenkor mi egy dolgot tudunk tenni. Egyrészt mindenképpen szeretnénk biztosítani az ott dolgozókat arról, hogy megkapják a megkeresett pénzüket, tehát a Bér garancia Alapból ezt támogatni fogjuk. Másrészt pedig a munkaügyi szervezeten, a kormányhivatalokon keresztül megkerestük már őket abban a tekintetben, hogy ahol lehetséges, ebben a hat megyében munkahelyet kínáljunk a számukra.

Köztudott az önök számára, hogy közel 8 ezer kereskedelmi üres álláshely van a kiskereskedelemben, tehát van lehetőség arra, hogy ebben a hat megyében is el tudjanak helyezkedni ezek az emberek. Szeretnénk mindenképpen támogatni őket abban, hogy ez minél hamarabb megtörténjen. Amennyiben a céget végül is felszámolják *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, remélem, hogy ezt hamar meg tudjuk tenni, a Nógrád megyei esetben már ez a konkrét lépés meg is történt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen. Az egy dolog, hogy én se nyugodtam meg ettől a választól, valószínűleg egyébként a dolgozók sem nyugodhatnak meg teljes egészében.

Miniszter úr, talán még arra kellene választ adni ebben a kérdésben, hogy az az egyébként e mögött a cég mögött is álló CBA kinek az érdekeltségi körébe tartozik. Kik azok, akik láthatták esetleg ezt a közelgő bajt? Van-e bármilyen kapcsolatuk kormánykörökkel? Vannak-e esetleg olyan kapcsolatban a kormányval, hogy tudnak jelezni akkor, amikor egy 1300 főt foglalkoztató, egyébként Nógrád megye legnagyobb foglalkoztatójaként működő gazdasági társaság komoly bajban van? Voltak-e erről információk? Ezt szeretnék igazából a lakosok tudni, hiszen sokan úgy látják, hogy lehet, hogy a kormány elhibázott politikája sodorta ide őket. Sőt, sokan félnek attól, hogy nem fognak tudni ezek után elhelyezkedni, hiszen azt mindannyian tudjuk, hogy ezekben a megyékben, Nógrád megyében, Heves megyében vagy Jász-Nagykun-Szolnok megyében közel sem ideális az elhelyezkedési lehetőség.

Tisztelt Miniszter Úr! Ezekre kérem tehát a választ: volt-e köze a kormánynak, van-e rálátása arra, hogy egyébként *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a CBA-közeli vállalkozás ilyen helyzetbe kerül, és kik egyáltalán ezért a felelősök? Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzásra miniszter úré a szó. Parancsoljon, miniszter úr!

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Tisztelt Képviselő Úr! Mi az emberek oldalán állunk, azon dolgozók oldalán, akik ezekben a CBA-üzletekben dolgoztak. Ezért hangsúlyozom még egyszer, hogy az elmaradt járandóságukat meg fogják kapni, meg kell hogy kapják, ezt a Bér garancia Alapból biztosítani tudjuk, és abban akarunk számukra segíteni, hogy el tudjanak helyezkedni. Csak ebben a hat megyében - Pest, Hajdú-Bihar, Nógrád, Heves, Jász-Nagykun-Szolnok, Borsod-Abaúj-Zemplén - közel 2 ezer üres kereskedelmi álláshely van. Tehát mi abban tudunk segíteni, hogy az elhelyezkedésüket megtalálják.

Ami az ön nyugtalanságát illeti, ezt nem tudom megoldani; ön egy nyugtalan ember, valószínűleg nem lett volna olyan válasz, amit ön el tud fogadni. De azt mindenképpen szeretném hangsúlyozni, hogy a piacgazdaság szabályait senki nem írhatja fölül, sem ön, sem én, sem más. Hogyha egy cég rosszul gazdálkodik, akkor teljesen mindegy, hogy kihez áll közel vagy kihez áll távol, akkor az a cég előbb-utóbb csődbe fog kerülni, márpedig a Palóc nagyker esetében is ez történt, csőd eljárás alatt van a cég. Nekünk most az a legfontosabb, hogy az ott dolgozó *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* embereknek a lehetőséget meg tudjuk keresni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila képviselő úr, a KDNP képviselője, az Országgyűlés jegyzője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Van-e lehetősége a kormánynak a magyar diótermelés növekedésének elősegítésére?”** címmel. Móring József Attila képviselő úr, jegyző úr a szó. Parancsoljon!

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar diótermelés a tavalyi évben kiemelkedő volt. A magyar dió minősége jobb, mint az olasz és az amerikai dióé, feltehetően ennek köszönhető, hogy rendkívül jó a piaca is.

A hazai diófajták nagy előnye, hogy többségük korai érésű, így a külföldi konkurenciát megelőzve, szeptemberben megjelenhetnek a nemzetközi piacon is.

A dió, mint tudjuk, hosszú távú befektetés. Az elmúlt években több termelő érdeklődését is felkeltette, így a korábbi ültetvénytelepítéseknek köszönhetően néhány éven belül akár a duplájára is emelkedhet a Magyarországon megtermelt dió mennyisége.

(17.10)

Az Agrárgazdasági Kutató Intézet jelentése szerint a dió az egyetlen héjas termésű gyümölcs, amelynek a külkereskedelmi egyenlege pozitív. Héjas dióból tavaly több mint 2 ezer tonnát sikerült eladni a külpiacokon, ami ugyan 3 százalékos csökkenést jelent, a kiviteli értéke 1 milliárd 840 millió forintot tett ki. Az árak emelkedtek, a hazai dió termelői ára 2015-ben 13 százalékkal volt magasabb, mint egy évvel korábban, a kilónkénti ár így megközelítette a 3 ezer forintot. Dióbélből tavaly mintegy 2200 tonnát értékesítettek a termelők. Ez utóbbi kategóriából főként a francia és a német piacra szállítanak, de jelentős az Egyesült Királyságba irányuló kivitel is.

A szántóföldi termesztésben a KSH adatai alapján mintegy 4551 hektáron termesztettek Magyarországon diót, amelyből átlagosan 1-1,5 tonna termés-átlagot, 2015-ben 6717 tonnát tudtak a gazdálkodók begyűjteni.

Tisztelt Államtitkár Úr! A termelés növekedése és az export további bővülése érdekében milyen eszköztára van a kormánzatnak? Miben tudja segíteni a hazai gazdákat e célok elérése tekintetében? Várom a tisztelt államtitkár úr válaszát. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Nagy István államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársam! Aki diófát ültet, az bíz a jövőben, hiszen nem a holnapnak, hanem a holnaputának ültetjük, inkább úgy fogalmaznék, hogy aki ma ültet, az az unokájának tesz jót.

Hazánkban az 1990-es évek végén 3 ezer tonnás termésmennyiséggel számolhattunk. Az elmúlt évek folyamatos fateremtésének köszönhetően ma már elmondhatjuk, hogy 6 ezer tonna termésmennyiség realizálódhat egy évben. Talán nem mindenki számára ismert, de büszkék lehetünk rá, hogy Magyarországon az ön választókerületében található Közép-Európa legnagyobb egybefüggő dióültetvénye.

Az ültetvénytelepítést támogató pályázatra a diótermesztők eddig közel 300 millió forint értékben pályáztak mintegy 217 hektár területen, és folyamatosan várjuk a további kérelmeket. A kertészek hamarosan gépbeszerzésre is benyújthatják igényüket, a rendelkezésre álló 18 milliárd forintos keret terhére. A várhatóan októberben megjelenő pályázat a kertészeti termeléshez kapcsolódó munkagépek, eszközök beszerzésére biztosít támogatást. Idén még egyszer lehetőség nyílik az agrár-környezetgazdálkodási támogatás elnyerésére is: az új felhívás keretösszege 40 milliárd forint lesz, amelyből 15 milliárd forint a szőlő- és gyümölcsültetvényesek részesedése lesz.

A 2015-től bevezetett, termeléshez kötött támogatás révén a dióültetvények is támogatásban részesülnek. Az a terület minősül jogosult területnek, amelyen hektáronként legalább 100 darab, 50 évesnél nem idősebb diófa található. A támogatás összege 2015-ben hektáronként 99 516,5 forint volt, hasonló nagyságú támogatásra lehet számítani a 2016. évben is.

A dióültetvényvel rendelkező termelők gázolajjövédékiaadó-visszatérítést is igénybe vehetnek *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, és ezenfelül az FM a gyümölcsösültetvények műveléséhez is támogatást nyújt, 2015-ben mintegy 314 millió forintot. Majd folytatjuk, köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most Móring József Attila képviselő úr a szó egy percben.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a választát. Jó és megnyugtató látni azt, hogy a kormány nemcsak a szavak szintjén vállal felelősséget a diótermesztők iránt, hanem a felelősséget valódi cselekedetekkel és támogatási lehetőségekkel is biztosítja. Abban is bízom továbbá, hogy a kormány a rendkívüli helyzetekre is igyekszik majd a lehető legjobb módon felkészülni, gondolok itt a mezőgazdasági termelésben komoly gondokat okozó fagy- és jégkárokra is.

Válaszát a lengyeltóti gazdák és a környékbeli gazdák nevében is tisztelettel köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzválaszra az államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. A képviselőtársam éppen mondta, hogy tavaly nagyon

jó termés volt, idén viszont, tudjuk nagyon jól, a fagy elvitte, és bizony nagy gondok lesznek az elszámolásnál.

Az agrárkárenyhítési rendszerhez csatlakozott termelők az igazolt káraik után kárenyhítő juttatásban részesülhetnek, a rendszert a Földművelésügyi Minisztérium folyamatosan fejleszti. A tavaszi fagykárral és jégesőkárral érintett településen gazdálkodók kamat- és költségmentes hitelt vehetnek igénybe a 2016. november 30-ig megkötött hitelszerződéseik után.

Remélem, hogy az általam ismertetett támogatási konstrukció és a kárenyhítés rendszere elő fogja tudni segíteni a hazai termelés növelését, a gazdálkodás még eredményesebbé tételét, a biztos exportpiacaink megtartását, sőt a kiváló minőségű magyar dió további exportpiacokon történő megjelenését, hogy mindnyájan, mi is ültethessünk egy-egy diófát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hadházy Ákos képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Tudományos szintre emelte a kormány a korrupciót?”** címmel. Hadházy Ákos képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A GOP 1.1.1-11 piaciorientált kutatás-fejlesztés fantázianévű programjában rákkutatásra kapott egy üzleti tanácsadó cég összesen 300 millió forint támogatást. Ebből ő 55 millió forintot csippentett ki, de nem is ez ebben a legkínosabb, hanem az, hogy volt neki két konzorciumi társa. *(Dr. Rétvári Bence Mórning József Attilával beszélget. - Az elnök cseppet.)* Az egyik egy Avidin Kft. nevezetű, valóban kutatással foglalkozó cég, ő 108 millió forintot költött anyagköltségre és 36 milliót személyi költségre. Viszont a másik konzorciumi tag a Szegedi Tudományegyetem volt, ő 37 millió forintot költött anyagköltségre és 141 millió forintot személyi költségre, ami egészen hihetetlen.

Ez egy egyéves kutatás volt, egy év alatt ezt lefolytatták. Ebből a pénzből 12 professzor bérét lehetett volna fizetni. Egészen elképesztő, ez egy viszonylag egyszerű kutatás, vírussal fertőztek sejtenyészetet, és itt citopatógen hatást, génexpressziókat figyeltek. Nyilvánvalóan néhány laboránsal, néhány doktorandusszal egy professzor irányítása alatt ezt meg lehet csinálni. Egészen hihetetlen: 12 professzor bérét vették le!

Az a baj, úgy tűnik, hogy ez nem egyedi eset. A GINOP 2.3.2-15 programban elő is írják, hogy minimum 30 százalékát a kutatási projekteknek személyi költségre kell venni. Egy egymilliárdos projekt esetében évente hét és fél professzor dolgozna ezeken a projekteken, azonban az a tapasztalat, hogy vannak olyan projektek, ahol 70 százalékát személyi költségre állították be. Az a kérdés, hogy ezt hogyan merik megtenni, hiszen ez egészen hihetetlen, illetve önök

támogatják-e ezt a gyakorlatot, hogy a kutatási projektek 70 százaléka személyi költség. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt képviselő úr, a mi tárcánk az EFOP-projektekkel foglalkozik, nem a GINOP-projektekkel, de ön már mindenkit megvádolt itt korrupcióval, csináltam egy rövid listát: egri főiskola, Kaposvári Egyetem, Pannon Egyetem, Szent István Egyetem, Szegedi Tudományegyetem, Kodolányi János Főiskola, Óbudai Egyetem, és még sorolhatnék rengeteg más képzőszervezetet is, szinte már nincs olyan szervezet Magyarországon, aki az ön széles portfóliójában ne szerepelt volna, és amely területeken legalábbis ön különböző zűrös, zavaros, visszaélésgyanús ügyeket ne látna.

Nyilván az azonnali kérdés műfaja nem alkalmas arra, hogy ön föláll, mond egy projektet, és elmondja, hogy melyik egyetemen mennyit költöttek rá, vagy melyik kft. hogyan, miként költött. Nyilván ennek más műfajai vannak, ha ezekben az ügyekben ön szeretne tényeket, adatokat megtudni, de ezek kint is vannak az interneten, onnan is tájékozódhat, az elszámolásokból is tájékozódhat, a projektgazdákhoz, a különböző beszerzések kiíróihoz, a kedvezményezettekhez adatigényléssel fordulhat, és tőlük ezeket az információkat beszerezheti.

Azzal persze, hogy információból többet szerez ön be, nem biztos, hogy ebben bármifajta visszaélésre is bukkan. Ha ön pedig visszaélésre bukkan, akkor nyilván megvan a lehetősége, hogy ezt megtegye nem politikai, hanem jogilag értékelhető eszközökkel. Úgy látom, ön ebben kevésbé aktív, inkább politikailag szeret ezekről a témákról beszélni. Nyilván mindig mindenhol vannak olyanok, akik nem nyernek, akik alul maradnak, nyilván azok bőven szolgáltathatnak adott esetben akár még információkat is valakiknek.

Nem tudom, hogy önnél ez így van-e vagy nem így van, mindenesetre attól, hogy ilyen számokat elmond egyébként a mi tárcánkhoz közvetlenül nem is kapcsolódó projekt kapcsán, szerintem előrébb sem a hatékonyság tekintetében, sem politikailag nem vagyunk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egy percre a képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. HADHÁZY ÁKOS (LMP): Köszönöm szépen, hogy felemlítette az egyéb példákat is, itt én egyetlenegy kérdést tettem fel. Ön szerint az helyénvaló-e, hogy egy projektben a Szegedi Egyetem 40 millió forint anyagköltséget és 141 millió forint személyi költséget számol el? Ilyen egyszerű volt a kérdés, nem kellene teljesen másokról beszélni. De ha a

többet említi, majd azokat is előrehozzuk, elővesszük, itt más egyetemeket mondott.

Akkor felteszek még egy kérdést, erre is csak azt mondja, hogy helyénvaló vagy sem.

(17.20)

Arra válaszoljon, hogy ön szerint helyénvaló-e, hogy a Kaposvári Egyetem egy 250 millió forintos mikotoxin-kutatásból, volt rá hat hónapjuk, ebből 25 millió forintot arra fizetett, hogy egy tanulmányt íratott egy olyan kft.-vel, amelyik egy éve alakult, és a tanulmánynak az volt a címe, hogy hogyan lehet bevonni az ifjú doktoranduszokat ebbe a mikotoxin-kutatásba. Annyit mondjon csak, hogy egyetért vagy nem ért egyet vele.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Képviselő úr, ha ebben bármifajta szabálytalanságot lát, ön is tudja, ön is ismeri, hogy miként lehet ezekben az ügyekben a szabályosságot kivizsgáltatni (*Gógös Zoltán: Nem azt kérdezte. - Dr. Hadházy Ákos: Egyetért vagy nem?*), nyilván meg lehet minden esetben nézni. Tegye meg ezt!

Ön ebben nem annyira jár elől; látom, hogy minden héten önön egy nyomás van, most már nemcsak csütörtökönként, de hétfőnként és keddenként is lehet, hogy nyomás legyen, hogy valami bombasztikus dologgal előálljon. Nyilvánvalóan ezt bizonyos ideig lehet vinni. Nem tudom, ha ön ezt a politikai pályát választja magának, abba nekünk beleszólásunk nincsen, tegye ezt, ha így gondolja.

Nyilvánvalóan az, hogy egy konkrét esetben szakmailag mi hogyan helyes és nem helyes, én ezeknek a toxinoknak, bevallom őszintén, szakértője nem vagyok, szerintem viszonylag kevesen vannak a teremben, akik azok. Ön úgy látszik, mindennek a szakértője az EU-s források felhasználása kapcsán. Ha úgy gondolja, hogy bármi szabálytalan volt, ön is tudja, hogy milyen ellenőrzési mechanizmusok vannak, ön is tudja, hogy ki milyen felelősséggel rendelkezik, akkor lépjen ott. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! 17 óra 22 perc van, az azonnali kérdések végére értünk.

Most soron következik a megyei könyvtárak és a **megyei hatókörű városi múzeumok feladatának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Cseresnyés Péter, Vigh László és Dunai Mónika fideszes képviselőtársaink által benyújtott előterjesztés T/12066. számon a par-

lament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Vigh László képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben, aki felszólalását a helyén mondja el. Parancsoljon, képviselő úr!

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló korábbi módosítás alapján a megyei múzeumok és a megyei könyvtárak a megyeszékhely, megyei jogú városok fenntartásába, a megyei múzeum tagintézményei pedig az illetékes települési önkormányzatok fenntartásába kerültek.

A feladat ellátását közvetlenül szolgáló és ahhoz szükséges ingó vagyontárgyak térítésmentesen a fenntartó önkormányzatok tulajdonába kerültek. Az akkor elfogadott jogszabály azonban nem rendelkezett a könyvtári és a múzeumi feladatellátást szolgáló ingatlanok átadásáról. Az ingatlanok a magyar állam tulajdonában maradtak, és a közművelődési intézmények vagyongazdálkodási jogosítványt kaptak. Az így kialakított hármas fenntartói konstrukció azonban nehezítette az intézményi feladatellátást, a pályázati részvételt, valamint a szükséges fejlesztések gyors és hatékony végrehajtását.

Ezért az Országgyűlés 2015 júniusában elfogadta a megyei könyvtárak és a megyei hatókörű városi múzeumok fenntartásának ellátását szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló törvényt. Ennek eredményeként a megyei múzeumok és a megyei könyvtárak feladatellátását szolgáló ingó és ingatlan vagyontárgyak a vagyontáradást igénylő fenntartó önkormányzatok tulajdonába kerültek, segítve ezzel az önkormányzati kötelező feladatok hatékonyabb és eredményesebb ellátását.

A törvény előkészítése során Zalaegerszeg megyei jogú város is megküldte azon ingatlanok listáját, amelyeket a fenti feladatok ellátására tulajdonba kíván venni. Ebben szerepelt a Göcseji Múzeumnak is helyet biztosító 217/6 helyrajzi számú ingatlan is, amelynek azonban csak 15 százalékát használta a város önkormányzata múzeumi célokra. Az ingatlan jelentős részén kiemelt államigazgatási feladatot lát el a Zala Megyei Kormányhivatal, többek között népegészségügyi és fogyasztóvédelmi feladatokat, így indokolt a kormányhivatal vagyongazdálkodási jogának ismételt biztosítása az ingatlan fejlesztése és eredményes kezelése érdekében. Zalaegerszeg megyei jogú város polgármesterének írásbeli nyilatkozata és hozzájárulása alapján az önkormányzati feladatok ellátását az ingatlan csak kisebb részben szolgálja, így egyetért azzal, hogy törvénymódosítással ismét állami tulajdonba kerüljön az ingatlan. A törvény ezen irányú módosítása nem érinti a sarkalatos rendelkezést.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa az önkormányzat és az állami vagyongazdálkodó által is támogatott javaslat elfogadását.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Hoppál Péter államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót, államtitkár úr. Államtitkár úrnak 30 perces időkeret áll rendelkezésére. Megvárom, amíg fölteszi a mikrofont. Köszönöm szépen. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. HOPPÁL PÉTER, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! A közgyűjtemények fenntartói köre és a finanszírozási háttér az elmúlt, nagyjából fél évtized során valóban jelentősen átalakult. Ahogy képviselő úr is elénk hozta, a megyei feladatokat ellátó múzeumok, illetve könyvtárak hálózata a helyi önkormányzatok fenntartásába került át, és nem álltunk meg a félúton, mivel az önkormányzatok indítványt tettek egy újabb módosítás irányába, ezért a kormány támogatta azt a kezdeményezést nagyjából fél évvel vagy pontosabban egy évvel ezelőtt, amely kezdeményezés következtében az ön által is említett vagyontárgyak, ingó és ingatlan vagyonok a már fenntartói joggal rendelkező önkormányzatok kezébe kerültek át. Magyarul, a törvény legutóbbi módosítása egy olyan jelentős feltökésítést jelentett az önkormányzatok irányában, hogy a feladathoz ingatlan és ingó vagyont is adott át a törvény.

Ehhez a törvénymódosításhoz egy nagyon jelentős, 170 tételből álló mellékletet állított össze a szakárca, és ezt a mellékletet a Megyei Jogú Városok Szövetségével, különböző szakmai szervezetekkel koordináltan és maguknak a megyei önkormányzatoknak a nyilatkozata alapján állítottuk közösen össze. Azt gondolom, hogy ez az irány mindenképpen helyes és az önkormányzatiság, a szubszidiaritás elve szerint egy már korábban is kívánt lépéssor volt.

Ami a törvény érdemi részét illeti, és amihez most egy módosító indítvánnyal önök hozzájárultak, természetesen meg kellett vizsgálni idővel, hogy az önkormányzatok tulajdonába átkerült ingatlanok a további felhasználás tekintetében teljesskörűen az önkormányzat feladatát hivatottak-e szolgálni, és erre fel is hívtuk, a kultúráért felelős államtitkárság is az önkormányzatok figyelmét, hogy a vagyonátadást követően vizsgálják meg annak mikéntjét, hogy mely átkerült ingatlanok milyen mértékben szolgálják azt a célt, amit maguk az önkormányzatok kezdeményeztek, és az egyéni képviselők teljes körben támogatták is ezt a felvetést.

A törvény ingatlanmellékletének összeállítását tehát gondos előkészítés előzte meg, ennek során az önkormányzatok az említett Megyei Jogú Városok Szövetségén keresztül megküldték az Emberi Erőforrások Minisztériumának és a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnak azon ingatlanok listáját, amelyeket önkormányzati tulajdonba kívántak átvenni. A törvény mellékletét képező ingatlanlista ilyen módon alakult tehát ki, ahogy az imént ezt jeleztem. A tapasztalatok azt mutatják, hogy többek között épp a

napjainkban zajló „Modern városok” program keretében vagy az egyéb európai uniós forrásokból megvalósuló ingatlanfejlesztések sikeres megvalósításában kiemelten fontos, könnyítő körülmény a tulajdonosi viszonyok eszerint történt megváltoztatása, a fokozottabb önkormányzati felelősségvállalás hosszú távú megteremtése.

(17.30)

Ne felejtjük, hogy a kulturális intézményrendszer az elmúlt években nagyrészt a hazai, részben hazai, részben uniós források bevonásával látványos eredményeket tudott elérni a kulturális értékek széles körű megismertetésében, a hozzáférési lehetőségek kiszélesítésében és a modernizációban. A tulajdonba adásról szóló törvény igen sarkalatos garanciákat is tartalmaz, az átadott vagyon kulturális közfeladatok ellátásához kötött. Ugye, a törvény úgy fogalmaz, hogy a vagyon átadásakor nyilatkozik az önkormányzat, hogy ilyen feladatot végez az átadott ingatlanban. Tehát más funkcióra nem lehet felhasználni, illetve az átadott vagyont az önkormányzatok nem idegeníthetik el. Ezek elég szigorú, sarkalatos szabályozások.

A most előttünk lévő T/12066. számú törvényjavaslat, amelyet Vigh László képviselő úr Cseresnyés Péterrel jegyez, azt célozza, hogy a tulajdonba adásról szóló törvény melléklete, amiről szó van, egyik tétele, a 147. számú tétel, tehát a Zalaegerszeg belterületén lévő 2017/6. helyrajzi számú ingatlan vonatkozásában... - változtassa meg a törvényt, és kerüljön ismét állami tulajdonba. Ez egy felelős önkormányzati indítvány, merthogy megtekintették az 1 hektár 1143 négyzetméter területű, kivett irodaház típusú, megjelölésű ingatlannak a feladatkörét, és azonosította az önkormányzat, hogy ennek csak kisebb részét fogja használni a Göcseji Múzeum, így annak a Zalaegerszeg megyei jogú város önkormányzata tulajdonában való tartása nem indokolt a későbbiekben. Az önkormányzat az ingatlan állami tulajdonba való visszaadásával és egy határozott részének vagyongazdálkodásba vételével kívánja rendezni a jogi státuszát. A kulturális helyettes államtitkárság, ilyen módon a kormány véleménye erről a törvényjavaslatról támogató, amely szerint a felelős önkormányzati gazdálkodás a jövőt illetően a múzeum vonatkozásában vagyongazdálkodási jogot kíván érvényesíteni, és az állam számára visszaadandó tulajdoni értékről tesz indítványt.

Az MNV Zrt. vagyongazdálkodási főigazgatóságának álláspontját is birtokoljuk, eszerint a törvény módosításán túl nem mutatkozik más gyakorlati megoldási lehetőség az adott ingatlan állami tulajdonba való visszavételére, magyarul, egy ilyen mellékletben szereplő egy tétel módosításához is feltétlenül szükséges az adott törvény megnyitása. Ez azonban hozzáárulhat ahhoz, hogy Zalaegerszeg megyei jogú város önkormányzata attól függetlenül, hogy a tulajdonjogba bejegyzésre került-e már az ingatlan-nyilvántartás vagy sem *(sic!)*, így a legjog-

szerűbb eljárás keretében kezdeményezi az említett vagyonszeresét.

A törvényjavaslat szakmailag teljes mértékben megfelel a jogi és a műzeumi elvárásoknak is. Tisztelettel kérem önöket, az Országgyűlés plenumát, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását, esetleges jobbító szándékukat, módosító indítványaitak köszönettel vesszük. Az elmúlt napokban néhány önkormányzat részéről értesülhettünk arról, hogy a megnyitott melléklet vonatkozásában néhány önkormányzat a Megyei Jogú Önkormányzatok Szövetségének koordinációjában hasonló korrekción gondolkodik. Ennek értelmében a beadható módosító indítvány határidejéig, amennyiben érkeznek még módosító indítványok, tisztelt elnök úr, nyilvánvalóan még a lista kiegészíthető a jövőben.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólások következnek, viszont arról tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy nem minden frakció akar élni a vezérszónoklattal.

Ennek megfelelően elsőnek az MSZP képviselőcsoportja él a vezérszónoki felszólalás lehetőségével. Megadom a szót Teleki László képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

TELEKI LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Szocialista Párt elég sokat gondolkodott azon, hogy támogassa-e ezt a törvényt vagy ne. Én, mivel az országos listáról kerültem zalai képviselőként a parlamentbe, kértem a frakciót, hogy támogassák, és a támogatás oka elsősorban az, hogy a Zala megyei polgárok járjanak jól. Viszont szeretném arra felhívni az Országgyűlés figyelmét, hogy a 2010 óta eltelt időszakban látszik a kapkodás és a központosítási hatalomvágy, ami jellemezte a kormányzatot, mert volt egy időszak, amikor ezt az intézménykoncentrációt megpróbálták úgy gyakorolni, hogy semmilyen előzetes véleményt nem kértek ki semmilyen érdekvédelmi szervezettől, semmilyen civil szektortól, vagy éppen hatástanulmányt sem készítettek. Ennek abszolút látszik az eredménye, mert a mostani törvénymódosítás pont erről szól, hogy ezt próbálják meg valamilyen szinten kezelni.

Ezért tehát azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne akár ennél a törvénynél, akár sok más törvénynél jobban körüljárni, hogy mit is szeretne a kormány, és hatástanulmányokat készíteni annak érdekében, hogy egy-két éven belül ne változtassunk újra és újra; nem azért, mert feladata van az Országgyűlésnek, hanem maguk a helyi emberek nem tudják, hogy az intézmény éppen kinek a tulajdonában van, és a működési rendszerét sem ismerik. Tehát átláthatatlanná válhat ebben az esetben. Ezért azt gondolom, hogy mindenképpen egy kormányzatnak hosszú távon kéne gondolkodni akkor, amikor a helyi intézményekről dönt, és különböző előterjesztéseket tesz.

Tehát ebből adódóan, hogy látható legyen az, hogy a Magyar Szocialista Párt a helyi embereket, polgárokat támogatja, ennek hatására döntött úgy a frakció, hogy támogatni fogja ezt az előterjesztést, de számtalan olyan dolgot lehetne még mondani, amit fel is jegyeztem magamnak, hogy egyébként, ha a következő időszakban újra ugyanazt a szisztémát fogják használni, és ugyanúgy nem fognak szakmai egyeztetéseket folytatni, akkor nagyon nehezen lehet ilyen dolgokat támogatni, mert egyszerűen nem szabad támogatni, ha a szakmai véleményeket nem hallgatják meg, és nem próbálják meg beépíteni a döntéshozatali mechanizmusba.

Ezért tehát nemcsak ennél a törvénynél, mint ahogy mondtam, hanem számtalan más törvénynél tapasztalható, hogy ez a központosítás, amit elkezdtek, nem vált be. És az is látszik, hogy az önkormányzatoknak adtak egy bizonyos lehetőséget és szabadságot, volt egy ilyen politikája a Fidesz-kormányzatnak, majd azt követően azt is lehetett látni, hogy megvonja azt a szabadelvű gondolkodást az önkormányzatoktól, amit adott, és hirtelen újra centralizálni kezdte, majd újra megpróbálja olyan irányba terelni, hogy azt mondja, hogy nektek jobb lesz, ha ez kijön innen, és állami tulajdonban lesz, nem lesz rá gondotok. Viszont azt gondolom, hogy sokkal több lehetőséget kéne adni az önkormányzatoknak, és autonómiát kellene jobban biztosítani nemcsak az intézmények fenntartásában, hanem az intézmények működtetésében. Ebben kellene a Fidesz-kormányzatnak jobban és hatékonyabban közreműködni.

Tehát ezért a Magyar Szocialista Párt, annak ellenére, hogy lát nagyon sok olyan problémát az elmúlt években, amely miatt nem lenne szabad támogatni, viszont a Zala megyei emberek érdekében a Magyar Szocialista Párt mégis támogatni kívánja ezt az előterjesztést, amelyet a két Zala megyei képviselő előterjesztett. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt előterjesztő Képviselőtársam! Én magam is a frakcióm nevében azt tudom mondani, hogy támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot, annak ellenére, hogy maga az indokolásrésze a törvényjavaslat írott szövegének vajmi keveset árult el a valódi szándékokról. Itt most több minden elhangzott a Házban.

Mi magunk is próbáltuk volna saját önkormányzati képviselőinket megkérdezni arról, hogy vajon mi lehet a valódi indok ezen tulajdonváltás kapcsán, és reméljük, csak remélni tudjuk, hogy a fejlesztési szándékok, amelyekről itt többen szövegtak már, azok mögött nincs olyan motívum, ami miatt egyszer majd kénytelenek lennénk megbánni az igen szava-

zatunkat, és a jelenlegi törvényalkotói indokokat felülírni, vagy megmásítani.

Továbbra is elég nehezen tudjuk azt a mi részünkről elfogadni, hogy most már tényleg többedjére történik tulajdonváltás állam és önkormányzatok között, jellemzően ez inkább államosítást jelent, mint az önkormányzatok helyzetbe hozását. Most éppen ez a szituáció azért kevésbé kritikus, de általában az államosítást ilyen értelemben el szoktuk utasítani.

(17.40)

Ugyanakkor azt még hozzá kell hogy tegyem, különösen Hoppál Péter államtitkár úr expozéjával vagy hozzászólásával kapcsolatban, hogy talán nem utólagos vizsgálattal kellett volna eldönteni, hogy az egykoron, 2015-ben megalkotott törvény valóban alá volt-e támasztva vagy sem. Tehát talán érdemes lett volna már akkor úgy megalkotni a törvényt, hogy az ott előterjesztett ingatlanok sora mind azt a törvényalkotói szándékot fejezi ki, amire az akkori törvény született.

Tisztelettel kérdezném, hogy ha az államtitkár úrnak van esetleg olyan konkrét tudomása arról, hogy milyen további ingatlanokról fogunk majd dönteni akkor, amikor ezt a törvényt megszavazzuk, akkor tárja most itt a Ház elé, mert azért talán az is befolyásolni fogja a szavazatunkat, ha kiderül, hogy tömegével fognak még ilyen önkormányzati javaslatok vagy állami igények jelentkezni.

Összességében, tehát még egyszer azt tudom mondani, hogy támogatni fogjuk a javaslatot. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Az LMP képviselőcsoportjából Iktóty István képviselő úr a vezérszónok, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A megyei könyvtárak és a megyei hatáskörű városi múzeumok feladatának ellátására szolgáló egyes állami tulajdonú vagyontárgyak ingyenes önkormányzati tulajdonba adásáról szóló 2015. évi LXXV. törvény módosításáról szóló, most tárgyalandó javaslat egy tavaly elfogadott törvényi változáshoz kapcsolódik. Tavaly nyáron arról döntött a parlament, hogy a kulturális intézmények addigi működésében tapasztalható háromszereplős megoldást egyszerűbbé teszi, addigra ugyanis - egyébként a jelenlegi kormánynak is köszönhetően - egy olyan kaotikus struktúra alakult ki, hogy az állam tulajdonosként jelent meg, az intézmények vagyongazdálkodók voltak, az önkormányzatok pedig mint fenntartók kaptak szerepet az intézményrendszer működtetésében.

A törvényt módosítás után a megyei múzeumokat és a könyvtárakat fenntartó önkormányzatok tulajdonába kerültek a feladatellátást szolgáló ingatlan vagyontárgyak. Az LMP részéről mi is pozitív lépés-

nek értékeltük ezt, hogy az önkormányzatoknak visszaadták ezeket az ingatlanokat. Mindenképpen kedvező lépés ez akkor, amikor általánosságban éppen ellenkező folyamatok zajlanak: az önkormányzatoktól elveszik a feladatokat, mindent államosítanak, a vagyontárgyakat ingyenes használatba veszik, az önkormányzatiságot kiüresítik, ahogy korábban képviselőtársaim már erről beszéltek. A helyszín mozgásterét minimálisra csökkentik, a helyi lakosság beleszólását a közügyekbe pedig lekorlátozzák. Legálább a múzeumi, könyvtáros területen ezzel szembe mentek, és erősítették egy kicsit a településeket.

A jelenlegi módosítás a tavaly elfogadott törvényen korrigálna minimálisan. Arról van szó, hogy egy év után kiderült, Zalaegerszegen az egyik ingatlan tulajdonjogát bár odaadták az önkormányzatnak, az mégsem tart rá igényt, a konkrét ingatlanok ugyanis csak 15 százalékát használják kulturális célokra. Ezért most visszavenné az állam a tulajdonjogot, miközben minden marad a régiben, az intézményből nem kell kiköltöznie a kulturális funkcióknak sem.

Az egészben az a fura, hogy miért csak egy év után változtatják ezt meg. Korábban nem egyeztetettek az önkormányzattal? Tévedésből adták oda az ingatlant? Mi történt az elmúlt egy évben? Persze az is lehet, hogy ha esetleg nem kapkodva benyújtott egyéni képviselői indítványok formájában toldozgatnák-foltozgatnák a törvényeket, ahogy tették tavaly is egyébként, akkor el lehetne kerülni ezeket a tévedéseket és hibákat. Nyilvánvaló, hogy a 2015-ös javaslatot benyújtó Kucsák Lászlóék nem tudtak minden önkormányzattal egyszerre konzultálni és kiszűrni az ilyen és ehhez hasonló hibákat. A kormány feladata lenne, tölle várnánk ezeket a fontos, egyébként tavaly is kétharmaddal elfogadott módosításokat. De ha túllépünk a kormánypártok kapkodásán és társadalmi egyeztetéseket megkerülő jogszabályalkotásán, akkor érdemes még elmondani pár dolgot.

Annak örülünk, hogy miután nyugvópontra került a könyvtárak és a múzeumok helyzete, már ami a tulajdonosi és fenntartói viszonyokat illeti, most nem bolygatják újra ezeket az állapotokat. De ez csak egy szükséges és nem elégséges módosítás volt tavaly, valódi fejlődést pluszforrások érezhető bevonása nélkül továbbra sem fogunk tapasztalni. Egy eleve kivéreztetett önkormányzati rendszerben - korábban is elmondtuk - nem lesz sikeres a helyi kulturális intézményrendszer működtetése. És újra és újra el kell mondanunk azt az alapvető kritikánkat a kormány kulturális politikájával kapcsolatban, hogy itt valójában szó sincs arról, hogy minél több ember kulturális értékekhez való hozzáférést támogatók, pláne nincs szó arról, hogy a kulturális értékkeresésben való részvételt erősítsék.

Amikor százmilliárdokat költenek el megalomán tervekre, Várba költözésre, Várnegyedre, zöldfelületeket lebontó Liget-projekttekre, akkor teljesen egyértelművé válnak a valódi célok. Az egész kulturális költségvetés az elit és a főváros kultúráját célozza, nekik kedvez, a vidéket és a kultúrához jelenleg hozzá nem jutó több millió embert cserben hagyják.

Ebből a szempontból, bár a könyvtárak és a múzeumok valóban fontos szerepet töltenek be a helyi kulturális élet fellendítésében, ahhoz, hogy ez a valóságban megvalósuljon, teljesen más kormányzati vízióra és célkitűzésekre lenne szükség.

Az LMP továbbra is tartja azt az állítását, hogy a félmegoldások és a vidék kultúrájának csak néha-néha valamit juttató intézkedések érdemi eredményt nem fognak hozni. Ezzel egyetemben nyilvánvalóan nincs kifogásunk a törvény ezen módosításán, és támogatni fogjuk azt. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdem, kíván-e valaki a vitában még felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdem Vigh László képviselő urat az előterjesztő képviselőjében, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

VIGH LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném megköszönni az MSZP-nek, a Jobbiknak és az LMP-nek a támogatását.

Teleki László MSZP-képviselő úrral abban egyetértek, valóban helyi ügyről van szó, és a helyi ügyeket a helyi képviselőknek kell támogatni. Amiben viszont nem értünk egyet, feljegyeztem képviselő úrnak az egyik mondatát, hogy nem tudják az állampolgárok, hogy kinek a tulajdonában van az ingatlan, kinek a tulajdonában van egy intézmény. Szeretném elmondani, hogy a Hevesi Sándor Színház Zalaegerszegen a megyei közgyűlés tulajdonában volt, most a város tulajdonában van, a megyei színház nagyon jól működött, a városi színház is jól működik. Az embereket, ne haragudjon, képviselő úr, nem nagyon érdekli, hogy kinek a tulajdonában van a színház, inkább az érdekli, hogy jó darabokat látunk-e, ez nagyon fontos. És hogyha rátérhetnék a múzeumra, egy múzeumnál sem az dönti el, hogy állami vagy megyei vagy városi tulajdonban van.

Azt mondta képviselő úr, hogy szabadabb önkormányzatok. Én azt gondolom, hogy egy óriási váltás történt az önkormányzati rendszerben. Én is voltam polgármester húsz évig, és akkor azon vitáztunk, hogy miből vegyünk el mennyi pénzt, mert egy iskolafenntartáshoz 40 százalék támogatást kaptunk és 60-at hozzá kellett tenni, és sok önkormányzat azt mondta, nem az akarattal van gond, hanem a lehetőséggel. Azt gondolom, hogy az önkormányzati konszolidáció után arról beszélni, hogy nem szabadok az önkormányzatok, egy picit nehéz, nem beszélve arról, hogy milyen fejlesztési forrásokat kapnak most a TOP-ból és máshonnan. Azt gondolom, hogy az önkormányzatoknak ilyen jó helyzete, Teleki képviselő úr, soha nem volt, hál' istennek.

Hegedűs Lorántnének is szeretném megköszönni a támogatását.

Azt mondja az LMP szóvivője, hogy államosítás, és elveszik az önkormányzatoktól. Igen, most egy iskolarendszer, ami Zala megyében működik, 258

településből hál' istennek nagyon sokban működik még alapfokú oktatási rendszer, a polgármesterek nagyon örülnek neki, hogy az állam a saját településükön kifizeti a víz, villany, gáz árát és kifizeti a béreket, és az intézmény ott marad, és a gyermekek ott tanulhatnak. Ha egy államosításnak ilyen jó híre van, akkor örömmel vesszük az államosítást.

Őn is azt mondta, hogy kivéreztetett önkormányzati rendszer van. Talán ez abból is fakad, hogy nem tudott polgármester lenni ön az elmúlt 26 évben, mert aki polgármester volt és működött a rendszerben, az tudja, hogy mit jelentett üzemeltetni akkor, amikor, nem mondom a pártokat, hogy kik üzemeltették - 2015 -, és kik üzemeltetik 2010 után az önkormányzatokat.

(17.50)

Egy teljesen más világ van. Ha találkozna polgármesterekkel és beszélgetne velük, akkor tudná, hogy most egy szabadabb világ van az önkormányzati rendszerben. Azon gondolkodnak, hogy melyik intézményt hogyan tudják fejleszteni és melyik utat hova építsék. Tehát egy teljesen más rendszer van.

E rövid kis intermezzo és vita után még egyszer szeretném megköszönni az összes párt támogatását ezekben az egyéni ügyekben, Kanizsa és Zalaegerszeg kérdésében, mert itt valóban egyéni ügyekről van szó, arról van szó, hogy két olyan megoldás kell, amely szolgálja a város érdekét és szolgálja a megye érdekét. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

A következő napirendi pont a Magyar-Bolgár Barátság Napjáról szóló előterjesztés összevont vitája. Most várunk kell két szűk percet, mert ugyanennek a napirendi pontnak a vitája az imént ért véget a Törvényalkotási bizottság ülésén. Perceken belül megérkeznek és hozzák a Törvényalkotási bizottság jelentését, és megérkezik az előterjesztő is. Addig a türelmüket kérem. Még azt sem tudom mondani, hogy egy perc vagy két perc, de remélem, hogy talán még annyi időre sem lesz szükség. *(Rövid szünet.)*

S már kezdhetjük is, köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik a **Magyar-Bolgár Barátság Napjáról** szóló előterjesztés összevont vitája. A Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló, valamint Vágó Sebestyén jobbikos, Kucsák László fideszes, Ander Balázs jobbikos, Dunai Mónika fideszes, Pánczél Károly fideszes, Gyopáros Alpár fideszes, Szabó Sándor MSZP-s, Schmuck Erzsébet LMP-s és Firtl Mátyás KDNP-s képviselők által benyújtott előterjesztés H/9425. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Az elfogadott házszabálytól eltérés szerint a nyitóbeszéd és a zárszó elhangzására összesen 15 perc, a kormány képviselőjének nyilatkozatára 5 perc, a Törvényalkotási bizottság által kijelölt előadó felszólalására 6 perc, ebből, amennyiben van kisebbségi vélemény, 3 perc, ha nincs, akkor magától értetődően a 6 perc, a képviselőcsoportok felszólalására 5-5 perc, a független képviselői felszólalásokra pedig 3 perc időkeret áll rendelkezésre.

Most megadom a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, mint mondtam, 15 perces időkeretben. Amennyit fölhasznált a 15 percből, a maradék az, ami a zárszóra fölhasználható. Parancsoljon, szószóló úr, öné a szó.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is bolgárukl mondanék egy pár mondatot, és azt utána le is fordítanám.

Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на българите в Унгария и от моето име на този тържествен ден.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magyarországi bolgárok és magam nevében köszöntsem Önöket ezen a jeles napon. Közeli egy éve, 2015. október 5-én tartott parlamenti felszólalásomban javaslatot tettem a magyar-bolgár barátság napja megrendezésére.

A két ország közötti kapcsolatok megerősítését célzó baráti nap megrendezésére és hagyományteremtésére vonatkozó gondolatomat Orbán Viktor miniszterelnök úr, Bojko Metodiev Boriszov miniszterelnök úr, Kövér László házelnök úr, Margarita Povova köztársaságielnök-helyettes asszony, ömenciája Erdő Péter bíboros úr és a bolgár pravoszláv egyház vezetője, Neofit bolgár pátriárka is örömmel fogadta. Kezdeményezésemet valamennyi parlamenti frakció támogatta, így az Interparlamentális Unió Magyar-Bolgár Baráti Tagozatának tagjaival együttesen terjesztettük be határozati javaslatunkat. Köszönetemet fejezem ki a bolgár IPU Bolgár-Magyar Tagozatának is, hiszen a kezdeményezést első perctől örömmel patronálták.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagy ünnep ez a mai a Magyarországon élő bolgár nemzetiség számára. A mi szívünkben két haza, két otthon van. A mi gyökereink két országból táplálóznak. Ezen gyökerek erősek, hiszen az új hazánk mindent megtett azért, hogy megtaláljuk a helyünket, és óhazánk soha nem fordult el tőlünk.

Egyszerű kertészekből közösség kovácsolódott, amely megőrizte identitását, óvta szokásait, nem feledte vallását és csodálatos anyanyelvét. Magyarország segítő, baráti kezet nyújtott szépapáinknak, és ők szorgos munkával és hittel igyekeztek megmutatni erényeiket és átadni tudásukat. Lazar Ivanovot, a Magyarországi Bolgárok Egyesülete első elnökének gondolatát idézve: „A jövőt nem csak kapával, hanem Istenbe vetett hittel és nyitott szemmel kell építeni.”

Tisztelt Országgyűlés! A dolgos őseink leszármazottjaként ma itt állhatok önök előtt a Magyar Országgyűlés plenáris ülésén, mint a bolgár nemzetiség képviselője, és akár az anyanyelvemen is kérhetném az önök támogatását erről a pulpitusról. Nagyon nagy szó ez. Hálás vagyok a sorsnak, hogy megadatott nekem, hogy közvetíteni tudom közösségünk óhaját és kérni tudom a barátságnap hagyományteremtését.

Ugyanakkor hálámat fejezem ki a bolgár nemzetgyűlésnek, hogy 2016. szeptember 15-én a törvényhozásban 130 igen, nulla tartozkodás és nulla nem szavazattal október 19-ét a bolgár-magyar barátság napjává nyilvánították, hogy országainkban ezt a napot közösösen ünnepelhessek meg, mélyítve és megerősítve ezzel a két nép közötti barátságot. A barátság kimondása és megélése nem csak a gazdasági kapcsolatok erősítését célozza, bár arra is nagy szükség van.

Feladatellátásom során több alkalommal vittem híret Bulgáriába, hogy milyen egyedülálló és példaeértékű a nemzetiségek képviselője, önállósága és támogatási rendszere Magyarországon. A barátság a két nép között nem most kezdődött, a történelem kuzsa útjain számtalan esetben egymás mellé sodort minket a sors. Napjainkban a legfontosabb viszont az, hogy segítő kezet nyújtsunk egymásnak, és gyökereink védelmében erős bástyát alkossunk.

Visszatekintve a magyar és a bolgár nép kapcsán leszögezhetjük, hogy a magyarság, illetve a magyarok elődnépei több mint ezer évet a bolgárok, illetve az előbolgárok szomszédságában, vagy velük együtt töltöttek.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Október 19-e az ortodox egyház szentje, Bulgária védőszentje, Csodatévő Rilai Szent János - ahogy mi mondjuk: Szveti Ivan Rilszki - nevéhez köthető, hiszen Bulgáriában ekkor ünneplik a szentet.

A történelem során III. Béla magyar király 1183-ban hadjáratot indított Bizánc ellen, és ezzel kedvező feltételeket teremtett a második bolgár cárság 1187-es megalakulásának, a bizánci uralom felszámolásának. III. Béla vezetésével egy magyar sereg tört be a még mindig bizánci uralom alatt álló bolgár területekre, és többek között Rilai Szent János, vagy ahogy mi mondjuk, Szveti Ivan Rilszki ereklyéit is magukkal vitték Magyarországra. Az Esztergomban 1183-1186 között elhelyezett relikviák sok csodat tettek. A legenda szerint az érsek megtiltotta Szent János tiszteletét, mivel nem tartotta szentnek. Rendelkezése után nem sokkal megnémult, és csak bűnbánata, a szent sírjára hullatott könnyei oldották meg nyelvét. III. Béla értesült az esetről, az ereklyéket azonnal aranyba és ezüstbe foglaltatta, és 1187-ben visszavittette Szredec városába, a mai Szófiába. A szent ereklyéinek visszaszolgáltatása emlékeztessen minket arra, hogy hitünk összeköt minket, és ezt az erős köteléket nem feledhetjük.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt képviselőtársaim! Néhány szó arról, hogy a bolgárok magyarországi letelepedése hogy kezdődött. A bolgárok a törökök elől menekülve a szerbekkel együtt érkeztek Magyar-

országára a XV. században. A bevándorlók következő hulláma a török hódoltság után, az 1699-ben kötött karlócai békét követően kereskedőként jött az országba. A kertészettel foglalkozó bolgárok csoportja a XVII. és a XVIII. század fordulóján elsőként az észak-bulgáriai Ljaszkovec községből, majd Polikraistéből és Dragánovából indult útnak.

(18.00)

A magyarországi bolgárok nagy része ebből a két utóbbi községből származik. Kezdetben időszakosan összeállt csoportjaik a bolgár nép körében hagyományosan kialakult vándormunkásság, az úgynevezett -bolgárul- gurbet keretében ingáztak szülőföldjük és az Osztrák-Magyar Monarchia között. 1914-ben 5204 hivatalosan regisztrált bolgár személy dolgozott a Monarchia területén. Mindenütt, ahol letelepedtek, meghonosították az intenzív, öntözéses-árasztásos zöldségtermesztést. A bolgárkertészetek egyfelől hiányt pótoltak a kertgazdálkodásban, másfelől új szükségleteket teremtettek és elégitettek ki. Általában a nagyobb városok szélén bérelt földön, viszonylag kis területen a piaci igények kielégítésére termeltek, az iparosodó régiók, városok zöldségigényét biztosították. A bolgárok honosították meg Magyarországon a padlizsánt.

Az első világháborút követően a gazdák egyre inkább több évre szóló földbérletet kötöttek, sokan földet, házat, lakást vásároltak, és nem jártak évente haza, sőt idenősültek. Egyre többen szegték meg a vándormunkásság korábban íratlan normáit, és feleségükkel együtt gyermekeiket is magukkal hozták. Ennek egyenes következménye volt, hogy a munkaszervezet a társulások kertművelésről a családi művelés felé mozdult el. A folyamatos letelepedés időszaka a két világháború közötti években kezdődött, és a 1940-es, 1950-es évek elejéig folytatódott.

Tisztelt Országgyűlés! A hosszabb időt Magyarországon töltő és itt dolgozó kertészek és kereskedők 1914 nyarán megalapították a Magyarországi Bolgárok Egyesületét, amely több mint száz éve azóta is folyamatosan működik. A bolgárok közösségi és kulturális életének központja a Bolgár Művelődési Ház, aminek az építését a hazai bolgárok saját erőből, adományokból, építették fel, és a munkálatokat 1957-ben fejezték be.

A magyarországi bolgár ortodox egyházat 1916-ban alapította a magyarországi bolgár görögkeleti egyházközösség. Az idén ünnepeljük a bolgár ortodox egyház magyarországi működésének százéves jubileumát. A jubileumi ünnepségen a bolgár pravoszláv egyház vezetője, Neofit bolgár pátriárka tartott szentmisét a templomunkban, erősítve közösségünket, és találkozott Erdő Péter bíboros úrral a Szent István Bazilikában.

A bolgár iskola az 1950-es évek közepe óta működik a Bajza u. 44. szám alatti szép épületben. Azt megelőzően különböző magyar iskolákban kapott egy-két tantermet és használhatta a tornatermet. Az iskola kezdetben a Lónyay utcai iskolaépületben kapott helyet, ugyanabban az utcában, ahol akkori-

ban az egyesület székhelye és az első bolgár parókia is volt. A második világháború végéig a bolgár iskolát a közösség tartotta fenn. Adományokat gyűjtöttek a fűtésre, sőt a szegényebb gyerekeknek ruhára és ellátásra is.

A magyarországi bolgár nemzetiség közössége büszke nyelvoktató kisebbségi iskolájára, a bolgár kétnyelvű nemzetiségi óvodájára, a felnőttekből álló a Jantra és a Martenica néptáncsoportra, a gyermekekből álló Roszica néptáncgyűttesre, valamint a nyugdíjasokból álló hagyományőrző egyesületeire és még számos intézményére.

Szívünknek különösen kedves az első hazai bolgár színtársulat, a Malko Teatro. Az 1992. évtől jelenik meg a Magyarországi Bolgárok Egyesületének kétnyelvű társadalmi és kulturális folyóirata, a Haemus. A Bolgár Országos Önkormányzat lapját 2003 óta Balgarszki Veszti, Bolgár Hírlap néven adja ki. A hazai bolgár közösség és az anyaország között kialakult szoros kapcsolat a Bolgár Országos Önkormányzat kiemelkedő munkájának is köszönhető.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A barátság semmibe sem kerül, de sokat ad. Gazdagabbá teszi azokat, akik kapják, és mégsem juttatja koldusbotra azokat, akik adják. Senki sem olyan gazdag, hogy meglehetne nélküle, és senki nem olyan szegény, hogy ne lenne gazdagabb tőle. Boldoggá teszi az otthont, a hazát, táplálja a jóakaratot az üzleti életben, és a természet legjobb orvossága a bajok ellen. A hitünk és gyökereink összekötnek minket, és ezt az erős köteléket nem feledhetjük el. Legyünk egymásnak segítő támaszai, és minden év október 19-én ünnepeljük közösen a magyar-bolgár, bolgár-magyar barátságot. Ehhez kérem a megtisztelő támogatásukat.

Köszönöm, hogy elmondhattam és köszönöm, hogy meghallgattak. Благодаря за вашето внимание! (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megköszönöm Varga Szimeon bolgár szöszlő, előterjesztő felszólalását. Tájékoztatom, hogy a vita végén mintegy 4 perc 20 másodperc időkeret áll majd rendelkezésére a zárzó elmondására.

Most megkérdem, a kormány képviselőjében Soltész Miklós államtitkár úr kíván-e felszólalni. (Jelzésre:) Igen, kíván. Megadom a szót. Parancsoljon, államtitkár úr! Öt perc az időkeret.

SOLTÉSZ MIKLÓS, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Szöszlő Urak, illetve Hölgy! Nagyon köszönöm, és örömteli, hogy egy ilyen előterjesztés része lehet az ember; egyrészt azért, mert van egy történelmi múlt, amiről beszélünk és beszélt szöszlő úr is, másrészt azért, mert van egy jelen. És mind a kettő nagyon fontos.

A történelmi múlt fontos abból a szempontból, amit szöszlő úr is említett, III. Béla királyunknak nem gesztusa, hanem mondhatni, keresztényi kötelessége volt, amit megtett, miszerint Szent Iván, Szent János ereklyéit visszaszállította Szófiába, azaz

akkori elődjébe. Majd utána onnan vitték tovább a mai rilai kolostorba. Mondtam egy tévedést még az előző ülésen, és szeretném is kijavítani magam, az október 19-i dátum, ami egyébként a bolgár-magyar barátság emléknapját fogja jelezni, az a nap, amikor átszállították a rilai kolostorba a szent ereklyéit. Tehát ez az egyik dátum.

A másik az, és nagyon fontos, egy kicsit összekötve a mai világunkkal, az oszmán birodalom és megszállás közel 500 éves időszaka, ami a bolgár embereket, a bolgár nemzetet érintette. Ha nem lett volna ortodoxia, ha nem lett volna kereszténység, ma nem beszélénk Bulgáriáról. Tehát ilyen szempontból a bolgár egyház, ortodoxia jelenléte nagyon fontos volt, és talán az egyetlen mentőöv volt, ami ezt a nemzetet megmentette.

A következő történelmi esemény egyértelmű, a magyarországi jelenlét, amiről hosszabban és abszolút pontosan számolt be szószóló úr. De ennek része az a százéves évforduló, amit idén ünnepel a bolgár közösség. Én örülök, hogy egyrészt találkozhattam a pátriárkával akár közösen is szószóló úrral, kint Szófiában és itt Budapesten is. Egyértelmű az a sorsközösség, az a gondolkodás, ami nemzeteink között megvan, ami egyházaink között megvan, ami a kereszténységünkben, még akkor is, ha az egyik katolikus keresztény, a másik ortodox, a harmadik valamelyik protestáns egyház tagja, de mégis kereszténységünkben megvan. Ez erősíti a két nemzet kapcsolatát; azt gondolom, talán a legerősebb bástya a mai világban.

A jelenről, azt hiszem, keveset kell beszélni. El kell ismerni azt, hogy a bolgár emberek, akik itt éltek Magyarországon, akár valóban a bolgárkertészetten keresztül, akár kultúrájukon keresztül, akár pedig az anyaországukkal való kapcsolattartáson keresztül nagymértékben erősítették Magyarország és a magyar nemzet erejét is. Ez egy óriási nagy dolog, és ezt szeretném megköszönni. Mindamellert pedig nem véletlen az, hogy 2010 óta, amióta a második, illetve a harmadik Orbán-kormány kormányoz, megsokszoroztuk a bolgár közösség támogatását is, hasonlóan a többi nemzetiséghez, 2,4-szeresére növekedett az a támogatás, ami akár a köznevelési, akár a kulturális, akár pedig az önkormányzati feladatellátáshoz szükséges ennek a közösségnek. Örülök annak, és nagyon köszönöm a bolgár nemzetgyűlésnek, ahol már megszavazták ezt, meghozták ezt a döntést, hogy október 19-e a bolgár-magyar barátság napja legyen.

Egyetlenegy szomorú része volt a mai napnak, és számomra érthetetlen is volt, hogy amikor sürgősséggel szeretnénk volna mindezt megszavazni, hogy meglegyen időre ez a döntés, miért volt az, hogy ilyenkor is van két képviselő, és ki is mondom a nevüket, Varju László és Vadai Ágnes, akik nem voltak hajlandók igennel szavazni, hanem tartózkodtak ennél a szavazásnál. Nem értem, hogy ilyenkor miért nem tud közösen együtt dönteni a parlament, miközben például a bizottsági ülés néhány perccel ez előtt százszázalékosan fogadta el az előterjesztést, és teljes egyetértéssel fogadta el a módosító indítványt, ami egy picit még jobbá tette ezt az előterjesztést.

Köszönöm szépen egyrészt elnök úrnak, a képviselőknek, képviselőtársaimnak, mindenkinek és természetesen a nemzetiségi szószólóknak, hogy mind nyelvük ápolásáért, mind nemzetiségük megtartásáért sokat tettek eddig az elmúlt évek során, és ez a döntés, ami most itt előttünk van, ez is ezt szolgálja. Teljes természetességgel mondhatom, hogy a kormány támogatja mindezt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps.)

(18.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, hatperces időkeretben. Megadom a szót Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának. Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2016. szeptember 26-i, tehát mai ülésén megtárgyalta a magyar-bolgár barátság napjáról szóló H/9425. számú határozati javaslatot, és ehhez kapcsolódóan egy módosító indítványt fogadott el és támogatott, fel is olvasom, hogy hogy hangzik - államtitkár úr egyébként az imént utalt rá. A módosítás tehát így hangzik: „Üdvözlí a bolgár törvényhozás azon döntését, miszerint október 19-ét a Bolgár-Magyar Barátság Napjává kívánják nyilvánítani, hogy országainkban ezt a napot közösen ünnepelhessék meg, mélyítve és megerősítve ezzel a két nép közötti barátságot.” Ez részint nyelvhelyességi módosítás volt, illetve utal arra a körülményre, amit pedig a fő előterjesztő, Varga Szimeon szószóló úr is említett, hogy ezt a döntést a bolgár törvényhozás már meghozta egyhangú szavazati aránnyal.

Számomra - és gondolom, az IPU-csoport többi tagja számára, elnöke, alelnöke, tagjai számára - nagy megtiszteltetés volt az, hogy csatlakozhattunk ehhez az indítványhoz. Fontos körülmény, amire államtitkár úr megint csak utalt, hiszen nemrég volt a bizottsági ülés, hogy a módosítási szándékot is és a háttéranyagot is, illetve az összegző jelentést is a Törvényalkotási bizottság ezen a ma tartott ülésen egyhangú szavazati aránnyal, 33 igen támogató szavazattal megszavazta, elfogadta. Ez kifejezi azt az egységet, legalábbis a bizottság szintjén, amely szükséges és kívánatos azért is, mert egy rendkívül fontos, nagy jelentőségű ügyről van szó. Közel állunk október 19-éhez, úgyhogy reméljük, méltóképpen sikerül már első alkalommal is ezt megünnepelni.

Ha megengedik, akkor megosztom önökkel azt, hogy számomra különösen is nagy öröm ez, hogy eddig a döntésig eljutottunk, és bízom benne, hogy holnap az Országgyűlés részéről is meglesz a támogató döntés, már csak azért is, mert választókerületem, Budapest XVIII. kerülete, Pestszentlőrinc és Pestszentimre is őrzi és ápolja is azoknak a bolgárkertészeknek és a bolgárkertészetnek az emlékét, akik és amelyek ott tevékenykedtek hosszú-hosszú

időn keresztül a kerületünkben. Én magam is emlékszem még Tódor bácsira, akitől vásároltunk, úgyhogy ez egy személyes momentum ebben a történetben, de ennél sokkal távolabbra mutatóak azok a szempontok, amelyeket szószóló úr, illetve államtitkár úr a figyelmükbe ajánlott.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy hasonlóan a Törvényalkotási bizottság egyhangú döntéséhez, a holnapi napon támogassák ezt a határozati javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most az egyes képviselői felszólalások következnek. Tájékoztatom önöket, hogy frakciónként 5-5 perc időkeret áll rendelkezésre, a független képviselőknek pedig összességében 3 perc.

Először Németh Zsoltnak, a Fidesz képviselőjének adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Fidesz részéről nagy örömmre szolgál, hogy a mai napon megtárgyaljuk a Magyar-Bolgár Barátság Napjáról szóló előterjesztést. Gyakran halljuk, hogy magyarok és bolgárok kölcsönös szimpátiát éreznek egymás iránt. Ez kétségtelenül így van. Viszont kevesebben tudják, hogy ez a szimpátia immár évtizedek óta konkrét tartalommal rendelkezik. Néhány példát mondok.

Immár ötven éve Sumen városában kerül megrendezésre az a magyar-bolgár szavalóverseny, amely a magyar vers legnagyobb, külföldön, nem magyar lakta etnikai területen zajló seregszemléje. Évtizedek óta minden második évben a szófiai zeneakadémia kerül megrendezésre a Liszt-Bartók Zongoraverseny, amely Európában egyedülálló.

Történelmi hagyományainkat jól mutatva bolgár hivatalosságok minden évben koszorút helyeznek el Hunyadi János szobránál, a várnai csata helyszínén.

Minden év március 15-én koszorúzásra kerül sor a Kossuth Lajos Emlékmúzeumnál és a szobránál Sumenben, ahol a szabadságharc vezetője több hónapot töltött emigrációs éve alatt. Szintén március 15-én a bulgáriai Csiprovácon koszorúzásra kerül sor Dunyov István, Kossuth Lajos egyik leghűségesebb és bánáti bolgár származású katonájának nemrég felavatott szobránál is.

Minden év október 23-én koszorút helyeznek el Jordan Ruszkov bolgár költő szófiai kétnyelvű emléktáblájánál - én is tehettem már ezt. Jordan Ruszkov '56 októberében a magyar forradalommal szolidáris verset írt, aminek következtében 1958-tól hét évet kényszermunkatáborban töltött el, és a rendszerváltozásig nem publikálhatott.

Bulgáriában külön múzeumban emlékeznek Kánitz Fülöp Félix XIX. századi földrajztudósra, akit a Balkán Kolumbuszának is hívnak, illetve Fejér Géza etnográfusra, akik felfedezték, illetve feltárták Bulgária egyik szimbólumát, a VII. századi proto-bolgár királyság legcsodálatosabb emlékét, a mada-rai lovast.

És hogy a jelenkorról is beszéljünk, Bulgária az az ország, amelyben az egyik legsikeresebb Magyar

Kulturális Intézet működik, ahonnan minden év októberében 120 bolgár pedagógus érkezik a Bolgár Dunamenti Önkormányzatok Szövetségén keresztül, hogy szakmai továbbképzésen vegyenek részt Budapesten, ahol a két tudományos akadémia minden évben közös történelmi témájú konferenciát szervez, vagy ahol minden év júliusában Banszkóban, a Balkán legnagyobb dzsesszfesztiválján mindig van magyar est.

Engedjék meg, hogy megköszönjem mindazoknak, akik ezt az emléknapot kezdeményezték és lehetővé tették a határozat elfogadását. Köszönet illeti Varga Szimeont, a bolgár kisebbségi parlamenti szószólót a kezdeményezésért. Köszönet illeti az IPU magyar-bolgár baráti tagozatának minden egyes képviselőjét a betérjesztésért és az ötlet következetes képviseléséért. Köszönet illeti a szófiai magyar nagykövetséget, Klein András, Harangozó Tekla nagyköveteket, akik a szükséges egyeztetéseket lefolytatták. Köszönet illeti Soltész Miklós államtitkár urat, aki a festői szépségű rilai kolostor igumenjével javaslatot tették a dátumra. Külön öröm számomra, és a kapcsolatok szellemi mélységére is utalnak, hogy az október 19-i dátum közös keresztény örökségünkről szól. A krónikák szerint ezen a napon kerültek vissza, ahogy már elhangzott, a magyar királyságból a bolgárok legnagyobb szentjének, Rilai Szent Ivánnak ereklyéi a bolgár királyságba III. Béla királyunk jóvoltából.

Külön ki szeretném emelni az előterjesztés bolgár támogatóit, hiszen Szófiában a parlament már valóban egyhangúlag elfogadta az előterjesztést, és erről Cecka Szacseva házelnök asszony személyesen tájékoztatta a múlt héten Kövér László házelnök urat. Köszönet illeti Dzhema Grozdanovát, a bolgár parlament külügyi bizottságának elnökét, Valerij Szimeonov urat, az IPU bolgár-magyar tagozatának társelnökét és Lacsezar Tosev volt parlamenti képviselőt, szakértőt, Magyarország nagy barátját. Szintén köszönet illeti Erdő Péter bíborost és Neofit bolgár ortodox pátriárkát, akik budapesti találkozásukon szintén kiálltak a nyilvánosság előtt a magyar-bolgár barátság napja mellett.

Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Végezetül engedjék meg, hogy kifejezzem abbéli reményemet, hogy ezentúl október 19-e egy jeles nap lesz a magyar-bolgár közösség számára is. Annak a közösségnek, amelynek tagjai jelentősebb részt bolgárkertészek leszármazottai, akik bolgárságuk megőrzésével, szorgalmukkal és kitartásukkal, illetve akik Magyarország iránti hazaszeretetükkel immár (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) több mint egy évszázada gazdagítják hazánkat. Még két mondat, elnök úr, ha megengedi. Ez a közösség, amely idén ünnepelte legnagyobb egyházi közjogi méltóságuk, Neofit pátriárka jelenlétében budapesti templomuk fennállásának 100. évfordulóját, amely tavaly egyesületük fennállásának 100. évfordulóján felavatta a Bolgárkertész-emlékművet a Bosnyák téren, az egykori nagybani piac helyszínén, és amely a legaktívabbak között van a hazai kisebbségi önkormányzati rendszer létrehozásában, fenntartásá-

ban. Ez utóbbi talán nem is meglepő, hiszen ennek a kulturális autonómiát biztosító rendszernek a szellemi atyja akkori vezetőjük, dr. Doncsev Toso volt. Hogy működik-e ez a rendszer: ma már a harmadik nemzetiségi felszólalás hangzott el a Magyar Országgyűlésben, ez talán magáért beszél.

Kívánok magunknak boldog október 19-ét! Köszönöm megtisztelő figyelmüket és türelmüket. (Taps.)

(18.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Szabó Sándor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a magyar-bolgár kapcsolatok fő láncszemeit 300 éve a kereskedelem, a könyvnyomtatás és a mezőgazdaság alkotja. A kulturális kapcsolatok területén elsősorban irodalmi műveket dolgoztak fel tudományos alaposítással a két ország kapcsolatait vizsgáló kutatók. A kulturális kapcsolatokat az állami kötelezettség szintjére emelő első egyezményt 1940 februárjában kötötték Hóman Bálint és Bogdán Filov kultuszminiszterek. Ekkor már hetedik éve működött a bolgár tudományos központ a Pázmány Péter Tudományegyetemen.

Engedjék meg, hogy néhány szót én is beszéljek a bolgárkertészekről, bár már Varga Szimeon alaposan kifejtette. Valóban a XV. század közepétől, a török birodalom térhódításával a bolgár lakosság több hullámban érkezett Magyarország területére, tartósan megtelepedtek és itt menedékre találtak. A török hódoltság megszűnése után meg is élénkültek a kereskedelmi kapcsolatok. Ebben jelentős szerepet játszottak a balkáni, köztük a bolgár kereskedők és a bolgárkertészek, akik szerte az országban meghonosították Magyarországon az intenzív öntözéses zöldségtermesztést. A bolgárkertészek valóban ezzel egy hiányt pótolnak. Ők nem kifejezetten a versenyszférában jelentkeztek versenytársként, sokkal inkább a bolgár gyakorlatot és a tapasztalatot hasznosították.

A magyarországi bolgárok mintegy tízezres létszámban szerte az országban közel 170 településen élnek. Az elmúlt 100-125 évben viharos politikai, gazdasági események dacára azért megőrizték az etnikai identitásukat, szervezeti integritásukat, és rövid idő alatt nagyon jelentős szerepet töltek be a magyar kertkultúra fejlesztésében, a termelési módszerek rejtett szakmai fogásaival, az intenzívebb fajták, új fajok meghonosításával.

Nagy általánosságban állíthatjuk, hogy 1878 után, az újkori bolgár államiség megteremtését követően Magyarország és Bulgária kapcsolatait, külpolitikai orientációját nem a konfrontáció, nem a konfliktusok, sokkal inkább a partneri, szövetségi magatartás jellemezte. Mindez feltétlenül kedvező körülményeket teremtett az itt élő és már dolgozó bolgár állampolgárok számára. A központi állami szervek és

helyhatóságok inkább támogatólag, mintsem gátlólag viszonyultak a bolgár betelepülők gazdasági tevékenységéhez, azok jogi ügyeihez.

A bolgárok életében számos kommunikációs színtérnek van kitüntetett jelentősége napjainkban, erről is volt már szó. A mai bolgárság tömeges találkozója a bolgár művelődési házban, illetve a Magyarországi Bolgárok Egyesülete által másutt szervezett összejöveteleken, ünnepeken valósulnak meg. Az egyesület mint érdekvédelmi szervezet igyekszik átfogni a bolgár kisebbségi társadalom egészét.

Mint már erről is volt szó, 2016-ban ünnepli a bolgár közösség a bolgár ortodox egyház magyarországi működésének 100. évfordulóját. Ez alkalomból a szószóló úr 2016. február 11-én látogatást tett Szófiában. Ott találkozott Dzshema Grozdanova asszonnyal, a külügyi bizottság elnökével, és a téma valóban az volt, amit a szószóló úr 2015. október 5-én itt a parlamentben már említett, a magyar-bolgár barátság napjának október 19-ei megteremtése és annak határozati javaslattal való elfogadása, valamint a magyarországi bolgár ortodox egyházközösség alapítása 100. jubileumi évfordulójának a megünneplése volt.

A határozati javaslat, amely most előttünk áll, ennek megfelelően üdvözli a Bolgár Köztársaság azon törekvését, miszerint a bolgár törvényhozásban október 19-ét a bolgár-magyar barátság napjává kívánják nyilvánítani, és ahogy már erről is volt szó, a bolgár nemzetgyűlés ez év szeptember 15-én 130 igen szavazattal egyhangúlag elfogadta ezt.

A Magyar Szocialista Párt frakciója és én - mint a magyar-bolgár tagozat tagja - az elmondottak okán, a két nép közös történelmi és kulturális örökségét figyelembe véve, valamint a magyar-bolgár kapcsolatok megerősítése érdekében maximálisan támogatjuk a határozati javaslat elfogadását. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Vágó Sebestyén képviselő úr felszólalása következik. Parancsoljon, képviselő úr!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt kisebbségi Szószóló Úr, Varga Szimeon Úr! Megtiszteltetésnek érzem, hogy az előterjesztők között lehetek az IPU magyar-bolgár baráti tagozatának elnökeként. Ebbéli szerepemből kifolyólag nagyon sokszor találkoztam az utóbbi időben bolgár delegációval, bolgár küldöttséggel, bolgár vendégekkel, akár bizottsági elnökökkel, bizottsági tagokkal, akár magas rangú állami szereplőkkel.

Azt kellett tapasztalnom, amit az előző felszólalásokban hallottunk, hogy a történelem és a kereszténységünk is összeköt bennünket. Ezenkívül a XX. század második felének és a XXI. század elejének társadalmi átalakulásai, társadalmi rendszerei, illetve társadalmi helyzete is hasonló a két országnak. Éppen ezért a történelmi tradíciókra és a régóta tartó, két nép közötti barátságra is tekintettel ezt a harmadik szempontot is figyelembe kell vennünk, amikor döntünk erről a napról.

Amikor a delegáció tagjaival, vendégekkel vagy bizottsági elnökökkel, akár ottani politikusokkal találkozhattam, találkozhattunk, sokszor akár konkrét problémák is szóba jöttek. Azt kellett tapasztalnom, hogy igen sokszor a bolgár nép is, maga Bulgária is ugyanazokkal a problémákkal küzd, mint Magyarország. Természetesen nem vagyunk egyformák, minden problémára más választ próbálunk találni. Néhány problémát azért említenék. Nagy probléma számukra is a határaikon kívül élő bolgárok jogainak védelme, az ő jogainak, érdekeinek képviselete, vagy beszélhetünk akár a demográfiai válságról, amely több országot, köztük Magyarországot és Bulgáriát is sújtja. Beszélhetünk akár arról a problémáról is, ami sajnos az Európai Unióban a poszt szocialista országok bizonyos részét sújtja, ez pedig a kivándorlás ténye, helyzete és az állapota. Bulgária vonatkozásában hasonlóan nagy számokról beszélünk, sőt nagyobb számokról beszélünk Bulgária, mint Magyarország esetében.

Eppen ezért, ha ezt figyelembe vesszük, a barátság napja segítheti, felfokozhatja az ez irányú kommunikációt és eszmecserét is. Azt mondom, hogy ahogy nem szégyen akár a saját hibánkból tanulni, nem szégyen akár más hibájából tanulni, de nem szégyen jó modelleket átvenni, olyan módszereket kipróbálni, amiket esetleg Bulgáriában már sikerre vittek. Természetesen találhattunk is ilyeneket. Ha a saját területemre, a szociálpolitika területére térhetek egy pillanatra, akkor azt mondhatom, hogy vannak olyan szociálpolitikai kérdések, amelyekre Bulgáriában megtalálták a megfelelő választ. Úgy gondolom, hogy ha ezeket vizsgáljuk, és akár egy ilyen jeles nap segítségével élénkebbé tesszük a kapcsolatokat, akkor az ez irányú eszmecsere, mondhatnám úgy is inkább, hogy a tapasztalatcsere élénkebbé válhat, és ez mindkét ország javát szolgálhatja.

Ha egy ilyen barátság napja van, az természetesen nemcsak állami szinten, nemcsak politikusi szinten és nemcsak a kulturális élet szereplőinek szintjén teremthet kapcsolatokat, hanem lehetőséget nyújthat arra, hogy mind Bulgáriában, mind Magyarországon egy átlag magyar állampolgár is mélyebben megismerhesse a bolgár kultúrát, Magyarországon találkozhasson intenzívebben egy nap keretein belül, a rendezvények, a programok keretein belül a bolgár kultúrával. Így talán az érdeklődés is kialakul, és talán nemcsak az államok, az országok közötti barátság alakul ki, az ez irányú folyamatok gyorsulnak fel és fejlődnek intenzíven, hanem remélhetőleg egyéni barátságok is, bolgár és magyar emberek közötti barátságok is kialakulhatnak. Úgy gondolom, hogy ez még erősebb köteléket jelenthet a két ország között.

Ne felejtjük el azt sem, hogy hasonló helyzetben vagyunk mindketten az Európai Unióban mint poszt szocialista országok. Igenis szükség van minél több erős barátságra ezek között az országok között, hogy hasonló problémákban közösen tudjunk fellépni akár az Európai Unió porondján is, vállt vállalhozvetve küzdjünk a számunkra sokszor előnytelen döntésekkel szemben is. Eppen ezért örülök neki, hogy ebben az eljárásban ilyen formában holnap döntésre

kerül a kérdés. Remélem, a parlament százszázalékosan - *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* egy pillanat, elnök úr, elnézést kérek - egyhangúlag elfogadja a határozati javaslatot, és így kifejezhetjük azt, hogy szeretnénk, és idén október 19-én a bolgár testvéreinkkel már együtt ünnepelhetjük ezt a jeles napot. Köszönöm szépen. Elnézést, elnök úr. *(Taps.)*

(18.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Firtl Mátvás képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Szószóló Hölgy! Szószóló Urak! Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar-bolgár barátság napja újabb erős kapocs, a közös értékrendűsége alapuló kötelek, amely összeköt, egyben hidat képes kötni a két nemzet között. Ezért is példaértékű, hogy a bolgár nemzetiségi szószóló úr indítványát pártállástól függetlenül minden frakció egyaránt támogatta.

A kezdeményezés fontos eleme, amire emlékeztem is, hogy idén ünnepli a bolgár közösség, a bolgár ortodox egyház magyarországi működésének a 100. évfordulóját. Identitásérzésükkel azt az értékrendet erősítik, amely a magyarok megtartó, évezredes értékrendje. Munkájukkal, szorgalmukkal gyarapították, gazdagították mindig azt a közösséget, amely befogadta őket. Egymást erősítő, egymás közös értékeire alapozott együttműködés, igazi közösséggé kovácsolódás jellemezte az évszázadokat.

Kapcsolatunk alapja a közös értékrend, a kölcsönös tisztelet, megbecsülés és barátság, szorgalom és a közösségeinkért való tenni akarás. Mondom ezt úgy is, mint jómagam is nemzetiséghez tartozó képviselő.

Az Országgyűlés a magyar és bolgár miniszterelnök találkozásának alkalmával megfogalmazódott kívánalmaknak és a kétoldalú akaratnak megfelelően határoz október 19-ének a magyar-bolgár barátság napjává nyilvánításáról. Fontos eleme ez a kétoldalú kapcsolatrendszernek. Üzenetértékű, hogy a határozati javaslat szerint a bolgár törvényhozás ugyanezt megtette. A bolgár nemzetgyűlés, mint ahogy elhangzott, 130 igen szavazattal, egyhangúlag fogadta el, hogy október 19-e legyen a bolgár-magyar barátság napja. Fontosnak tartom, hogy éppen ezekben a válságos helyzeteket mutató történelmi időkben a Magyar Országgyűlés is elfogadja az erről szóló határozatot, hogy idén már együtt ünnepelhesük ezt a jeles napot.

A két ország közti baráti kapcsolat elmélyítését, a bolgár-magyar keresztény kapcsolatok építését, a gyökereinkre való emlékezést és hitünk megőrzését ösztönzi a határozati javaslat is. Az október 19-ei időpont Bulgária védőszentjének, Csodatevő Rilai Szent Jánosnak a nevéhez köthető.

Tisztelt Képviselőtársaim! A néhány ezres bolgár közösség színesebbé, erősebbé teszi Magyarországot. Az erős Magyarország pedig minden állam-

polgár, közösségünk és közösségeink minden tagjának érdeke. Ezért is nőtt tavaly jelentősen a nemzetiségeknek jutott forrás, ezen belül emelkedett a magyarországi bolgár közösségek költségvetési támogatása is. Az idei 2 milliárdos növekedésből is sok, korábban elmaradt beruházás valósulhatott meg, a bolgárság esetében például az önkormányzati színház felújítása, a kutatóintézetek és a színjátszás támogatása. Így egy olyan időszakban, amikor Magyarország és Európa identitásának megőrzése a cél, amikor a keresztnyemzeti létünk megmaradásáért folytatjuk küzdelmünket, elengedhetetlenül szükséges van a bolgár közösséghez hasonló értéktartó, érték-közvetítő, -teremtő közösségre, mert kevés nemzet mondhatja el magáról, hogy fél évezredes - mint ahogy már elhangzott - oszmán, muzulmán megszállás után is meg tudott maradni, és ebben jelentős szerepe volt a nyelvet, a kultúrát és a hagyományokat védő egyháznak is.

A nemzetiségek, így a bolgár nemzetiségünk is mindig küldetéstudatot vitt, hogy nemzet és nemzet között meglegyen a jó kapcsolat, annak szolgálata, hogy ezek a lelki erőforrást adó értékrendre épülő szálak erősödjenek. A bolgár közösségek iránti felelősségünket átérezve, fontos hangsúlyozni, hogy közösségük Magyarországon második hazára lelt, a kettős identitás kialakulásának pedig garanciája volt a magyar nemzetre jellemző, Szent István-i befogadó tolerancia mindazokkal szemben, akik jó szándékkal érkeznek hozzánk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jó látnunk, megtapasztalunk, tanulunk abból, hogy a magyarországi bolgárok összetartó és igen állhatatos közösséget alkotnak, amelynek példája bizonyítja, hogy érdemes jól élni és túlélni a történelem viharait, példát mutatva ezzel a többi nemzeti közösség számára, a többségi társadalom számára is.

Végezetül: bízom benne, mint horvát nemzetiségű - most ki kell mondanom -, hogy ha a horvát kormány megalakul, akkor ugyanez a magyar-horvát barátság napja valóban a magyar parlamentben is megvalósulhat az elkövetkező időben, és így lesz magyar-horvát barátság napja is. Én kívánom, hogy valóban október 19-ét már ennek szellemében, a magyar-bolgár barátság szellemében tudjuk ünnepelni, összetartozó nemzettestvérekként. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelemtkezőt nem látok. Az összevont vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, Varga Szimeont, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra; 4 perc 20 másodperc az időkerete. Nem? *(Varga Szimeon: Nem.)* Nem. Köszönöm szépen. Úgy gondolom, mindenki pozitívan nyilatkozott, érthető.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozathozatalra a holnapi ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **polgári perrendtartásról** szóló törvényjavaslat általános vitájának foly-

tatása és lezárása. A kormány-előterjesztés T/11900. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető. Emlékeztetem önöket, hogy az általános vita megkezdése során elhangzott az előterjesztő nyitóbeszéde, valamint a vezérszónokok felszólalása.

Most a további képviselői felszólalások következnek. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván felszólalni a vitában. Varju László független képviselő jelentkezett felszólalásra. Megadom a szót, parancsoljon! *(Varju László: Az előző napirendhez akartam szólni, most már nem.)* Köszönöm szépen. Tehát Varju László független képviselő úr véletlenül nyomta meg a gombot, más napirendi ponthoz. *(Varju László: Az előző napirendi ponthoz.)* Tehát a napirend utáni felszólaláshoz nyomta már meg, de még nem zártuk le ezt a napirendi pontot. *(Derűtség a Jobbik soraiban.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel további felszólalásra senki sem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Igen, kíván. Megadom a szót, államtitkár úr, 30 perces az időkerete. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Csak néhány gondolat a vezérszónoki körben elhangzottakra. Olyan észrevételek hangzottak el, hogy nem volt elegendő idő ennek a törvényjavaslatnak az előkészítésére, szakmai berkekben nem járt elég egyeztetésen. Csak ezzel kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy a normaszöveg kimunkálását, a közigazgatási egyeztetésre bocsátását három hónapos előzetes érdemi, szakmai, társadalmi egyeztetés előzte meg. A koncepció elfogadása óta több mint húsz szakmai rendezvényen, vitaulésen mutattuk be a javaslatot országszerte, és ezt követően került csak a tisztelt Ház elé. Valamint az egyeztetések során mindvégig az Országos Bírósági Hivatal elnökével, a Kúriával, a Legfőbb Ügyészséggel, a Magyar Ügyvédi Kamarával, a Magyar Országos Közjegyzői Kamarával, a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamarával egyeztetésre került, ezt miniszter úr az expozéjában is elmondta.

Elhangzott olyan, hogy a pártfogó ügyvédi rendszer nem szerepel az előterjesztésben. Miután ez nem a Pp. része, hanem a Pp. elfogadását követően kell majd ezt az intézményt hozzáigazítani az új perrendtartáshoz, ezt követően valóban ez egy feladat lesz, amellyel majd foglalkozni fogunk.

(18.40)

Elhangzott olyan vád, hogy a családjoggal kapcsolatos perek csorbát szenvednének. Éppenséggel hogy bővülni fognak, hiszen a szülői felügyelettel kapcsolatos perek beemelésre kerülnek, a szülői felügyelet gyakorlásával kapcsolatos, tehát személyi állapottal kapcsolatos perré lesznek, ami a gyerekek érdekeit védi.

A bizonyítékok előterjesztésénél, hogy a szakértők igénybevétele pénzbe fog kerülni. Jelenleg is meg kell előlegezni a szakértői költségeket, illetve a költ-

ségmentesség szabályai külön kerülnek szabályozásra, nem a szakértői kérdéseknél. Tehát ez a válasz is megnyugtatóan rendezti ezt a kérdéskört.

Valamint a közérdekű perek kérdésénél volt még, hogy miért nem szélesebb ez a kör. Miután itt egy új intézményrendszerrel van szó, a mostani, a munkajogi perekkel kapcsolatos, illetve a fogyasztói perekkel kapcsolatos indítást követően természetesen a tárca nyitott arra, hogy a megszerzett tapasztalatok alapján a későbbi Pp.-módosítások más ügyekre is kiterjesztésre kerüljenek.

Ezzel szerettem volna csak kiegészíteni az elhangzottakat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Amennyiben Turgyán Tamás örmény nemzetiségi szószóló elfoglalja a helyét, akkor meg tudom adni a szót. Ebben a percben érkezett. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen. Parancsoljon, szószóló úr! Öt percben öné a szó: „A független Örményország kikiáltásának 25. évfordulója” címmel.

DR. TURGYÁN TAMÁS nemzetiségi szószóló: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Huszonöt évvel ezelőtt az örmény nép egy elsőpró erejű népszavazással kikiáltotta a függetlenségét a szétesőben lévő Szovjetuniótól, megteremtve ezzel az évszázadokon keresztül elnyomott önálló örmény államiséget.

Örményország földrajzi helyzete okán, azért, mert két kontinens határán fekszik, kénytelen volt elszenvetni az asszírok, a görögök, a rómaiak, a bizánciak, az arabok, a mongolok, a perzsák, a törökök és az oroszok uralmát. Hosszú történelme során ritkán adatott meg a függetlenség, mígnem az első világháború végén a győztes antanthatalmak úgy határoztak, hogy felosztják Törökországot. Elismerték Örményországot, és területeket is csatoltak hozzá. Ezt hívják vagy hívták wilsoni Örményországnak, az Egyesült Államok akkori elnökének neve után.

Ezt a békét és ezzel együtt az önálló Örményország létét elvetette a török nemzeti mozgalom. Az 1920-ban lezajlott török-örmény háború következtében Örményország elvesztette háború előtti területének felét, a teljes wilsoni Örményországot és az áhított szabadságot. Még ebben az évben a 11. szovjet hadsereg Grigori Ordzonikidze vezetésével megszállta Örményországot, ezzel a rövid életű Örmény Köztársaság összeomlott.

A bolsevik Oroszország annektálta az Örmény Demokratikus Köztársaságot, és Grúziával, valamint Azerbajdzsánnal együtt a Transzkaukázusi Szovjet Szövetségi Köztársaság részévé tette. Ez a szervezet 1936-ig állt fenn, amikor is szétesztették három különálló szovjet szocialista köztársaságra, Örményországra, Azerbajdzsánra és Grúziára.

1953-ban, Sztálin halála után enyhült a szovjet nyomás, így az örmény egyház is újjáéledt. 1967-ben

pedig felavatták az örmény népiértés emlékművét Jerevánban.

A 80-as években a gorbacsovi éra alatt az örmények már tüntettek azok ellen a környezeti károk ellen, amiket az odatelepített orosz gyárak okoztak.

A sztálini idők óta konzervált örmény-azeri ellentétet csak növelte az 1988-as örményországi földrendés és Gorbacsov tehetetlensége a két ország problémáinak, elsősorban Karabah sorsának rendezése ügyében. A kiéleződött feszültség háborúhoz vezetett Örményország és Azerbajdzsán között. Ez a kérdés máig nem rendezett.

1991-ben a Szovjetunió felbomlott, Örményország visszanyerte függetlenségét. Örményország volt a Baltikumon kívül az első köztársaság, amely augusztus 23-án kivált a Szovjetunióból.

Felmerülhet a kérdés, hogy tulajdonképpen mi közünk van nekünk ehhez. Azon túl, hogy hazánk számára is a Szovjetunió felbomlása, a 90-es évek demokratizálódása adott alkalmat arra, hogy újra otthon érezhessük magunkat saját hazánkban, a magyar nép, a magyar nemzet is a történelme során sokat küzdött, harcolt, szenvedett ezért. És ebben a harcában, majd' ezer éve, társai azok az örmények, akik sorsuk és elnyomók ellen a Kárpát-medencéig szaladtak és menekültek. Legyenek azok II. Endre királyunkat keresztes hadjáratából hazakisérő örmény lovagok, diplomaták és kereskedők, vagy a XVII. században Apafi Mihálytól és Mária Teréziától letelepedési engedélyt kapott, Erdélyben munkálkodó kereskedők és iparosok; legyenek annak az 57 családnak a leszármazottai, akik már 1848 előtt nemesi címet kaptak a magyar haza szolgálatáért; vagy legyen az a 77 örmény származású tiszt és több száz honvéd, aki részt vett az 1848-49-es szabadságharcban; legyen az Lázár Vilmos és Kiss Ernő, akiket Haynau végeztetett ki 1849. október 6-án Aradon; legyen az a Pongrátz Gergely, aki a Corvin-köz hőse volt az 1956-os forradalom és szabadságharc idején; és legyenek azok a névtelenek, akik munkájukkal, szellemiségükkel, kultúrájukkal, művészetükkel szolgálják Magyarországot üdvét a mai napig - bízunk benne, hogy még nagyon sokáig.

A független Örményország szimbolikus szerepet tölt be a világ örménysége számára, hiszen kézzelfogható példája egy olyan nép összetartásának és élni akarásának, amely hosszú idők óta kisebbségi létre volt ítélve a nagy birodalmak játszmáiban. A Magyarországon élő örmények büszkén gondolnak Örményországra, az anyaföldre, ahonnan őseik egykor elszármaztak, és egyben érezzük azt a felelősséget is, amely ránk hárul hazánk és Örményország megromlott viszonyának, kapcsolatának rendezésében.

Sok sikert kívánunk a szabad és független Örmény Köztársaságnak! S bízunk abban, hogy egyszer e Ház falai között beszélhetünk az örmény-magyar barátság napjának megünnepléséről is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett „Mi lesz veled, magyar vidék?” címmel a Jobbik képviselőcsoportja-

ból Magyar Zoltán képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, a lehetőséget, elnök úr, és üdvözlöm képviselőtársaimat. Ebben a napirend utáni sorozatomban mindig megpróbálok egy-egy aktuális és fontos, a vidéket, a magyar mezőgazdaságot vagy tágabban értelmezve a vidéki magyar lakosságot érintő problémákat felvetni.

Mi lenne ma aktuálisabb, mint a vadászat kérdése és a vadászati területek elosztásának az ügye? Én őszintén hittem abban, hogy ez nem lesz pártpolitikai kérdés, és nem kell itt a Parlament falai között erről beszélgetnünk. Sőt, mondhatom ezt a teljes Jobbik-frakció nevében, hiszen mi tavaly a vadászati törvényt, az újraszabott törvényt támogattuk, hiszen a szakmától egyöntetűen az a vélemény érkezett, hogy a szokásostól eltérően ki lett kérve a véleményük, megtörtént a megfelelő minőségű és mennyiségű egyeztetés. Én is úgy láttam és úgy láttuk, hogy egy megfelelő, szakmailag alátámasztott javaslat érkezett a Ház elé.

De aztán a Fideszhez szokásos módon megtapasztalhattuk, hogy a gyakorlatban mégis hogyan néz ki ez, hogyan osztják újra ezen területeket. Azt kell mondanom, hogy az ország megyéinek közel feléből most már érkeztek be hozzánk olyan jelek, amelyek rendkívül aggasztóak, és amelyekről mindenképp szót kell ejtenünk. Természetesen írásbeli kérdés formájában, parlamenti felszólalás formájában folyamatosan számonkérjük a kormányt ezen gyanús ügyetek kapcsán, azonban elképesztően neveltséges félrebeszéléseket kapunk válasz gyanánt, miközben magukat az érintett vadászokat megkérdezve a napnál is világosabb lehet bárki számára, hogy azok szakmaiatlan döntések voltak, amelyeket az állam meghozott.

Ugyanis most itt a Parlament falai között elsősorban azokról az esetekről kell szót ejtenünk, amikor a magyar állam a saját területével rendelkezik, és egy adott esetben egy bizonyos kezdeményezés, egy vadásztársaság oldalára áll. A kérdés mindig az, hogy amikor az állam, az állami döntéshozók meghozzák a saját döntésüket, azt vajon milyen indokok alapján teszik meg. Miért pont az adott kezdeményezést segíti az állam a saját területeivel? És ha ezt a kérdést megkapirgáljuk az adott ügyekben, adott esetekben, akkor bizony könnyen megtaláljuk a politikai szálát. Borsod, Bács-Kiskun megye, Zala, Somogy megye, Csongrád, Győr-Moson-Sopron megye, Vas megye néhány példa, és ezeket szeretném nagyon röviden ismertetni, időszűkében mindegyikre nyilván nem lesz időm.

Érdekes például az, amikor Csongrád megyében, szakmailag, vadgazdálkodási szempontból teljesen indokolhatatlan módon, egy 13 ezer hektáros vadászterületet neveznek ki. Mindezt nyilván nem véletlenül: Lázár miniszter úr kedvenc vadászterülete, ahol egyébként ő maga is vadászik, és aktív résztvevője ennek a közösségnek. Mindezt úgy jelölik ki, hogy a megye összes többi vadásztársasága vesztese ennek a döntésnek. Itt olyan társaságokról beszélek, amelyek

a földtulajdonosokkal mindvégig korrekt együttműködésben voltak, soha vitás ügyük nem volt, vagy ha volt is, az mindkét fél számára megnyugtatóan rendeződött.

(18.50)

Köztartozásuk nem volt, és vadgazdálkodási szempontból a szakfelügyelet soha semmilyen kivétlenítőt nem talált egyébként a korábbi működésükben. Tehát teljesen érthetetlen ezen esetekben számunkra, hogy miért kellett ezeket a társaságokat lenulláznunk.

De vészjósló hírek jöttek Somogyországból is, ahol a Claessens család - önöknek nem kell bemutatni, hiszen éppen ezer hektár állami földdel segítettek ezen belga család további gyarapodását -, például az ő kezdeményezésüket vadásztársaság létrehozására az eddigi hírek szerint az állam támogatja a régóta meglévő, helyben élő gazdálkodók, vadászok problémamentesen működő korábbi társaságával szemben, így ellehetetlenítve az ő vadgazdálkodásukat.

De szűkebb hazámat, Győr-Moson-Sopron megyét is meg kell említenem, ahol a Szigetközben óriási botrányokon keresztül, talán emlékeznek, a Ház falaihoz is eljutott, itt is beszéltünk róla, amikor halottak nevében adtak le igazolást, és óriási jogi perpatvar lett az egészből. Na most, a Szigetköz ismét nem nyugodhat, és állítólag maga Habony Árpád baráti köre és ő maga tette rá a kezét az egyik társaságra, így érve el azt, hogy a korábban jól működő társaságot aztán az állam lenullázza.

De szintén megyém és Vas megye határában van egy olyan probléma, ahol helyi fideszes hátszéllel rendelkező, újonnan alapított társaság három már meglévő celldömölki és környéki társaságokat lehetetlenít el, éppen a legértékesebb állami területeket veszi elő tőlük, még egyszer hangsúlyozom, teljesen indokolatlanul, egyetlen épkezláb érvet nem kaptunk erre.

De szinte ugyanezt a történetet tudom elmondani a többi megye kapcsán is. Ezért most itt még egyszer nyomatékosítom a követelésüket a tisztességes vadászoknak, és arra kérem a kormány tagjait, hogy mind őket, mind minket tájékoztasson arról, hogy ezek a gyalázatos döntések miként születhettek meg. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. „Az elmúlt hét eseményeivel kapcsolatosan” címmel napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László képviselő úr. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az egészségügy kérdése olyan kérdés, amit talán két ok miatt is érdemes ma itt is szóba hozni. Az egyik az a jelentés, amely szeptember hónapban napvilágot látott, és a háziorvosok körében végzett vizsgálatok eredményét mutatja be, a másik ok pedig az, hogy e jelentés és az eddig megszerzett tapasztalatok birtokában olyan válsághelyzet van, amiről, azt gondolom, hogy a Par-

lament falai között annak lehetséges minden munkaformájában beszélni kell.

Ma több formában sikerült erről szót váltani, de újra és újra fel kell hívni a figyelmet arra, hogy miközben az Orbán-kormány egy olyan politikát folytat, amely a gyermekeinket sem kíméli, és ezt nyugodtan mondhatjuk, hiszen a Fidesz arra az álnépszavazásra, amely előtt állunk, több mint tízmilliárd forintot költ el, eközben pedig a nyilvánvaló helyzetet, a gyermekorvosaink létszámhiányával egyáltalán nem foglalkozik. 400 gyermekorvos hiányzik ebből az országból. Szeretném még egyszer hangsúlyozni, 400 gyermekorvos hiányzik ebből az országból. Emlegethetnénk persze kórházi várólistákat, a gyógyszerhiányt, azt, hogy a ceruzaelemet a vérnyomásmérőbe maguk az érintettek viszik be, hogyha azt akarják, hogy ez megtörténjen, akkor kell hogy legyen ilyen ott, beszélhetnénk arról, hogy egészségügyi dolgozók hagyják el az országot, naponta három fő, és ez milyen nyomot hagy maga után, és mi vár ránk itt a következő időszakban, most csak beszéljünk erről az egyről: 400 házi gyermekorvosi rendelőből hiányzik megfelelő orvos.

280 olyan praxis van, amelyben fél éve nincsen már gyermekorvos, ami azt jelenti, hogy lényegében ellátatlan az a körzet. Mondhatom azt az adatot is hozzá, éppen e nyilvántartás, illetve kutatás, véleménynyilvánítás alapján, hogy a helyzetet még súlyosbítja, hogy 25 százalékuk, akik ma működnek a többi helyen, ott is 65 év feletti és 45 százalékuk pedig 60 év feletti életkorban van a ma praktizáló gyermekorvosok közül, ami azt jelenti, hogy itt a közeljövőben óriási probléma lesz, és szinte megoldhatatlan helyzet előtt áll a kormány, és ez annak a felelőtlenségnek a következménye, ami az elmúlt fél évtizedben történt. Gondoljanak annak a családnak a helyzetébe, amelynek akár 40 kilométert kell utazni azért, hogy a gyermeke a családban ellátáshoz jusson, egészségügyben gyermekorvoshoz jusson vagy akár egy gyógyszert felírjanak neki. Éppen ezért az Orbán-kormány hetedik évében különleges felelőség terheli a kormányt mindazért, ami akár a bér-emelésben, akár az életpályamodellben, annak kialakítása elmaradásában történt, és az elvándorlás ilyen helyzetet teremtett. Azoknak a szakembereknek a távolléte miatt, akik ma más családok gyermekeit látják el, azt gondolom, hogy őket nem ostromozhatjuk, ellenben az Orbán-kormányt annál inkább.

Különösen azért is megtehetjük ezt, mert az egészségügyi törvény különleges feladatként és különösen a kormány számára és annak fenntartó intézményei számára előírja azt a kötelezettséget, hogy a külön törvényben rögzítetten az egészségügyi szolgáltatás nyújtásához szükséges szakmai feltételeket biztosítani kell. Teszi úgy a kormány ezt, hogy elhanyagolja és ilyen helyzetet teremt, miközben, mint ahogy említettem, politikájával tízmilliárdokat költ egyszerű tájékoztatási kampányra, és mindezzel ilyen helyzetet teremt az egészségügyben.

Éppen ezért a Demokratikus Koalíció tiltakozik mindez ellen, és van megoldás erre a területre, csak ehhez más politikára, más kormányra van szükség.

Éppen ezért az értelmetlen népszavazás és az így elköltött milliárdok ellen tiltakoznia kell minden jóérzésű embernek. A gyermekeiknek van erre szükség. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. „A migráció napi gyakorlata” címmel a Jobbik képviselőcsoportjából napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Bevezetésképpen egy településvezető leveléből szeretnék idézni önöknek.

„Községünkben az elmúlt időszakban kialakult az a gyakorlat, hogy gazdák melléképületekben, gazdasági épületekben vagy akár külterületi konténerben lakókat szállásolnak el huzamosabb ideig, emberi tartózkodásra alkalmatlan módon és formában. A helyi gazdák számára ez tűnik a legegyszerűbb és legolcsóbb megoldásnak idénymunkások fogadására és foglalkoztatására. Korábban a munkálatok végzetével ezen idénymunkások eltávoztak a településről - tudjuk, hogy ezeknek nagy része Romániából érkezik Magyarországra -, ma már azonban nagy részük folyamatosan itt tartózkodik. Számuk és arányuk csak becsült lehet, hiszen nincs letelepedési engedélyük, s nem rendelkeznek semmilyen bejelentett lakcímmel. A hazai jogrendszer semminemű regisztrációs bejelentési kötelezettséget nem ír elő, ebből eredően az önkormányzat semmilyen információval nem rendelkezik, nem rendelkezhet a településen egy adott időpontban életvitelszerűen tartózkodók számáról, sem pedig nem és életkor szerinti megoszlásukról.

A legnagyobb problémát a munkások családjai, illetve a családok kiskorú gyermekei jelentik. Az utcán vagy a határban kóborló gyermekek számát még csak megbecsülni sem tudjuk. A gyermekek esetében sokszor a születési okmány sem áll rendelkezésre, de a legsúlyosabb gond az egészségügyi alapellátás területén az úgynevezett körelőzmények ismeretének és az oltási könyvnek a hiánya. A házi gyermekorvos évek óta folyamatosan jelzi: az oktatás-nevelési intézményekben az elmúlt időszakban különböző járványos megbetegedések ütötték fel a fejüket. Így az elmúlt hónapokban szülők, intézményvezetők, pedagógusok folyamatosan intézkedést kértek és vártak el az önkormányzattól.

Tudomásunk szerint - ahogy az előbb is említettem - az érintettek zöme Romániából érkezik, és lévén uniós tagállam, a határátlépések esetében nem történik regisztráció. Ebből eredően a 90 napos itt-tartózkodás kérdése teljesen ellenőrizhetetlen, turistaútlevelel évek óta folyamatosan itt tartózkodhatnak személyek.

(19.00)

Az önkormányzat évek óta kéri a különböző hatóságok segítségét - határőrség, Bevándorlási Hivatal,

ÁNTSZ, rendőrség, NAV, munkaügyi felügyelőség és így tovább -, de a problémát hathatósan kezelni nem sikerült." Vagy talán nem akarják, nem tudom.

„Az önkormányzat a település érdekében azt szeretné, legyen ismerete arról, hogy adott időpontban kik tartózkodnak a településen, s hogy az, aki életvitelszerű tartózkodásra lakót fogad be, egy olyan épületben tegye, ami alkalmas emberi tartózkodásra, továbbá akik itt dolgoznak, azok ne feketén dolgozzanak, hanem bejelentették, és olyan módon és formában, ami megfelel minden munkaügyi, adózási előírásnak, valamint életvitelük feleljen már meg egy átlagos vidéki településen kialakult közösségi együttélési normának.” Eddig az idézet.

Tisztelt Ház! Az előbbi idézetben vázolt helyzet valós társadalmi problémát jelent, mondhatjuk, hogy ez a migráció napi gyakorlata hazánkban, és sajnos az Alföld igen sok településén keseríti meg a mindennapokat. Csak egy pár helységet említek: Alsónémedi - innen volt egyébként az idézet, sok cikk is született az ottani helyzetről -, Szentkirály, Nagykőrös, Ásotthalom.

A helyhatóságok eszköztelenül állnak ezen rendkívül sürgető megoldást igénylő feladat előtt. Amint azt láthatjuk, az állami hatóságok bevonása az ügybe semmilyen érdemi előrelépést nem jelentett, sőt amikor egy érintett önkormányzat egy települési adórendelet keretében kívánt volna gátat szabni ennek a migrációs folyamatnak, a területileg illetékes kormányhivatal valós segítség helyett törvényeskedő rabulisztikával akadályozta meg azt.

Választ várnak tehát a települések. Mit kíván tenni a kormányzat annak érdekében, hogy ez a minden szempontból jogszerűtlen helyzet és tömegjelenség, mondjuk ki, vissza legyen szorítva? És egyben miként kívánja segíteni a kormányzat a helyhatóságok harcát ezen egyfajta illegális migráció megfékezésében? A helyzet egyre sürgetőbb, és mihamarabbi megoldást kell rá találni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyancsak a Jobbik képviselőcsoportjából Ander Balázs képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra: „Tudta? A kormány miatt rengeteg dolgozót tartanak munkaerő-állati sorban a biztonsági őrök vadkapitalista piacán” címmel. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Jómagam itt a Ház falai között most már legalább fél tucat alkalommal szólaltam fel a személy- és vagyonőri területen dolgozók problémáiról beszélve, illetve ezen ágazat egy speciális területének a problémáit kívántam főként megvilágítani. Nevezetesen a vasútörökét, azokét a vasútörökét, akiknek voltam olyan kedves, és egy alkalommal még a tiltakozó petícióit tartalmazó paksamétáját is idehoztam a tisztelt kormányparti képviselők elé, megleptem őket ezzel, ugyanis ezek az emberek, ezek a valóban keményen dolgozó kisemberek félnek, és mind a mai napig rettegnek attól,

hogy kiszervezik őket, teljesen bizonytalan sorban tartják őket, és valamelyik jó politikai kapcsolatokkal rendelkező nagy parazitanak szervezik ki az ő tevékenységüket, aki majd ebből hatalmas nagy sápot fog húzni.

Annak ellenére egyébként, hogy a területen mintegy 3400 cég tevékenykedik, és több mint 107 ezer ember dolgozik itt és bír érvényes engedéllyel, valamiért a kormányzatnak mégsem érdeke az, hogy itt ebben az ágazatban rendet tegyenek. Még a nemzeti együttműködés rendszere sem hajlandó őket meghallgatni, úgy rázza le magáról ezeknek az embereknek a problémáit, mint a kutya a vizet. Falra hányt borsó egyébként sajnos sok esetben az, amit itt az ember elmond, mert nem hajlandók ezeknek a dolgozóknak a problémáival foglalkozni, és talán nem véletlenül, ugyanis szakértők azt mondják, hogy a vagyonvédelmi ágazat éves forgalma mintegy ezermilliárd forintos összeget tesz ki, és ennek mintegy olyan 40 százaléka bizony közbeszerzések útján állami vagy éppen önkormányzati cégek megbízása alapján kerül ki ezekhez a sok esetben politikai alapon kiválasztott cégekhez.

Tehát óriási darab konkrétan van szó, egy olyan hatalmas nagy és jórészt adófizetői forintokból föltöltött zsírosbödönről van szó, amelyből nagyon sokan gazdagodnak, viszont nagyon sokan nagyon sok munkát beletéve nyomorognak. Ahol egyébként szabadon garázdálkodhatnak az alvállalkozók alvállalkozóinak alvállalkozói, és amikor a fővállalkozók megszerzik ezeket a zsíros falatokat, akkor szétárják kezüket, azt mondják, hogy ők megpróbálják rákényszeríteni az alvállalkozókra is a törvényes dolgokat, a törvényes feltételeket; ennek azonban a nyomát nem látni nagyon-nagyon sok esetben.

Éppen ezért azt tapasztaljuk, hogy a cégháló csúcán milliárdos extraprofit van, viszont a piramis alján az egyszerű dolgozóknál, az egyszerű személy- és vagyonőröknél, biztonsági őröknél, ennél a 100 ezer embernél - tisztelet egyébként nyilvánvalóan a tisztességesen dolgozó, becsületesen dolgozó cégeknek - viszont óriási nagy problémákat tapasztalhatunk. A legvadabb neoliberális, vadkapitalista szimp-tómákat sorolta fel a munkahelyterror.blog.hu-n a napokban megjelent írás, amelyben azokról a felháborító anomáliákról ejtenek szót, amelyekkel kapcsolatban igazán kíváncsi lennék például a MÁV ügyeiben kompetens Nemzeti Fejlesztési Minisztérium véleményére.

A Vasútór Kft. egyik alvállalkozójának a Nyugati pályaudvaron folytatott tevékenységéről van szó, a névtelen szerző pedig összefoglalja, idézem, „a láb-törőnek használt, végtelenségig elgyötört” munkavállalók panaszait. Mindez egyébként akkor is undorító lenne, ha közvetve nem egy állami cég lenne érintett, hanem mondjuk, szabadpiaci körülmények között találkoznánk ezzel. A cikk szerzője szerint ugyanis nincs pihenőidő, nincs szabadság, nincs táppénz; van viszont havi 300 óra rabszolgamunka, és mindenféle mondvacsinált levonás még a nyomorúságos bérekből is, és elnézést, hogy így kell fogalmazni, de a munkáltatói szemétségeknek olyan gazdag tárháza,

ami egyértelművé teszi, hogy ebből az országból sok esetben nem az alacsony bérek miatt mennek el a dolgozók, hanem mindazok miatt az aljasságok miatt, amelyekkel bizony olykor-olykor szembesülniük kell a foglalkoztatók részéről.

De túl a konkrét vasútori ügyön, törvényszerűen felmerül itt néhány általános gondolat. Költői a kérdés, hiszen nyilván jó néhány kormányközeli vállalkozó pénzügyi érdekeit sértené, de miért is nem lehet megszüntetni, mondjuk, az állami vállalatoknál ezt az egész alvállalkozósdit? Mi szükség van a sokszor csupán élőködő, közbeeső láncszemekre? Miért kell eltérni, hogy bizonyos személyek cégei odaálljanak az állam és az állampolgár közé, tulajdonképpen rabszolgatartónak? Különös tekintettel itt például elő lehet hozni olyan dolgokat, hogy van olyan kormánytag, akinek a volt cégei 15,5 milliárdos nettó árbevételhez jutnak úgy, hogy mindössze 168 embert foglalkoztatnak. Felteszem a kérdést, mert fel kell tenni, hogy egy KDNP-t a soraiban tudó kormánykoalíció miért nem fogadja meg XIII. Leó pápa Rerum

novarumjában foglaltakat, amely szerint az emberek nem arra valók tulajdonképpen, hogy pusztán haszon-szerzés tárgyaként szolgáljanak, mert ez egy nagyon-nagyon rút dolog.

A Jobbik felfogása szerint az a foglalkoztatáspolitikai, amit a Fidesz itt megvalósít, a teljes társadalmi katasztrófa felé vezet az országot. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelettel tájékoztatom a képviselő urat, hogy a kormány képviselője jelezte, írásban kíván válaszolni az elhangzottakra.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm egész napos munkájukat. Az Országgyűlés reggel 8 órakor folytatja az ülést.

Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek nyugodalmat, szép, jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 19 óra 8 perckor ért véget.)

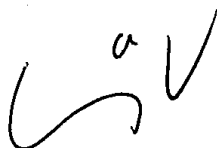
Hegedűs Lorántné s.k.
jegyző

Hiszékeny Dezső s.k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)